

SMLOUVA O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

(Podepsána v Římě 25.března 1957; v platnost vstoupila 1. ledna 1958)

Jeho Veličenstvo král Belgie,

prezident Spolkové republiky Německo,

prezident Francouzské republiky,

prezident Italské republiky,

Její královská Výsost velkovévodkyně Lucemburska,

Její Veličenstvo královna Nizozemska,

ROZHODNUTI položit základy stále užšího spojení mezi evropskými národy,

ODHODLÁNI zabezpečit společnou akci hospodářský a sociální pokrok svých zemí odstraněním překážek, které rozdělují Evropu,

PROHLAŠUJÍCE za základní cíl svého úsilí neustálé zlepšování životních a pracovních podmínek svých národů,

UZNAVAJÍCE, že odstranění existujících překážek vyžaduje sladění akce zaměřené k zajištění trvalého rozvoje, vyrovnaného obchodu a čestné soutěže,

SNAŽÍCE SE posílit jednotu ekonomik svých zemí a zajistit jejich harmonický vývoj zmenšováním rozdílů mezi jednotlivými oblastmi a odstraněním zaostávání oblastí s horšími podmínkami, přejíce si přispět společnou obchodní politikou k postupnému odstraňování omezení v mezinárodním obchodě,

HODLAJÍCE potvrdit solidaritu, která spojuje Evropu a zámořské země, a přejíce si zajistit rozvoj jejich blahobytu v souladu se zásadami Charty Spojených národů,

ROZHODNUTI upevnit tímto spojením svých zdrojů moc míru a svobody a vyzývajíce ostatní národy Evropy, které jejich ideál sdílejí, aby k jejich úsilí připojily,

rozhodli se zřídit Evropské hospodářské společenství a jmenovali za tím účelem jako své zplnomocněnce

(jména zplnomocněnců),

kteří se po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli takto:

Část I

ZÁSADY

Článek 1

Touto smlouvou zřizují vysoké smluvní strany mezi sebou Evropské hospodářské společenství.

Článek 2

Úkolem Společenství je zřízením společného trhu a postupným sbližováním hospodářské politiky členských států podporovat v celém Společenství harmonický rozvoj hospodářské činnosti, nepřetržitý a vyrovnaný hospodářský růst, větší stabilitu, urychlené zvyšování životní úrovně, jakož i těsnější vztahy mezi státy, které Společenství tvoří.

Článek 3

Pro účely stanovené v článku 2 činnost Společenství za podmínek a v souladu s časovým rozvrhem stanoveným v této smlouvě zahrnuje:

a) odstranění celních poplatků a kvantitativních omezení při dovozu a vývozu zboží mezi členskými státy, jakož i všech ostatních opatření se stejným účinkem;

b) zavedení společného celního sazebníku a společné obchodní politiky vůči třetím státům;

- c) zrušení překážek volného pohybu osob, služeb a kapitálu mezi členskými státy;
- d) zavedení společné politiky v oblasti zemědělství;
- e) přijetí společné politiky v oblasti dopravy;
- f) zavedení systému zajišťujícího, že soutěž na společném trhu nebude narušována;
- g) použití postupů umožňujících koordinovat hospodářskou politiku členských států a vyrovnávat nevyrovnanosti v jejich platebních bilancích;
- h) sbližování vnitrostátních právních řádů v rozsahu potřebném pro fungování společného trhu;
- i) vytvoření Evropského sociálního fondu s cílem pečovat o zaměstnanost a přispívat k zvyšování životní úrovně pracujících;
- j) zřízení Evropské investiční banky k usnadnění hospodářského růstu Společenství zpřístupňováním nových zdrojů;
- k) přidružení zámořských zemí a území s cílem zvýšit obchod a podněcovat hospodářský a sociální rozvoj.

Článek 4

1. Úkoly svěřené Společenství zajišťují tyto instituce:

Shromáždění,

Rada,

Komise,

Soudní dvůr.

Každý orgán působí v mezích pravomocí, které jim svěřuje tato smlouva.

2. Radě a komisi je nápomocen Hospodářský a sociální výbor vykonávající funkci poradní.

Článek 5

Členské státy učiní veškerá potřebná opatření, jak všeobecná, tak specifická, k tomu, aby bylo zajištěno plnění závazků, které vyplývají z této smlouvy nebo jsou důsledkem činnosti orgánů Společenství. Usnadňují Radě plnění jejích úkolů.

Zdrží se jakýchkoli opatření, jež by mohla ohrozit uskutečnění cílů této smlouvy.

Článek 6

1. Členské státy koordinují v úzké spolupráci s orgány Společenství svou hospodářskou politiku v rozsahu nutném k dosažení cílů této smlouvy.
2. Orgány Společenství pečují o to, aby nebyla ohrožena vnitřní ani vnější finanční stabilita členských států.

Článek 7

V rozsahu uplatňování této smlouvy a aniž by byla dotčena jakákoliv její zvláštní ustanovení, jakákoliv diskriminace z důvodů státní příslušnosti je zakázána.

Rada může na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Shromáždění schválit kvalifikovanou většinou pravidla upravující zákaz takové diskriminace.

Článek 8

1. Společný trh bude zřizován postupně v průběhu přechodného dvanáctiletého období.

Přechodné období se dělí na tři etapy po čtyřech letech; trvání každé etapy však může být pozměněno za podmínek dále stanovených.

2. Do každé etapy spadá souhrn opatření, která budou zahájena a prováděna souběžně.

3. Přejít od první etapy ke druhé je podmíněn zjištěním, že cíle, určených touto smlouvou specificky pro první etapu, bylo v podstatě dosaženo, a že s výhradou výjimek a postupů stanovených v této smlouvě byly závazky splněny.

Toto zjištění provede koncem čtvrtého roku Rada jednomyslným usnesením na základě zprávy Komise. Jednomyslnému usnesení nemůže však bránit žádný členský stát poukazem na nesplnění svých vlastních závazků. Není-li jednomyslnosti dosaženo, prodlužuje se první etapa automaticky o jeden rok.

Koncem pátého roku provede Rada toto zjištění za stejných podmínek. Není-li dosaženo jednomyslnosti, prodlužuje se první etapa automaticky o další rok.

Na konci šestého roku provede Rada toto zjištění usnesením přijatým kvalifikovanou většinou na základě zprávy Komise.

4. Do jednoho měsíce po tomto posledním hlasování má každý členský stát, který hlasoval s menšinou anebo, nebylo-li dosaženo požadované většiny, každý členský stát má právo požádat Radu, aby určila rozhodčí orgán, jehož rozhodnutí bude závazné pro všechny členské státy a instituce Společenství. Tento rozhodčí orgán bude složen ze tří členů jmenovaných Radou na návrh Komise jednomyslným usnesením.

Neuskuteční-li Rada tato jmenování do jednoho měsíce poté, co k tomu byla vyzvána, jmenuje Soudní dvůr členy rozhodčího orgánu do dalšího jednoho měsíce.

Rozhodčí orgán si určí sám svého předsedu.

Svůj náález vydá do šesti měsíců ode dne, kdy Rada učinila usnesení zmíněné v poslední větě odstavce 3.

5. Druhá a třetí etapa mohou být prodlouženy nebo zkráceny jen na základě jednomyslného usnesení Rady, učiněného na návrh Komise.

6. Nic v odstavcích 1–5 nesmí vést k tomu, že přechodné období bylo prodlouženo na více než patnáct let od vstoupení této smlouvy v platnost.

7. S výhradou výjimek a úlev touto smlouvou stanovených je uplynutí přechodného období nejzazším termínem pro to, aby celý souhrn stanovených pravidel vstoupil v platnost a aby byl proveden celý souhrn opatření nutných k vytvoření společného trhu.

Část druhá

ZÁKLADY SPOLEČENSTVÍ

HLAVA I

VOLNÝ OBĚH ZBOŽÍ

Článek 9

1. Společenství je založeno na celní unii, která se týká veškeré výměny zboží a která zahrnuje jak zákaz vývozních a dovozních celních poplatků a jiných dávek obdobného účinku mezi členskými státy, tak i přijetí společného celního sazebníku pro jejich vztahy ke státům třetím.

2. Ustanovení kapitoly 1 oddíl první a kapitoly 2 této hlavy se týkají výrobků, které mají svůj původ v členských státech, jakož i těch výrobků pocházejících z třetích států, které jsou v členských státech ve volném oběhu.

Článek 10

1. Za výrobky, jež jsou ve volném oběhu v členském státě, se pokládají ty výrobky pocházející ze států třetích, u nichž byly splněny dovozní náležitosti a zaplaceny celní poplatky a dávky obdobného účinku, příslušné v tomto členském státě, a u nichž nebyla provedena ani úplná, ani částečná refundace těchto dávek.

2. Komise před uplynutím prvního roku po vstoupení této smlouvy v platnost určí metody administrativní součinnosti k provedení článku 9 odst. 2 a přihlédne přitom k nutnosti zjednodušit v nejvyšší možné míře formality, jimž obchod podléhá.

Před uplynutím prvního roku po vstoupení této smlouvy v platnost rozhodne Komise o ustanoveních, jež mají být uplatňována v obchodě mezi členskými státy pro zboží pocházející z jiného členského státu, při jehož výrobě bylo použito produktů, které nebyly podrobeny vyvážejícím členským státem celním poplatkům nebo dávkám stejného účinku, nebo pro něž byla

povolena úplná nebo částečná refundace těchto poplatků a dávek.

Při zavedení takových ustanovení vezme Komise v úvahu pravidla, jež mají být stanovena pro odstranění celních poplatků uvnitř Společenství a pro postupné zavádění společného celního sazebníku.

Článek 11

Členské státy činí veškerá vhodná opatření, aby vlády mohly ve stanovených lhůtách splnit závazky, jež pro ně vyplývají z této smlouvy v oblasti celních poplatků.

Oddíl 1

Zrušení celních poplatků mezi členskými státy

Článek 12

Členské státy nebudou mezi sebou zavádět jakékoli nové celní poplatky z dovozu nebo vývozu ani jakékoli dávky obdobného účinku, ani zvyšovat poplatky a dávky, které ve vzájemných obchodních stycích uplatňují.

Článek 13

1. Dovozní celní poplatky platné mezi členskými státy tyto státy postupně zruší v průběhu přechodného období za podmínek stanovených v člancích 14 a 15.

2. Dávky, které platí mezi členskými státy a mají obdobný účinek jako dovozní celní poplatky, tyto státy v průběhu přechodného období postupně zruší. Komise určí ve formě směrnic časový rozvrh tohoto rušení. Bude se přitom řídit pravidly obsaženými v článku 14 odstavce 2 a 3, jakož i směrnicemi schválenými Radou k provedení zmíněného odstavce 2.

Článek 14

1. Pro každý výrobek bere se za základ postupného snižování celní poplatek používaný 1. ledna 1957.

2. Časový rozvrh snižování se určuje takto:

a) v průběhu první etapy provede se první snížení za jeden rok po vstoupení této smlouvy v platnost; druhé snížení po dalších osmnácti měsících; třetí snížení na konci čtvrtého roku po vstoupení této smlouvy v platnost;

b) v průběhu druhé etapy provede se první snížení osmnáct měsíců po započetí této etapy; druhé snížení osmnáct měsíců po prvním; třetí snížení po uplynutí dalšího roku;

c) jakékoli zbývající snížení bude provedeno v průběhu třetí etapy; Rada stanoví usnesením přijatým kvalifikovanou většinou na návrh Komise jeho časový rozvrh ve formě směrnic.

3. Při prvním snížení zavedou členské státy mezi sebou na veškeré zboží poplatky rovné poplatku základnímu sníženému o 10%.

Při každém dalším snížení sníží každý členský stát veškeré poplatky tak, aby úhrn vybraných cel – tak jak je definován v odstavci 4 – se snížil o 10 %, přičemž snížení musí u každého výrobku činit nejméně 5 % poplatku základního.

Nicméně u výrobků, pro které ještě platí poplatek vyšší než 30 %, musí každé snížení činit nejméně 10 % základního poplatku.

4. Pro každý členský stát se úhrn vybraných cel zmíněný v odstavci 3 vypočítá tak, že se hodnota zboží dovezeného z jiných členských států v průběhu roku 1956 vynásobí základními poplatky.

5. Zvláštní problémy vyvolané prováděním předchozích odstavců vyřeší Rada směrnicemi schválenými na návrh Komise kvalifikovanou většinou.

6. Členské státy budou podávat Komisi zprávy o způsobu, jakým se provádějí právě uvedená pravidla o snížení celních poplatků. Budou se snažit o to, aby provedené snížení celních poplatků u každého výrobku dosáhlo:

na konci první etapy nejméně 25 % základního poplatku;

na konci druhé etapy nejméně 50 % základního poplatku.

Jestliže bude podle názoru Komise hrozit nebezpečí, že cílů uvedených v článku 13 a procent stanovených v tomto odstavci by nemohlo být dosaženo, učiní členským státům odpovídající doporučení.

7. Změny tohoto článku může provést Rada jednomyslným usnesením učiněným na návrh Komise poté, co vyslechne názor Shromáždění.

Článek 15

1. Nezávisle na ustanovení článku 14 může každý členský stát v průběhu přechodného období pozastavit zcela nebo zčásti vybírání celních poplatků z výrobků dovážených z ostatních členských států. Uvědomí o tom ostatní členské státy a Komisi.

2. Členské státy prohlašují, že jsou ochotny snižovat své celní poplatky vůči jiným členským státům rychleji, než je uvedeno v článku 14, v případě, že jim to jejich celková hospodářská situace a stav v příslušném hospodářském odvětví dovolí.

Komise učiní příslušným členským státům za tím účelem doporučení.

Článek 16

Členské státy zruší mezi sebou celní poplatky na vývoz a dávky s podobným účinkem nejpozději koncem první etapy.

Článek 17

1. Ustanovení článků 9 až 15 odst. 1 platí i pro celní poplatky fiskální povahy. Tyto poplatky se však neberou v úvahu pro výpočet úhrnu vybraných cel ani pro výpočet snížení úhrnu cel ve smyslu článku 14 odstavce 3 a 4.

Tyto poplatky se při každém snížení snižují nejméně o 10 % poplatku základního. Členské státy je mohou snižovat rychleji než je uvedeno v článku 14.

2. Členské státy budou informovat Komisi před koncem prvního roku po vstoupení této smlouvy v platnost o svých celních poplatcích fiskální povahy.

3. Členské státy si podržují právo nahradit tyto poplatky vnitřní dávkou v souladu s ustanoveními článku 95.

4. Jestliže Komise zjistí, že nahrazení celního poplatku fiskální povahy naráží v členském státě na vážné obtíže, zmocní tento stát, aby poplatek ponechal v platnosti za podmínky, že jej zruší nejpozději šest let po vstoupení této smlouvy v platnost. O zmocnění je nutno požádat před skončením prvního roku po vstoupení této smlouvy v platnost.

Oddíl II

Zřízení společného celního sazebníku

Článek 18

Členské státy prohlašují, že jsou ochotny přispívat k rozvoji mezinárodního obchodu a k odstraňování překážek pro směnu zboží uzavíráním dohod založených na reciprocitě a vzájemné výhodnosti s cílem snižovat celní poplatky pod všeobecnou úroveň, kterou by mohly uplatňovat v důsledku zřízení vzájemné celní unie.

Článek 19

1. Za podmínek a v mezích dále stanovených budou poplatky společného celního sazebníku stanoveny na úrovni aritmetického průměru poplatků platných na čtyřech celních územích, jež Společenství zahrnuje.

2. Za základ výpočtu tohoto průměru vezmou se poplatky uplatňované v členských státech k 1. lednu 1957.

Pokud však jde o sazebník italský, bude uplatňován poplatek bez dočasného snížení o 10 %. Kromě toho u položek, kde tento poplatek obsahuje poplatek smluvní, bere se tento smluvní poplatek místo poplatku dříve zmíněného, a to za podmínky, že jej nepřevyšuje o více než 10 %. Kde smluvní poplatek převyšuje poplatek, jak byl definován výše, o více než 10 %, bere se za základ výpočtu aritmetického průměru posledně jmenovaný poplatek zvýšený o 10 %.

Pokud jde o položky uvedené v seznamu A, použijí se poplatky v tomto seznamu uvedené místo poplatků použitých k výpočtu aritmetického průměru.

3. Poplatky společného celního sazebníku nesmějí převyšovat:

a) 3 %, pokud jde o výrobky spadající do sazebních položek uvedených v seznamu B;

- b) 10 %, pokud jde o výrobky spadající do sazebních položek uvedených v seznamu C;
- c) 15 %, pokud jde o výrobky spadající do sazebních položek uvedených v seznamu D;
- d) 25 %, pokud jde o výrobky spadající do sazebních položek uvedených v seznamu E; jestliže sazebník zemí Beneluxu stanoví na tyto výrobky poplatek nepřevyšující 3 %, zvyšuje se tento poplatek pro výpočet aritmetického průměru na 12 %.

4. Seznam F stanoví poplatky platné pro výrobky, které jsou v něm uvedeny.

5. Seznamy sazebních položek zmíněné v tomto článku a v článku 20 jsou obsaženy v Příloze I této smlouvy.

Článek 20

Cla platná pro výrobky uvedené v seznamu G se určují jednáním mezi členskými státy. Každý členský stát může k tomuto seznamu připojit další výrobky až do výše 2 % celkové hodnoty svého dovozu ze třetích států za rok 1956.

Komise učiní všechny kroky potřebné k tomu, aby tato jednání byla zahájena před uplynutím druhého roku od doby, co tato smlouva vstoupí v platnost, a ukončena do konce první etapy.

V případě, že pro jisté výrobky nebude v těchto lhůtách dosaženo dohody, určí poplatky společného celního sazebníku Rada na návrh Komise, a to usnesením, které až do konce druhé etapy bude vyžadovat jednomyslnost, později kvalifikovanou většinu.

Článek 21

1. Technické obtíže, které by se mohly vyskytnout při provádění článků 19 a 20, budou se po dobu dvou let po vstoupení této smlouvy v platnost urovnávat podle směrnic Rady schválených na návrh Komise kvalifikovanou většinou.

2. Před skončením první etapy nebo později v době, kdy tyto poplatky budou určeny, rozhodne Rada na návrh Komise o úpravách, které si vyžádá vnitřní soulad společného celního sazebníku v důsledku provádění pravidel stanovených v článcích 19 a 20; přihlédne přitom zejména ke stupni zpracování jednotlivých druhů zboží, na které se společný celní sazebník vztahuje.

Článek 22

Komise bude v průběhu dvou let po vstoupení této smlouvy v platnost určovat, do jaké míry se celní poplatky fiskální povahy, zmíněné v článku 17 odstavec 2, mají brát v úvahu při výpočtu aritmetického průměru zmiňovaného v článku 19 odstavec 1. Komise náležitě přihlédne k případné ochranné povaze těchto poplatků.

Nejpozději do šesti měsíců po takovém určení může každý členský stát žádat, aby u příslušného výrobku bylo použito postupu řízení zmíněného v článku 20, přičemž hranice v tomto článku stanovené nelze proti němu namítat.

Článek 23

1. Za účelem postupného zavedení společného celního sazebníku upraví členské státy své sazebníky platné pro třetí státy tímto způsobem:

a) u těch položek sazebníku, kde poplatky skutečně uplatňované k 1. lednu 1957 nejsou o více než 15 % vyšší nebo nižší než poplatky celního sazebníku společného, budou koncem čtvrtého roku po vstoupení této smlouvy v platnost zavedeny poplatky společného celního sazebníku;

b) v případech jiných položek sazebníku zavede každý členský stát k témuž dni poplatek, jímž se rozdíl mezi sazbou skutečně uplatňovanou k 1. lednu 1957 a sazbou společného celního sazebníku sníží o 30 %;

c) tento rozdíl se znovu sníží o 30 % na konci druhé etapy;

d) pokud jde o ty položky sazebníku, u kterých by nebyly poplatky společného celního sazebníku na konci první etapy známy, zavede každý členský stát do šesti měsíců poté, co Rada učiní usnesení podle článku 20, takové poplatky, jež budou odpovídat uplatnění pravidel tohoto odstavce.

2. Členský stát, který byl zmocněn podle článku 17 odstavce 4, je vyňat z předchozích ustanovení na dobu platnosti tohoto zmocnění, pokud jde o ty položky sazebníku, jichž se zmocnění týká. Po uplynutí zmocnění zavede poplatek, který by odpovídal uplatnění pravidel obsažených v odstavci 1.

3. Společný celní sazebník bude zaveden v plném rozsahu nejpozději do konce přechodného období.

Článek 24

Pro přizpůsobení k společnému celnímu sazebníku mohou členské státy upravovat své celní poplatky rychleji, než stanoví článek 23.

Článek 25

1. Jestliže Komise zjistí, že výroba určitých výrobků uvedených v seznamech B, C a D v členských státech nestačí k pokrytí poptávky v některém členském státu a že toto pokrytí tradičně závisí ve značné míře na dovozu ze třetích zemí, určí Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou příslušnému státu celní kontingenty, pro které budou celní poplatky sníženy nebo vůbec zrušeny.

Tyto kontingenty nesmějí překročit úroveň, nad níž by mohlo hrozit přemístění hospodářské činnosti ke škodě jiných členských států.

2. Pokud jde o výrobky uvedené v seznamu E, jakož i o ty výrobky uvedené v seznamu G, u nichž sazby poplatků byly vymezeny postupem stanoveným v článku 20 odstavec 3, určí Komise každému příslušnému členskému státu na jeho žádost celní kontingenty, pro které budou celní poplatky sníženy nebo vůbec zrušeny v případě, že změna zdrojů zásobování nebo nedostatečné zásobování ve Společenství by mohly vyvolat škodlivé důsledky pro zpracující průmysl tohoto členského státu.

Tyto kontingenty nesmějí překročit úroveň, nad níž by mohlo hrozit přemístění hospodářské činnosti ke škodě jiných členských států.

3. Pokud jde o výrobky uvedené v Příloze II této smlouvy, může Komise zmocnit kterýkoli členský stát, aby zcela nebo zčásti pozastavil vybírání platných poplatků, nebo mu může stanovit celní kontingenty se sníženými nebo žádnými poplatky za podmínky, že to nevyvolá žádné vážné poruchy na trhu příslušných výrobků.

4. Komise bude pravidelně přezkoumávat celní kontingenty stanovené na základě tohoto článku.

Článek 26

Komise může zmocnit členský stát, který narážel na zvláštní obtíže, aby odložil snížení nebo zvýšení poplatku ve smyslu článku 33 u některých položek svého sazebníku.

Takové zmocnění může být uděleno jen na omezenou dobu a jen pro úhrn položek, který pro takový stát nečiní více než 5 % hodnoty jeho dovozu ze třetích států v posledním roce, pro nějž jsou k dispozici statistické údaje.

Článek 27

Před ukončením první etapy přikročí členské státy v míře nezbytné k sblížování svých právních a správních předpisů v celním oboru. Komise k tomu bude členským státům činit veškerá potřebná doporučení.

Článek 28

O každém jednotlivém pozměnění nebo pozastavení poplatků společného celního sazebníku rozhodne Rada jednomyslným usnesením. Po uplynutí přechodného období může však Rada na návrh Komise rozhodnout kvalifikovanou většinou o pozměnění nebo pozastavení, které nepřevyší 20 % sazby každého poplatku, a to na dobu nejvýše šesti měsíců. Toto pozměnění nebo pozastavení může být za stejných podmínek prodlouženo pouze na jedno další šestiměsíční období.

Článek 29

Při plnění úkolů, které jí přísluší na základě tohoto oddílu, řídí se Komise těmito hledisky:

- a) nutností podporovat obchod mezi členskými státy a třetími zeměmi;
- b) vývojem podmínek soutěže uvnitř Společenství – nakolik tento vývoj povede ke zvýšení konkurenční schopnosti obchodních firem;
- c) požadavky na zásobování Společenství surovinami a polotovary, přičemž Komise přihlíží k tomu, aby mezi členskými státy nebyly v oboru hotových výrobků narušeny podmínky soutěže;
- d) nutností vyvarovat se vážných poruch v ekonomikách členských států a zajistit racionální rozvoj výroby a rozšíření spotřeby ve Společenství.

ODSTRANĚNÍ KVANTITATIVNÍCH OMEZENÍ MEZI ČLENSKÝMI STÁTY

Článek 30

Kvantitativní omezení dovozu, jakož i veškerá opatření tomu odpovídajícího účinku jsou mezi členskými státy zakázána s výhradou ustanovení dále uvedených.

Článek 31

Členské státy nebudou mezi sebou zavádět nová kvantitativní omezení ani opatření tomu odpovídajícího účinku.

Tento závazek se však vztahuje pouze na stupeň liberalizace, jehož bylo dosaženo provedením rozhodnutím Rady Organizace pro evropskou hospodářskou spolupráci ze 14. ledna 1955. Členské státy předají nejpozději do šesti měsíců po vstoupení této smlouvy v platnost Komisi své seznamy výrobků uvolněných na základě těchto rozhodnutí. Tyto seznamy budou členskými státy navzájem stvrzeny.

Článek 32

Členské státy nebudou ve vzájemných obchodních stycích dále omezovat kontingenty, které platí v době vstupu této smlouvy v platnost, a provádět opatření tomu odpovídajícího účinku.

Tyto kontingenty budou zrušeny nejpozději koncem přechodného období. V průběhu tohoto období se budou rušit postupně za podmínek uvedených dále.

Článek 33

1. Za rok po vstoupení této smlouvy v platnost změní každý členský stát dvoustranné kontingenty otevřené jiným členským státům v globální kontingenty přístupné bez diskriminace všem ostatním členským státům.

Ke stejnému datu zvýší členské státy úhrn globálních kontingentů takto stanovených tak, aby vzhledem k předcházejícímu roku bylo dosaženo zvýšení nejméně o 20 % celkové hodnoty. Globální kontingent po každý výrobek bude však zvýšen nejméně o 10 % každý rok.

Kontingenty se zvyšují každoročně podle týchž pravidel a v tomtéž poměru vzhledem k roku předcházejícímu.

Čtvrté zvýšení bude provedeno koncem čtvrtého roku po vstoupení této smlouvy v platnost; páté zvýšení pak po započetí druhé etapy.

2. Jestliže globální kontingent pro některý neliberalizovaný výrobek nedosahuje 3 % vlastní výroby příslušného státu, stanoví se kontingent rovný nejméně 3 % této výroby nejpozději za rok po vstoupení této smlouvy v platnost. Tento kontingent se zvýší na 4 % po uplynutí druhého roku a na 5 % po uplynutí třetího roku. Dále bude členský stát zvyšovat tento kontingent každoročně alespoň o 15 %.

Kdekoliv neexistuje taková vlastní výroba, Komise vydá rozhodnutí určující odpovídající kontingent.

3. Koncem třetího roku musí každý kontingent činit nejméně 20 % vlastní výroby.

4. Jestliže Komise svým rozhodnutím zjistí, že dovoz některého výrobku ve dvou po sobě následujících letech byl nižší než povolený kontingent, nebude tento globální kontingent brán v úvahu při výpočtu celkové hodnoty globálních kontingentů. V tomto případě zruší členský stát kontingentování toho výrobku.

5. Pro kontingenty, které činí více než 20 % vlastní výroby příslušného výrobku, může Rada usnesením přijatým na návrh Komise kvalifikovanou většinou snížit minimální desetiprocentní sazbu předepsanou v odstavci 1. Tato změna se však nedotýká závazku provádět každoroční zvyšování celkové hodnoty globálních kontingentů o 20 %.

6. Členské státy, které při provádění rozhodnutí Rady Organizace pro evropskou hospodářskou spolupráci ze 14. ledna 1955 o rozsahu liberalizace učinily více, než byly povinny, mají právo přihlížet při výpočtu celkového ročního zvýšení o 20 %, stanoveného v odstavci 1, k hodnotě jednotlivě liberalizovaných dovozů. Tento výpočet se předkládá Komisi k předběžnému schválení.

7. Směrnice Komise stanoví postup řízení a časový rozvrh, podle nichž budou mezi členskými státy rušena opatření, která mají stejný účinek jako kontingenty a která budou platit v době, kdy tato smlouva vstoupí v platnost.

8. Jestliže Komise zjistí, že provádění ustanovení tohoto článku, a zejména ustanovení týkajících se určených procent nedovolují zajistit postupné rušení kontingentů stanovené v článku 32 odstavci 2, bude moci Rada – v průběhu první etapy jednomyslným rozhodnutím učiněným na návrh Komise a později rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou – měnit postup stanovený v tomto článku, zejména zvyšovat stanovená procenta.

Článek 34

1. Kvantitativní omezení vývozu, jakož i veškerá opatření tomu odpovídajícího účinku jsou mezi členskými státy zakázána.
2. Členské státy zruší nejpozději koncem první etapy kvantitativní omezení vývozu a veškerá opatření tomu odpovídajícího účinku, která budou platit v době, kdy tato smlouva vstoupí v platnost.

Článek 35

Členské státy prohlašují, že jsou ochotny rušit ve vztahu k jiným členským státům svá kvantitativní omezení dovozu i vývozu rychleji než je stanoveno v předchozích člácích, jestliže to dovolí jejich celková hospodářská situace a situace příslušného hospodářského odvětví.

Komise k tomu příslušným státům učiní potřebná doporučení.

Článek 36

Ustanovení článků 30 – 34 včetně nevylučují zákazy nebo omezení dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží, které jsou odůvodněny z hlediska veřejné mravnosti, veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, zachování zdraví a života lidí a zvířat, ochrany rostlin, ochrany národních kulturních statků, jež mají uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, nebo ochrany průmyslového a obchodního vlastnictví. Tyto zákazy nebo omezení nesmějí však sloužit jako prostředek k svévolné diskriminaci nebo k skrytému omezování obchodu mezi členskými státy.

Článek 37

1. Členské státy upraví postupně vnitrostátní monopoly obchodní povahy tak, aby se zajistilo, že po uplynutí přechodného období bude vyloučena jakákoli diskriminace mezi příslušníky členských států, pokud jde o podmínky dodávek nebo odbytu.

Ustanovení tohoto článku se vztahují na každou instituci, jejímž prostřednictvím některý členský stát, ať de iure nebo de facto, přímo nebo nepřímo, ovládá, řídí nebo významně ovlivňuje dovoz nebo vývoz mezi členskými státy. Tato ustanovení platí i pro monopoly, jež stát převede na jiného.

2. Členské státy neučiní žádné nové opatření, které by bylo v rozporu se zásadami stanovenými v odstavci 1 tohoto článku nebo které by omezovalo dosah článků týkajících se zrušení celních poplatků a kvantitativních omezení mezi členskými státy.

3. Časový rozvrh opatření zmíněných v odstavci 1 musí být sladěn s odstraňováním kvantitativních omezení pro tytéž výrobky, o nichž se zmiňují články 30 – 34 včetně.

Jestliže výrobek podléhá vnitrostátnímu monopolu obchodní povahy pouze v jednom nebo v několika členských státech, může Komise zmocnit ostatní členské státy, aby uplatňovaly ochranná opatření, jejichž podmínky a způsoby Komise stanoví (dokud nebude provedena úprava zmíněná v odstavci 1). Komise rozhoduje o podmínkách, jimiž se budou řídit taková opatření, a o způsobu, jímž mají být uskutečněna.

4. V případě státního monopolu obchodní povahy, s nímž je spojena též úprava, jež má usnadňovat odbyt nebo zhodnocení zemědělských výrobků, musí být při provádění pravidel stanovených tímto článkem zajištěny rovnocenné záruky, pokud jde o zaměstnanost a životní úroveň příslušných pracovníků, přičemž se bude přihlížet k časovému rozvrhu možného přizpůsobení a k nezbytným specializacím.

5. Kromě toho závazky členských států platí pouze potud, pokud jsou slučitelné s existujícími mezinárodními dohodami.

6. Komise činí ihned od počátku první etapy doporučení, pokud jde o způsoby a časový rozvrh, podle nichž má být prováděna úprava stanovená v tomto článku.

Hlava III

VOLNÝ POHYB OSOB, SLUŽEB A KAPITÁLU

Kapitola 1

Pracovní síly

Článek 48

1. Volný pohyb pracovních sil uvnitř Společenství bude zajištěn nejpozději koncem přechodného období.
2. Volný pohyb zahrnuje veškeré diskriminace založené na státní příslušnosti mezi pracovníky členských států, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné podmínky pro práci a zaměstnávání.
3. S výhradou omezení z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a veřejného zdraví zahrnuje právo:
 - a) přijímat zaměstnání skutečně nabízené,
 - b) pohybovat se za tím účelem volně na území členských států,
 - c) pobývat v některém z členských států s cílem vykonávat tam zaměstnání v souladu s právními a správními předpisy, jež upravují pracovní poměr vlastních příslušníků tohoto státu,
 - d) zůstat na území členského státu po ukončení zaměstnání, a to za podmínek, které budou předmětem prováděcích předpisů vypracovaných Komisí.
4. Ustanovení tohoto článku neplatí pro zaměstnání ve veřejných službách.

Článek 49

Ihned po vstoupení této smlouvy v platnost určí Rada na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Hospodářského a sociálního výboru vydáním směrnic nebo nařízení opatření nezbytná k postupnému uskutečnění volného pohybu pracovních sil, jak je vymezen v článku 48, a to zejména tím, že

- a) zajistí úzkou spolupráci mezi správami pracovních sil v jednotlivých státech;
- b) odstraní systematicky a postupně ty administrativní postupy a praktiky, jakož i časové lhůty stanovené pro připuštění pracovních sil na volná pracovní místa, jež vyplývají buď z vnitrostátních právních předpisů, nebo z dříve uzavřených dohod mezi členskými státy, jejichž další uplatňování by bylo na překážku uvolňování pohybu pracovních sil;
- c) odstraní systematicky a postupně veškeré omezovací lhůty a jiná omezení určená vnitrostátními právními předpisy nebo dohodami dříve uzavřenými mezi členskými státy, jež stanoví pro příslušníky jiných členských států pro svobodnou volbu zaměstnání jiné podmínky než pro příslušníky vlastní;
- d) zřídí vhodný aparát k propojení nabídky a poptávky na trhu pracovních sil a usnadnění jejich vyrovnávání tak, aby se předcházelo vážnému ohrožení životní úrovně a zaměstnanosti v různých oblastech a odvětvích.

Článek 50

Členské státy budou v rámci společného programu podporovat výměnu mladých pracovníků.

Článek 51

Rada učiní na návrh Komise jednomyslným usnesením v oblasti sociálního zabezpečení opatření potřebná k zavedení volného pohybu pracovních sil, zejména zřízením stálého systému umožňujícího v zájmu migrujících pracovníků a vyživovaných rodinných příslušníků

- a) sčítání lhůt, které jsou podle různých vnitrostátních právních předpisů rozhodující, budou pro vznik a trvání nároků na požitky, jakož i pro výpočet jejich výše sčítány dohromady;
- b) vyplácení těchto požitků osobám sídlícím na území členských států.

HLAVA II

ZEMĚDĚLSTVÍ

Článek 38

1. Společný trh se vztahuje i na zemědělství a obchod zemědělskými výrobky. Zemědělskými výrobky se rozumějí produkty rostlinné výroby, chovu zvířectva a rybolovu, jakož i výrobky po prvotním zpracování, které mají s těmito produkty přímou souvislost.

2. Nestanoví-li články 39 – 46 včetně jinak, platí pravidla stanovená pro zřízení společného trhu i pro výrobky zemědělské.
3. Výrobky podléhající ustanovením článku 39 – 46 včetně jsou uvedeny v seznamu, který je obsažen v Příloze II této smlouvy. V průběhu dvou let po vstoupení této smlouvy v platnost může však Rada stanovit na návrh Komise kvalifikovanou většinou další výrobky, které mají být do tohoto seznamu pojaty.
4. Současně s působením a rozvojem společného trhu zemědělských výrobků budou zavádět členské státy společnou zemědělskou politiku.

Článek 39

1. Cílem společné zemědělské politiky je:

- a) zvýšit produktivitu zemědělství podporou technického pokroku a zajišťováním racionálního rozvoje zemědělské výroby, jakož i optimálního využití výrobních činitelů, zejména pracovních sil;
- b) zajistit tak slušnou životní úroveň zemědělského obyvatelstva, zejména zvýšit individuální příjmy osob pracujících v zemědělství;
- c) stabilizovat trhy;
- d) zaručit spolehlivost dodávek;
- e) zajistit přiměřené ceny zboží dodávaného spotřebitelům.

2. Při vypracovávání společné zemědělské politiky a zvláštních metod, kterých tato politika může vyžadovat, bude se přihlížet:

- a) k zvláštní povaze zemědělské činnosti, vyplývající ze sociální struktury v zemědělství a ze strukturálních a přírodních rozdílů mezi různými zemědělskými oblastmi;
- b) k nutnosti provádět postupně vhodná přizpůsobení;
- c) k tomu, že v členských státech je zemědělství odvětvím úzce spjatým s hospodářstvím jako celkem.

Článek 40

1. Členské státy v průběhu přechodného období postupně rozvinou a nejpozději koncem tohoto období zavedou společnou zemědělskou politiku.

2. Aby bylo dosaženo cílů stanovených v článku 39, bude zřízena společná organizace zemědělských trhů.

Tato organizace bude mít jednu z následujících forem v závislosti na tom, o jaký výrobek jde:

- a) společná pravidla soutěže;
- b) povinná koordinace různých prodejních organizací v jednotlivých státech;
- c) evropská organizace trhu.

3. Společná organizace zřízená v souladu s odstavcem 2 může zahrnovat veškerá opatření nutná k dosažení cílů stanovených v článku 39, zejména kontrola cen, subvencování jak výroby, tak odbytu různých výrobků, systémy skladování produkce a její převádění na příští rok, společné instituce pro stabilizaci dovozu nebo vývozu.

Společná organizace se omezí na cíle vytyčené v článku 39 a vyloučí jakoukoli diskriminaci mezi výrobcí nebo spotřebiteli uvnitř Společenství.

Případná společná cenová politika bude založena na společných kritériích a na jednotných metodách výpočtu.

4. Aby společná organizace stanovená v odstavci 2 mohla dosáhnout svých cílů, bude moci být vytvořen fond nebo několik zemědělských vzdělávacích a záručních fondů.

Článek 41

Aby mohlo být dosaženo cílů vytyčených v článku 39, mohou se v rámci společné zemědělské politiky zavádět zejména tato opatření:

- a) účinná koordinace snah vyvíjených v oblasti odborného výcviku, zemědělského výzkumu a šíření zemědělských znalostí, jež může zahrnout též společně financované projekty a instituce;
- b) společná opatření pro rozvoj spotřeby některých výrobků.

Článek 42

Ustanovení předchozí kapitoly o pravidlech soutěže platí pro zemědělskou výrobu a obchod zemědělskými výrobky pouze v rozsahu, který stanoví Rada v rámci ustanovení a podle postupů řízení stanovených v článku 43 odstavec 2 a 3, přičemž přihlédne k cílům vytyčeným v článku 39.

Rada může zejména povolit poskytování pomoci:

- a) k ochraně podnikání, jež trpí strukturálními nebo přírodními nevýhodami;
- b) v rámci plánů hospodářského rozvoje.

Článek 43

1. Za účelem vypracování základní linie společné zemědělské politiky svolá Komise ihned po vstoupení této smlouvy v platnost konferenci členských států k porovnání jejich zemědělské politiky, zejména tak, že přijdou s vyjádřením o svých zdrojích a potřebách.

2. Komise, přihlízejíc k výsledku konference zmíněné v odstavci 1, předloží po poradě s Hospodářským a sociálním výborem do dvou let po vstoupení této smlouvy v platnost Radě návrhy týkající se vypracování a provádění společné zemědělské politiky čítajíc v to i nahrazení tržních organizací jednotlivých států některou z organizačních forem zmíněných v článku 40 odstavec 2, jakož i provedení opatření specificky uvedených v této hlavě.

Tyto návrhy budou vypracovány s ohledem na vzájemnou závislost zemědělských otázek, o nichž jedná tato hlava.

Na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Shromáždění může Rada, a to v průběhu dvou prvních etap jednomyslně, později pak usnesením přijatým kvalifikovanou většinou, schvalovat nařízení nebo směrnice anebo činit rozhodnutí, bez újmy doporučením, která může činit.

3. Společnou organizaci stanovenou v článku 40 odstavec 2 může místo vlastních organizací v jednotlivých státech za podmínek stanovených v předešlém odstavci zavést Rada usnesením přijatým kvalifikovanou většinou:

- a) jestliže společná organizace poskytne členským státům, které se stavějí proti tomuto opatření a mají vlastní organizaci pro výrobky, o něž jde, rovnocenné záruky zaměstnanosti a životní úroveň příslušných výrobců, s přihlédnutím k časovému rozvrhu možných přizpůsobení a k nezbytným specializacím;
- b) a jestliže tato organizace zabezpečí obchodu uvnitř Společenství podmínky obdobné podmínkám existujícím na vnitřním trhu.

4. Jestliže se vytvoří společná organizace pro určité suroviny, aniž předtím existovala společná organizace pro odpovídající zpracované výrobky, mohou být ty z příslušných surovin, kterých se používá k výrobě produktů určených pro vývoz do třetích států, dovezeny ze zemí mimo Společenství.

Článek 44

1. V průběhu přechodného období, pokud by postupné rušení celních poplatků a kvantitativních omezení mezi členskými státy mohlo vést k cenám, jež by mohly ohrozit cíle vytyčené v článku 39, může každý členský stát zavést pro určité výrobky, aniž se dopustil diskriminace, místo kontingentů systém minimálních cen, a to v míře nebránící rozšíření objemu obchodu stanovenému v článku 45 odstavec 2, přičemž v případě poklesu cen pod stanovené minimální ceny může být dovoz.

bud' dočasně pozastaven, nebo omezen,

nebo povolen s tím, že cena bude převyšovat minimální cenu stanovenou pro příslušný výrobek.

V druhém případě minimální ceny nezahrnují celní poplatky.

2. Minimální ceny nesmějí vyvolat snížení obchodu, existujícího mezi členskými státy v době vstupu této smlouvy v platnost, ani překážet postupnému rozšiřování tohoto obchodu. Nesmějí být uplatňovány takovým způsobem, aby překážely rozvoji přirozené preference mezi členskými státy.

3. Ihned po vstoupení této smlouvy v platnost určí Rada na návrh Komise objektivní kritéria pro zavádění systémů minimálních cen a pro stanovení těchto cen.

Tato kritéria vezmou v úvahu zvláště průměrné vlastní výrobní ceny v členských státech uplatňujících minimální ceny, situaci různých podniků vzhledem k těmto průměrným cenám, jakož i nutnost podporovat postupné zdokonalování zemědělského podnikání a jeho nezbytné přizpůsobování a specializaci potřebné uvnitř společného trhu.

Komise dále navrhne postup, jakým budou tato kritéria revidována, aby byl uplatněn a urychlen technický pokrok a aby se ceny uvnitř společného trhu postupně sbližovaly.

Tato kritéria, jakož i postup užívaný při jejich revizi určí Rada jednomyslně v průběhu prvních tří let po vstoupení této smlouvy v platnost.

4. Pokud nenabudou účinnosti rozhodnutí Rady, mohou minimální ceny stanovit členské státy za podmínky, že o tom napřed uvědomí Komisi a ostatní členské státy, aby jim umožnily předložit připomínky.

Jakmile Rada učiní své rozhodnutí, určí členské státy minimální ceny na základě kritérií určených výše.

Rada může usnesením přijatým na návrh Komise kvalifikovanou většinou upravovat jejich rozhodnutí, nejsou-li v souladu se stanovenými kritérii.

5. Po započetí třetí etapy může Rada – jestliže pro určité výrobky nebylo ještě možno stanovit zmíněná objektivní kritéria – měnit na návrh Komise kvalifikovanou většinou minimální ceny stanovené pro tyto výrobky.

6. Po uplynutí přechodného období pořídí se přehled minimálních cen, které dosud platí. Rada usnesením přijatým na návrh Komise většinou devíti hlasů (přičemž hlasy budou platit tak, jak je stanoveno v článku 148 odstavec 2 bod 1), určí režim, který bude třeba v rámci společné zemědělské politiky uplatňovat.

Článek 45

1. Až do nahrazení vnitrostátních organizací některou ze společných organizačních forem stanovených v článku 40 odstavec 2, pro výrobky, u nichž v některých členských státech existuje opatření mající za cíl zajistit domácím výrobcům trhy pro jejich výrobky a požadavky na dovoz, rozvoj obchodu bude sloužit uzavírání dohod nebo dlouhodobých smluv mezi členskými státy a státy vyvážejícími.

Tyto dohody nebo smlouvy budou směřovat k postupnému odstranění jakékoliv diskriminace v uplatňování těchto opatření vůči různým výrobcům uvnitř Společenství.

Tyto dohody nebo smlouvy budou uzavřeny v průběhu první etapy; přitom se přihlédne k zásadě vzájemnosti.

Pokud jde o množství, vezmou tyto dohody nebo smlouvy za základ průměrný objem obchodu příslušnými výrobky mezi členskými státy za tři léta předcházející vstoupení této smlouvy v platnost. Budou počítat se zvyšováním tohoto obchodu v mezích existujících potřeb a se zřetelem na tradiční zaměření obchodu.

Pokud jde o ceny, musí tyto dohody nebo smlouvy umožňovat výrobcům odbyt smlouveného množství za ceny, které se budou postupně přibližovat cenám placeným na vnitřním trhu kupujícího státu domácím výrobcům.

Ceny se budou takto přibližovat co nejrovnoměrněji a vyrovnání musí být plně uskutečněno nejpozději koncem přechodného období.

Ceny sjednávají příslušné strany v rámci směrnic, které k provedení dvou předchozích pododstavců vypracuje Komise.

V případě prodloužení první etapy budou se dohody nebo smlouvy provádět za podmínek platných koncem čtvrtého roku i po vstoupení této smlouvy v platnost, přičemž zvyšování množství výrobků a sbližování cen se zastaví až do zahájení druhé etapy.

Členské státy využijí všech možností, které jim dávají jejich právní předpisy, zejména v oblasti dovozní politiky, aby zajistily uzavření a provedení těchto dohod nebo smluv.

3. Pokud členské státy potřebují suroviny k výrobě zboží určeného pro vývoz do zemí mimo Společenství v soutěži s výrobci z třetích zemí, nesmějí tyto dohody a smlouvy dovozu surovin pro tento účel ze třetích zemí překážet. Toto ustanovení však

neplatí, jestliže Rada jednomyslně rozhodne poskytnout částky nutné k vyrovnání rozdílu, o který cena dovozu po tento účel na základě těchto dohod nebo smluv převyšuje nabývací cenu týchž dodávek na světovém trhu.

Článek 46

Jestliže je v některém členském státě určitý výrobek předmětem vnitrostátní organizace trhu nebo jakékoli vnitřní úpravy se stejným účinkem, které v soutěži ovlivňují podobnou výrobu v jiném členském státě, ustanoví členské státy vyrovnávací dávku na dovoz tohoto výrobku z členského státu, v němž tato organizace nebo úprava existuje, ledaže by tento stát zavedl vyrovnávací dávku při vývozu.

Výši těchto dávek stanoví Komise v míře nezbytné ke zjednání rovnováhy;

Komise může též dát zmocnění k použití jiných opatření, jejichž podmínky a způsoby stanoví.

Článek 47

Pokud jde o funkce, které má k uplatnění této hlavy plnit Hospodářský a sociální výbor, úkolem jeho zemědělského úseku je být Komisi k dispozici pro přípravu usnesení Výboru podle ustanovení článků 197 a 198.

Hlava III

VOLNÝ POHYB OSOB, SLUŽEB A KAPITÁLU

Kapitola 1

Pracovní síly

Článek 48

1. Volný pohyb pracovních sil uvnitř Společenství bude zajištěn nejpozději koncem přechodného období.
2. Volný pohyb zahrnuje veškeré diskriminace založené na státní příslušnosti mezi pracovníky členských států, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné podmínky pro práci a zaměstnávání.
3. S výhradou omezení z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a veřejného zdraví zahrnuje právo:
 - a) přijímat zaměstnání skutečně nabízené,
 - b) pohybovat se za tím účelem volně na území členských států,
 - c) pobývat v některém z členských států s cílem vykonávat tam zaměstnání v souladu s právními a správními předpisy, jež upravují pracovní poměr vlastních příslušníků tohoto státu,
 - d) zůstat na území členského státu po ukončení zaměstnání, a to za podmínek, které budou předmětem prováděcích předpisů vypracovaných Komisí.
4. Ustanovení tohoto článku neplatí pro zaměstnání ve veřejných službách.

Článek 49

Ohledně vstupu této smlouvy v platnost určí Rada na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Hospodářského a sociálního výboru vydáním směrnic nebo nařízení opatření nezbytná k postupnému uskutečnění volného pohybu pracovních sil, jak je vymezen v článku 48, a to zejména tím, že

- a) zajistí úzkou spolupráci mezi správami pracovních sil v jednotlivých státech;
- b) odstraní systematicky a postupně ty administrativní postupy a praktiky, jakož i časové lhůty stanovené pro připuštění pracovních sil na volná pracovní místa, jež vyplývají buď z vnitrostátních právních předpisů, nebo z dříve uzavřených dohod mezi členskými státy, jejichž další uplatňování by bylo na překážku uvolňování pohybu pracovních sil;
- c) odstraní systematicky a postupně veškeré omezovací lhůty a jiná omezení určená vnitrostátními právními předpisy nebo dohodami dříve uzavřenými mezi členskými státy, jež stanoví pro příslušníky jiných členských států pro svobodnou volbu zaměstnání jiné podmínky než pro příslušníky vlastní;

d) zřídí vhodný aparát k propojení nabídky a poptávky na trhu pracovních sil a usnadnění jejich vyrovnávání tak, aby se předcházelo vážnému ohrožení životní úrovně a zaměstnanosti v různých oblastech a odvětvích.

Článek 50

Členské státy budou v rámci společného programu podporovat výměnu mladých pracovníků.

Článek 51

Rada učiní na návrh Komise jednomyslným usnesením v oblasti sociálního zabezpečení opatření potřebná k zavedení volného pohybu pracovních sil, zejména zřízením stálého systému umožňujícího v zájmu migrujících pracovníků a vyživovaných rodinných příslušníků

a) sčítání lhůt, které jsou podle různých vnitrostátních právních předpisů rozhodující, budou pro vznik a trvání nároků na požitky, jakož i pro výpočet jejich výše sčítány dohromady;

b) vyplácení těchto požitků osobám sídlícím na území členských států.

Kapitola 2

PRÁVO USAZOVÁNÍ

Článek 52

V rámci dále uvedených ustanovení budou omezení svobody usazování pro příslušníky jednoho členského státu na území státu druhého v průběhu přechodného období postupně zrušena. Stejně tak budou postupně zrušena omezení při zřizování jednatelství, odboček nebo filiállek příslušníky jednoho členského státu na území státu druhého.

Svoboda usazování zahrnuje též právo zahajovat a provozovat svobodná a živnostenská povolání, jakož i zřizovat a řídit podniky, zejména firem a společností ve smyslu článku 58 odstavce 2, za takových podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy, jaké příslušný stát ukládá vlastním příslušníkům, s výhradou ustanovení kapitoly týkající se pohybu kapitálu.

Článek 53

Členské státy nezavedou nová omezení usazování příslušníků jiných členských států na svém území, s výhradou ustanovení obsažených v této smlouvě.

Článek 54

1. Před uplynutím první etapy ustanoví Rada má návrh Komise a po vyslechnutí názoru Hospodářského a sociálního výboru a Shromáždění jednomyslným usnesením všeobecný program odstraňování omezení svobody usazování, existujících uvnitř Společenství. Komise předloží tento návrh Radě v průběhu prvních dvou let první etapy.

Program určí obecné podmínky pro dosažení svobody usazování u každého typu povolání a určí zejména stadia, v nichž bude dosažena.

2. K provádění všeobecného programu, anebo, není-li takového programu, k dokončení určitého stadia dosahování svobody usazování pro určité povolání vydává Rada na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Hospodářského a sociálního výboru a Shromáždění směrnice, a to až do konce první etapy jednomyslným usnesením a později usnesením přijatým kvalifikovanou většinou.

3. Rada a Komise vykonávají funkce, které pro ně vyplývají z ustanovení dále uvedených, zejména:

a) zabývají se přednostně těmi obory činnosti, v nichž svoboda usazování zvláště významně přispívá k rozvoji výroby a obchodu.

b) zajišťují úzkou spolupráci mezi příslušnými správami členských států za účelem zjištění zvláštní situace různých oborů uvnitř Společenství;

c) odstraňují ony administrativní postupy a praktiky, ať již vyplývají z vnitrostátních právních předpisů nebo z dohod dříve mezi členskými státy uzavřených, jejichž další uplatňování by bránilo svobodě usazování;

d) zajišťují, aby placení pracovníci jednoho členského státu zaměstnaní na území jiného členského státu mohli na tomto území zůstat za účelem provozování svobodného nebo živnostenského povolání, jestliže vyhovují podmínkám, jimž by museli vyhovět, kdyby přibyli do tohoto státu v době, kdy se hodlají takovému povolání věnovat;

e) umožňují příslušníkům jednoho členského státu nabývat a užívat půdu a budovy na území jiného členského státu, pokud to není v rozporu se zásadami vytyčenými v článku 39 odstavci 2;

f) postupně ruší omezení svobody usazování v každém zkoumaném druhu povolání jak pokud jde o podmínky zakládání agentur, odboček nebo filiálek, tak pokud jde o podmínky pro připouštění pracovníků mateřské firmy do řídicích nebo dozorčích orgánů těchto jednatelství, odboček nebo filiálek;

g) koordinují záruky pro ochranu zájmů společností i třetích osob, požadované v členských státech od společností ve smyslu článku 58 pododstavec 2, nakolik je to nutné a s cílem zajistit rovnocennost těchto záruk;

h) přesvědčují se o tom, že podmínky pro usazování nejsou deformovány přiděly a dotacemi ze strany členských států.

Článek 55

Ustanovení této kapitoly se nevztahují, pokud jde o kterýkoliv členský stát, na povolání, která jsou v tomto členském státě spojena, třeba jen příležitostně, s výkonem veřejné moci.

Rada může na návrh Komise usnesením přijatým kvalifikovanou většinou rozhodnout, že ustanovení této kapitoly se nevztahují na určitá povolání.

Článek 56

1. Ustanovení této kapitoly a opatření učiněné na jejich základě nevylučují použitelnost právních a správních předpisů, které stanoví zvláštní režim pro cizí příslušníky z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a veřejného zdraví.

2. Před uplynutím přechodného období vydá Rada na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Shromáždění jednomyslným usnesením směrnice pro koordinaci zmíněných právních a správních předpisů. Po skončení druhé etapy bude však Rada na základě návrhu Komise vydávat směrnice pro koordinaci předpisů, které spadají v jednotlivých členských státech do oblasti nařizovací a správní, usnesením přijatým kvalifikovanou většinou.

Článek 57

1. Pro usnadnění přístupu ke svobodným a živnostenským povoláním a k jejich provádění vydá Rada na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Shromáždění směrnice zaměřené k vzájemnému uznávání diplomů, certifikátů a jiných kvalifikačních průkazů, a to v průběhu první etapy jednomyslným usnesením a později usnesením přijatým kvalifikovanou většinou.

2. K stejnému cíli vydá Rada na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Shromáždění před uplynutím přechodného období směrnice zaměřené ke koordinaci právních a správních předpisů členských států, jež se týkají přístupu k svobodným a živnostenským povoláním a jejich provozování. Jednomyslnosti je třeba u otázek, které spadají alespoň v jednom členském státě do oblasti zákonodárné, a u opatření, která se týkají ochrany úspor, zejména poskytování úvěru a provozování povolání bankéře, jakož i podmínek, za kterých se v jednotlivých členských státech provozuje povolání lékařské, lékařství obdobné a lékárnické. V jiných případech usnáší se Rada v průběhu první etapy jednomyslně, později kvalifikovanou většinou.

3. Pokud jde o povolání lékařské, lékařství obdobné a lékárnické, bude postupné uvolňování omezení záviset na koordinaci podmínek pro výkon těchto povolání v jednotlivých členských státech.

Článek 58

Společnosti nebo firmy zřízené v souladu s právním řádem některého členského státu, jež mají své statutární sídlo, své ústřední řízení nebo svůj hlavní závod uvnitř Společenství, mají, pokud jde o provádění ustanovení této kapitoly, stejné postavení jako fyzické osoby, které jsou příslušníky členských států.

„Společnostmi a firmami“ se rozumějí společnosti a firmy občanského nebo obchodního práva včetně společností družstevních, jakož i jiné právnické osoby veřejného nebo soukromého práva, s výjimkou společností a firem, které nesledují výdělečné cíle.

Kapitola 3

SLUŽBY

Článek 59

V rámci dále uvedených ustanovení budou v průběhu přechodného období postupně zrušena omezení pro volné poskytování služeb uvnitř Společenství, pokud jde o příslušníky členských států, kteří sídlí v některém jiném státě Společenství než příjemce služeb.

Rada může jednomyslným usnesením přijatým na návrh Komise rozšířit výhody ustanovení této kapitoly též na služby poskytované příslušníky třetích států, kteří sídlí uvnitř Společenství.

Článek 60

Ve smyslu této smlouvy pokládají se za služby úkony poskytované normálně za úplatu, pokud nejsou upraveny předpisy, které se týkají volného pohybu zboží, kapitálu a osob.

„Služby“ zahrnují zejména služby poskytované

- a) povoláními povahy průmyslové;
- b) povoláními povahy obchodní;
- c) povoláními řemeslnými;
- d) povoláními svobodnými.

Aniž by tím byla dotčena ustanovení kapitoly týkající se práva na usazování, může poskytovatel služeb pro výkon své činnosti provozovat dočasně svou činnost ve státě, kde služby mají být poskytnuty, za stejných podmínek, jaké tento stát ukládá svým vlastním příslušníkům.

Článek 61

1. Pokud jde o dopravu, je volný pohyb služeb upraven předpisy hlavy, která se týká dopravy.
2. Liberalizace bankovních a pojišťovacích služeb, které jsou spojeny s pohybem kapitálu, musí být uskutečňováno v souladu s postupnou liberalizací pohybu kapitálu.

Článek 62

S výhradou ustanovení této smlouvy nezavedou členské státy v oboru poskytování služeb žádná nová opatření omezující volnost, které v době jejího vstupu v platnost již bylo dosaženo.

Článek 63

1. Před koncem první etapy ustanoví Rada na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Hospodářského a sociálního výboru a Shromáždění jednomyslným usnesením všeobecný program rušení těch omezení volného poskytování služeb, která uvnitř Společenství platí. Komise předloží tento návrh Radě v průběhu prvních dvou let první etapy.

Program stanoví pro každou kategorii služeb obecné podmínky, jakož i etapy, ve kterých má dojít k liberalizaci každé kategorie služeb.

2. K provádění všeobecného programu, nebo, není-li takového programu, k dokončení určité etapy uvolňování některého druhu služeb vydává Rada na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Hospodářského a sociálního výboru a Shromáždění směrnice, a to až do konce první etapy jednomyslným usnesením a později usnesením přijatým kvalifikovanou většinou.

3. Návrhy a rozhodnutí uvedené v odstavcích 1 a 2 se týkají přednostně zpravidla těch služeb, které mají přímý vliv na výrobní náklady nebo jejichž liberalizace přispívá k usnadnění oběhu zboží.

Článek 64

Členské státy prohlašují, že jsou ochotny přistoupit k liberalizaci služeb ve větší míře, než jsou povinny na základě směrnic vydaných k provedení článku 63 odstavec 2, v případě, že jim to dovolí jejich celková hospodářská situace a situace v příslušném odvětví.

Komise činí příslušným členským státům za tím účelem doporučení.

Článek 65

Pokud omezení volného poskytování služeb nebylo zrušeno, bude je každý členský stát uplatňovat na všechny poskytovatele služeb uvedené v článku 59 odstavec 1 bez rozdílu státní příslušnosti nebo bydliště.

Článek 66

Ustanovení článku 55 – 58 včetně platí pro otázky upravené touto kapitolou.

Kapitola 4

KAPITÁL

Článek 67

1. Členské státy mezi sebou postupně zruší v průběhu přechodného období v míře nutné k dobrému chodu společného trhu omezení pohybu kapitálu, který náleží osobám sídlícím v členských státech, jakož i veškerou diskriminaci založenou na státní příslušnosti nebo bydlišti stran anebo na místě, kde je takový kapitál investován.

2. Běžné platy spojené s pohybem kapitálu mezi členskými státy budou osvobozeny ode všech omezení nejpozději koncem první etapy.

Článek 68

1. V otázkách upravovaných v této kapitole budou členské státy co nejliberálnější při poskytování devizových oprávnění, která budou po vstoupení této smlouvy v platnost ještě nutná.

2. Jestliže některý členský stát uplatňuje na pohyb kapitálu, který byl v souladu s ustanoveními této kapitoly liberalizován, své vnitrostátní předpisy upravující kapitálový trh a úvěrový systém, bude je uplatňovat bez jakékoli diskriminace.

3. Půjčky určené k financování některého členského státu nebo jeho místních orgánů smějí být poskytovány nebo umístovány v jiných členských státech jen tehdy, jestliže se příslušné státy o této věci dohodly. Toto ustanovení nebrání provádění článku 22 Protokolu o Statutu Evropské investiční banky.

Článek 69

Rada vydává na návrh Komise, jež se za tím účelem poradí s Měnovým výborem ustaveným podle článku 105, směrnice nutné k postupnému provádění ustanovení článku 67, přijaté v průběhu prvních dvou etap jednomyslným usnesením a později usnesením přijatým kvalifikovanou většinou.

Článek 70

1. Komise navrhuje Radě opatření k postupné koordinaci politiky členských států v oblasti deviz, pokud jde o pohyb kapitálu mezi těmito státy a státy třetími.

Rada vydává za tím účelem směrnice jednomyslným usnesením. Snaží se přitom dosáhnout co nejvyššího stupně liberalizace.

2. V případě, že by akce podniknuté k provedení odstavce 1 neumožnily odstranění rozporů mezi devizovými předpisy členských států nebo že by tyto rozpory vedly osoby usdlé v některém členském státě k tomu, aby využívaly usnadnění převodů uvnitř Společenství, zmíněných v článku 67, k obcházení předpisů některého členského státu platících ve vztahu ke státům třetím, může tento členský stát po konzultaci s ostatními členskými státy a s Komisí učinit vhodná opatření k odstranění těchto obtíží.

Jestliže Rada zjistí, že tato opatření omezují volný pohyb kapitálu uvnitř Společenství více, než je to nutné pro účely předchozího odstavce, může kvalifikovanou většinou na návrh Komise rozhodnout, že příslušný stát musí tato opatření pozměnit nebo zrušit.

Článek 71

Členské státy se vynasnaží nezavádět uvnitř Společenství žádná nová devizová omezení, která by se dotýkala pohybu kapitálu a běžných platů z tohoto pohybu vyplývajících, a platné předpisy dále nezpříšňovat.

Prohlašují, že jsou ochotny jít v liberalizaci pohybu kapitálu nad míru stanovenou v předchozích člancích, jak jim to jejich hospodářská situace, zejména stav jejich platební bilance, dovolí.

Komise může po vylechnutí názoru Měnového výboru dávat členským státům v této věci doporučení.

Článek 72

Členské státy informují průběžně Komisi o těch pohybech kapitálu do třetích států nebo ze třetích států, které jsou jim známy. Komise může podávat členským státům posudky, které v této věci pokládá za vhodné.

Článek 73

1. V případě, že pohyby kapitálu vyvolávají poruchy v působení kapitálového trhu v některém členském státě, zmocní Komise po vyslechnutí Měnového výboru tento stát, aby v oblasti pohybu kapitálu učinil ochranná opatření, jejichž podmínky a způsoby Komise určí.

Rada může usnesením přijatým kvalifikovanou většinou toto zmocnění odvolat nebo tyto podmínky a způsoby pozměnit.

2. Členský stát, který je v nesnázích, může však v případě nezbytnosti učinit z důvodů utajení nebo naléhavosti právě zmíněná opatření sám. Komise a členské státy musí být o takových opatřeních uvědoměny nejpozději v době, kdy nabývají platnosti. V tomto případě může Rada po vyslechnutí názoru Měnového výboru rozhodnout, že příslušný stát musí tato opatření pozměnit nebo zrušit.

HLAVA IV

DOPRAVA

Článek 74

V otázkách upravovaných v této hlavě sledují členské státy cíle smlouvy v rámci společné dopravní politiky.

Článek 75

1. K uskutečnění článku 74 a s přihlédnutím k zvláštním aspektům dopravy Rada na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Hospodářského a sociálního výboru a Shromáždění, a to až do skončení druhé etapy jednomyslně a později kvalifikovanou většinou stanoví:

a) společná pravidla platná pro mezinárodní dopravu, při níž je místo odeslání nebo místo určení na území některého členského státu anebo která prochází územím jednoho nebo několika členských států;

b) podmínky, za nichž budou k poskytování dopravních služeb uvnitř některého členského státu připouštěni dopravci, kteří na území tohoto státu nesídlí;

c) veškeré jiné potřebné předpisy.

2. Předpisy uvedené pod a a b předešlého odstavce budou vydány v průběhu přechodného období.

3. Výjimkou z postupu stanoveného v odstavci 1 bude Rada vydávat jednomyslným usnesením ty předpisy, jež se budou týkat zásad upravujících dopravu, a jejichž provádění by se mohlo vážně dotknout životní úrovně a zaměstnanosti v některých oblastech, anebo využití dopravních zařízení, přičemž se bude přihlížet k nutnosti přizpůsobování a hospodářského rozvoje, vyplývající ze zřízení společného trhu.

Článek 76

Až do vydání předpisů zmíněných v článku 75 odstavec 1 nesmí žádný členský stát bez jednomyslného souhlasu Rady upravovat různé předpisy, které budou v této věci platit v době, kdy tato smlouva vstoupí v platnost, takovým způsobem, který by jimi přímo nebo nepřímo znevýhodňoval dopravce jiných členských států ve srovnání s dopravci domácími.

Článek 77

S touto smlouvou nejsou v rozporu podpory, které vyplývají z potřeby koordinovat dopravu nebo které odpovídají náhradě za určitá plnění související se závazky vyplývajících z pojmu veřejné služby.

Článek 78

Veškerá opatření v oblasti cen a podmínek dopravy, která budou učiněna v rámci této smlouvy, musí přihlížet k hospodářské situaci dopravců.

Článek 79

1. Nejpozději do konce druhé etapy musí být v dopravě uvnitř Společenství zrušena veškerá diskriminace, která se projevuje v tom, že dopravce uplatňuje na totéž zboží dopravované za stejných okolností ceny a dopravní podmínky odlišné z důvodu země původu nebo určení dopravovaného zboží.

2. Odstavec 1 nebrání Radě, aby k provedení článku 75 odstavec 1 učinila opatření jiná.

3. Rada vydá na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Hospodářského a sociálního výboru do dvou let po vstoupení této smlouvy v platnost usnesením přijatým kvalifikovanou většinou pravidla zajišťující provedení odstavce 1.

Může zejména vydat předpisy potřebné k tomu, aby orgány Společenství mohly dozírat na zachovávání pravidla obsaženého v odstavci 1 a aby uživatelům byly zajištěny výhody z tohoto pravidla vyplývající.

4. Komise zkoumá z vlastního popudu nebo na žádost některého členského státu případy diskriminace zmíněné v odstavci 1 a po vyslechnutí každého příslušného členského státu přijímá v rámci pravidel stanovených v souladu s ustanovením odstavce 3 potřebná rozhodnutí.

Článek 80

1. Počínajíc druhou etapou je v dopravě uvnitř Společenství zakázáno uplatňovat takové ceny a podmínky stanovené některým členským státem, které jakýmkoli způsobem podporují nebo chrání jeden nebo několik podnikatelských subjektů nebo oborů, ledaže by Komise k tomu dala zmocnění.

2. Komise zkoumá z vlastního popudu nebo na žádost některého členského státu ceny a podmínky zmíněné v odstavci 1, přihlížejíc zejména k požadavkům náležité oblasti hospodářské politiky, k potřebám nerozvinutých oblastí a k problémům oblastí vážně postižených politickými okolnostmi na straně jedné, a k účinkům těchto cen a podmínek na soutěž mezi různými způsoby dopravy na straně druhé.

Po vyslechnutí názoru příslušných členských států činí potřebná opatření.

3. Zákaz uvedený v odstavci 1 se netýká konkurenčních tarifů.

Článek 81

Dávky nebo poplatky vybírané dopravci mimo dopravné při přestupu hranic nesmějí přesahovat přiměřenou míru stanovenou s přihlédnutím ke skutečným výdajům tímto přestupem způsobeným.

Členské státy se vynasnaží tyto výdaje postupně snižovat.

Komise může členským státům dávat doporučení k provedení tohoto článku.

Článek 82

Ustanovení této hlavy nebrání opatřením ve Spolkové republice Německo, pokud jsou tato opatření nutná k vyrovnání hospodářských nevýhod, jež byly rozdělením Německa způsobeny hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky, které jsou tímto rozdělením postiženy.

Článek 83

Při Komisi se zřizuje poradní výbor složený z odborníků jmenovaných vládami členských států. Komise se s výborem radí v otázkách dopravy, kdykoli to považuje za účelné, aniž by tím byla dotčena pravomoc dopravního odboru Hospodářského a sociálního výboru.

Článek 84

1. Ustanovení této hlavy platí pro dopravu po železnicích, silnicích a vnitřních vodních cestách.

2. Rada může jednomyslným usnesením rozhodnout, zda, do jaké míry a jak bude možno vydat vhodné předpisy pro dopravu námořní a leteckou.

Část třetí

POLITIKA SPOLEČENSTVÍ

Hlava I

Oddíl I

Pravidla platná pro podniky

Článek 85

1. Se společným trhem jsou neslučitelné a jsou proto zakázány veškeré dohody mezi podniky, veškerá rozhodnutí sdružení podniků a veškeré dohodnuté způsoby postupu, které by se mohly dotknout obchodu mezi členskými státy a jejichž cílem nebo výsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení soutěže na společném trhu, zejména pokud

- a) určují přímo nebo nepřímo nákupní nebo prodejní ceny anebo jiné obchodní podmínky;
- b) omezují nebo kontrolují výrobu, odbyt, technický rozvoj nebo investice;
- c) rozdělují trhy nebo zdroje dodávek;
- d) uplatňují vůči obchodním partnerům nerovné podmínky při rovnocenných transakcích a staví je tím do nevýhodného postavení v soutěži;
- e) váží uzavření smlouvy na podmínku, že druhá strana přijme další dodávky, které podle povahy věci nebo podle obchodních zvyklostí nemají s předmětem takové smlouvy žádnou souvislost.

2. Dohody nebo rozhodnutí zakázané na základě tohoto článku jsou automaticky od počátku neplatné.

3. Ustanovení odstavce 1 mohou však být prohlášena za nepoužitelná:

pro veškeré dohody nebo kategorie dohod mezi podniky, pro veškerá rozhodnutí nebo kategorie rozhodnutí o sdružení podniků a pro veškeré společně dohodnuté postupy nebo kategorie společně dohodnutých postupů,

které přispívají k zlepšení výroby nebo rozdělování zboží anebo k podpoře technického či hospodářského pokroku, přičemž poskytují uživatelům přiměřený podíl na výhodách z toho vyplývajících, aniž by

- a) způsobovaly příslušným podnikům omezení, jež nejsou k dosažení těchto cílů nutná;
- b) umožňovaly těmto podnikům vyloučit soutěž ve vztahu k podstatné části výrobků, o něž jde.

Článek 86

Se společným trhem je neslučitelné a je proto zakázané, aby – pokud to může ovlivnit obchod mezi členskými státy – jeden nebo několik podniků nepřipustným způsobem těžilo z dominantního postavení na společném trhu nebo jeho podstatné části.

Takové zneužívání může zejména spočívat

- a) v přímém nebo nepřímém vnucování nepříznivých nákupních nebo prodejních cen anebo jiných obchodních podmínek;
- b) v omezování výroby, odbytu nebo technického rozvoje ke škodě spotřebitelů;
- c) v uplatňování nerovných podmínek vůči srovnatelným obchodním partnerům při srovnatelných transakcích, takže jsou tito partneři stavěni do nevýhodného postavení v soutěži;
- d) ve vázání uzavření smlouvy na podmínku, že druhá strana učiní další platby, které podle své povahy nebo podle obchodních zvyklostí nemají s předmětem takové smlouvy žádnou souvislost.

Článek 87

1. Do tří let po vstoupení této smlouvy v platnost vydá Rada na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Shromáždění jednomyslným usnesením veškeré předpisy nebo směrnice potřebné k provedení zásad vytyčených v článcích 85 a 86.

Nebudou-li tato opatření schválena v uvedené lhůtě, učiní tak Rada na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Shromáždění usnesením přijatým kvalifikovanou většinou.

2. Cílem ustanovení uvedených v odstavci 1 je zejména:

- a) zajistit dodržování zákazů uvedených v článku 85 odstavec 1 a v článku 86 stanovením pokut a penále;
- b) určit způsoby provádění článku 85 odstavec 3, s přihlédnutím k nutnosti zajistit na jedné straně účinný dozor a na druhé straně pak zjednodušit co možná nejvíce administrativní dohled;
- c) podrobně určit v případě potřeby rozsah platnosti ustanovení článků 85 a 86 pro různá hospodářská odvětví;
- d) vymezit příslušné úkoly Komise a Soudního dvora při provádění ustanovení zmíněných v tomto odstavci;
- e) vymezit poměr mezi vnitrostátními právními předpisy na jedné straně a ustanoveními tohoto oddílu, jakož i ustanoveními vydanými k provedení tohoto článku na straně druhé.

Článek 88

Dokud nevstoupí v platnost předpisy vydané k provedení článku 87, rozhodují o přípustnosti dohod a o nepřípustném těžení z dominantního postavení na společném trhu orgány členských států v souladu s právním řádem každého státu a s ustanoveními článku 85, zejména odstavce 3, a článku 86.

Článek 89

1. S výhradou ustanovení článku 88 Komise dozírá, jakmile se ujme svých funkcí, na provádění zásad vytyčených v člancích 85 a 86. Na žádost některého členského státu nebo ze svého popudu a v součinnosti s příslušnými úřady členských států, které jí budou nápomocny, vyšetřuje namítané případy porušení uvedených zásad. Shledá-li, že k porušení došlo, navrhne prostředky vhodné k jeho odstranění.

2. Jestliže porušení trvá, Komise konstatuje porušení zásad zdůvodněným usnesením. Své usnesení může zveřejnit a může zmocnit členské státy, aby učinily potřebná opatření k nápravě, jejichž podmínky a způsoby Komise určí.

Článek 90

1. Členské státy nezavedou ani nezachovávají v platnosti žádná opatření odporující pravidlům této smlouvy, zejména pravidlům stanoveným v člancích 7 a 85–94 včetně, pokud jde o podniky veřejné a podniky, kterým přiznávají zvláštní nebo výlučná práva.

2. Podniky, jimž je svěřeno poskytování služeb obecného hospodářského zájmu nebo které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají zásadám této smlouvy a zejména pravidlům soutěže, pokud provádění těchto pravidel neznemožňuje právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Společenství.

3. Komise dozírá na provádění ustanovení tohoto článku a vydává podle potřeby členským státům potřebné směrnice a rozhodnutí.

Oddíl II

Dumping

Článek 91

1. Jestliže v průběhu přechodného období Komise na žádost některého členského státu nebo jiné strany tím dotčené uzná, že se uvnitř společného trhu uplatňuje dumping, zašle původci či původcům takových praktik doporučení za účelem skoncování s nimi.

V případě, že uplatňování dumpingu pokračuje, Komise zmocní poškozený členský stát, aby učinil ochranná opatření, jejichž podmínky a způsoby Komise určí.

2. Jakmile tato smlouva vstoupí v platnost, mohou výrobky, které mají svůj původ v některém členském státě nebo jsou tam ve volném oběhu a které byly vyvezeny do jiného členského státu, být vyvezeny zpět do zprvu jmenovaného státu, aniž by podléhaly jakémukoli celnímu poplatku, kvantitativnímu omezení nebo opatření tomu odpovídajícího účinku. Komise vydá předpisy potřebné k provedení tohoto odstavce.

Oddíl III

Podpory poskytované státy

Článek 92

1. S výhradou odchylek stanovených touto smlouvou jsou se společným trhem neslučitelné takové podpory – pokud mohou ovlivnit obchod mezi členskými státy – poskytované v jakékoli formě státy nebo ze státních prostředků, které narušují soutěž nebo hrozí narušením soutěže tím, že zvýhodňují určité podniky nebo výrobu určitého zboží.

2. Se společným trhem jsou slučitelné:

a) podpory sociální povahy poskytované jednotlivým spotřebitelům za podmínky, že se poskytují bez diskriminace založené na původu výrobku;

b) podpory určené k nahrazení škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi;

c) podpory poskytované hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo postižených rozdělením Německa, a to v takovém rozsahu, v jakém jsou nutné k vyrovnání hospodářských nevýhod tímto rozdělením způsobených.

3. Za slučitelné se společným trhem lze považovat:

a) podpory, které mají usnadnit hospodářský rozvoj oblastí, v nichž je životní úroveň nenormálně nízká nebo v nichž se vyskytuje nezaměstnanost;

b) podpory, které mají usnadnit uskutečnění některého významného projektu společného zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu;

c) podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo určitých hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Nicméně podpory poskytované pro stavbu lodí, existující k 1. lednu 1957 – pokud pouze vyvažují nedostatek celní ochrany – budou se postupně snižovat za stejných podmínek, jaké platí pro rušení celních poplatků, s výhradou těch ustanovení této smlouvy, která se týkají společné obchodní politiky vůči třetím státům;

d) jiné druhy podpor, které vymezí Rada na návrh Komise usnesením přijatým kvalifikovanou většinou.

Článek 93

1. Komise zkoumá průběžně spolu s členskými státy systémy podpor existující v těchto státech. Navrhuje jim potřebná opatření, která vyžaduje postupný rozvoj nebo fungování společného trhu.

2. Jestliže Komise zjistí, když předtím vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek, že podpora poskytovaná některým státem nebo ze státních prostředků není slučitelná se společným trhem ve smyslu článku 92 nebo že tato podpora je zneužívána, vydá rozhodnutí, že ji příslušný stát má ve lhůtě Komise stanovené zrušit nebo upravit.

Jestliže se příslušný stát tomuto rozhodnutí v předepsané lhůtě nepodrobí, může se Komise nebo kterýkoli jiný tím dotčený stát odchylkou od článků 169 a 170 obrátit přímo k Soudnímu dvoru.

Rada může na žádost členského státu jednomyslným usnesením rozhodnout, že podpora, kterou tento stát zavedl nebo hodlá zavést, má být považována za slučitelnou se společným trhem výjimkou z ustanovení článku 92 nebo předpisů stanovených v článku 94, jestliže mimořádné okolnosti takové rozhodnutí odůvodňují. Jestliže ve věci této podpory Komise zahájila řízení předvídané v tomto odstavci, bude podáním žádosti příslušného státu Radě zmíněné řízení zastaveno až do rozhodnutí Rady.

Jestliže však Rada neučiní rozhodnutí do tří měsíců po podání žádosti, rozhodne Komise.

3. Komise bude informována o plánech zaměřených k zavedení nebo úpravě podpor, a to včas, aby mohla podat své připomínky. Má-li za to, že plán není slučitelný se společným trhem ve smyslu článku 92, zahájí neprodleně řízení stanovené v odstavci předchozím. Stát tím dotčený nemůže přistoupit k provedení zamýšlených opatření, pokud toto řízení nedospělo ke konečnému rozhodnutí.

Článek 94

Rada může na návrh Komise usnesením přijatým kvalifikovanou většinou vydávat veškeré potřebné předpisy k provedení článku 92 a 93, a zejména stanovit podmínky provádění článku 93 odstavec 3, jakož i vymezit druhy podpor, které tomuto řízení nepodléhají.

Kapitola 2

USTANOVENÍ FISKÁLNÍ

Článek 95

Žádný členský stát nepodrobí přímo nebo nepřímo výrobky jiných členských států vnitřním dávkám jakéhokoli druhu, které by byly vyšší než dávky, jimž jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí.

Žádný členský stát nepodrobí dále výrobky jiných členských států vnitřním dávkám, které by podle své povahy sloužily k nepřímé ochraně jiných výrobků.

Členské státy zruší nebo upraví nejpozději počátkem druhé etapy předpisy, které platí v době vstoupení této smlouvy v platnost a které odporují právě uvedeným pravidlům.

Článek 96

Výrobky vyvezené na území některého členského státu nepoživají žádné refundace vnitřních dávek, která by byla vyšší než dávky, jimž byly přímo nebo nepřímo podrobeny.

Článek 97

Členské státy, jež vybírají daň z obratu podle kumulativního systému v několika fázích, mohou u vnitřních dávek ukládaných na výrobky dovezené nebo u refundací přiznávaných za výrobky vyvezené stanovit průměrné sazby pro určité výrobky nebo skupiny výrobků, aniž by tím byly dotčeny zásady vytyčené v článcích 95 a 96.

V případě, že průměrné sazby stanovené členským státem nejsou v souladu s právě uvedenými zásadami, dá Komise příslušnému státu potřebné směrnice nebo učiní o tom náležitá rozhodnutí.

Článek 98

Pokud jde o jiné dávky než daň z obratu, spotřební dávky a ostatní daně nepřímé, jsou osvobození a refundace při vývozu do jiných členských států anebo kompenzační dávky při dovozu z členských států dovoleny pouze tehdy, byla-li zamýšlená opatření napřed schválena na omezenou dobu Radou na návrh Komise usnesením přijatým kvalifikovanou většinou.

Článek 99

Komise zkoumá, jakým způsobem mohou být právní předpisy jednotlivých členských států, které se týkají daně z obratu, spotřebních dávek a jiných nepřímých daní včetně kompenzačních opatření platných pro obchod mezi členskými státy, uvedeny v soulad v zájmu společného trhu.

Komise podává návrhy Radě, která s výhradou ustanovení článku 100 a 101 rozhoduje jednomyslným usnesením.

Kapitola 3

SBLIŽOVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Článek 100

Rada vydá na návrh Komise jednomyslným usnesením směrnice pro sblížování těch právních a správních předpisů členských států, které mají vliv na zavedení nebo fungování společného trhu.

Pokud jde o směrnice, jejichž provedení by v některém nebo v několika členských státech vyžadovalo změny zákonných předpisů, bude vyslechnut názor Shromáždění a Hospodářského a sociálního výboru.

Článek 101

Jestliže Komise zjistí, že existující rozdíly mezi právními a správními předpisy členských států narušují podmínky soutěže na společném trhu a vyvolávají tak rozpor, který je nutno odstranit, poradí se s příslušnými členskými státy.

Jestliže tyto porady nevyústí v dohodu, která by takový rozpor odstranila, vydá Rada na návrh Komise směrnice potřebné k odstranění tohoto rozporu, a to v průběhu první etapy jednomyslným usnesením a později usnesením přijatým kvalifikovanou většinou. Komise a Rada mohou činit i veškerá jiná vhodná opatření, jež tato smlouva umožňuje.

Článek 102

1. Hrozí-li nebezpečí, že zavedení nebo úprava právních nebo správních předpisů vyvolá rozpor ve smyslu článku 101, poradí se členský stát, který taková opatření zamýšlí, s Komisí. Komise po vyslechnutí názoru členských států doporučí příslušným státům potřebná opatření k tomu, aby k takovému rozporu nedošlo.

2. Jestliže se stát, který hodlá takto vnitrostátní předpisy zavést nebo upravit, nepodrobí doporučení Komise, nebude možno od jiných členských států žádat, aby ve smyslu článku 101 upravily své vnitrostátní předpisy za účelem odstranění tohoto rozporu. Jestliže členský stát, který nedbal doporučení Komise, vyvolá rozpor pouze ke své vlastní škodě, nebude ustanovení článku 101 použito.

Hlava II

HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA

Kapitola 1

POLITIKA VZTAHUJÍCÍ SE K VÝVOJI HOSPODÁŘSKÉ KONJUNKTURY

Článek 103

1. Členské státy považují svou politiku, která se vztahuje k vývoji hospodářské konjunktury, za otázku společného zájmu. Radí se navzájem i s Komisí o opatřeních, jež by za daných okolností bylo třeba učinit.
2. S výhradou jiného postupu stanoveného v této smlouvě může Rada na návrh Komise jednomyslně rozhodnout o odpovídajících opatřeních.
3. Rada vydává na návrh Komise usnesením přijatým kvalifikovanou většinou v případě potřeby směrnice nutné k provádění opatření, o nichž bylo rozhodnuto podle odstavce 2.
4. Postup stanovený v tomto článku platí též pro případ, že nastaly obtíže v zásobování určitými výrobky.

Kapitola 2

PLATEBNÍ BILANCE

Článek 104

Každý členský stát sleduje hospodářskou politiku nutnou k zajištění rovnováhy své celkové platební bilance a k udržení důvěry ve svou měnu, přičemž pečuje o zajištění vysokého stupně zaměstnanosti a stability cenové hladiny.

Článek 105

1. Aby bylo usnadněno dosažení cílů vytyčených v článku 104, koordinují členské státy své hospodářské politiky. Za tím účelem zajistí spolupráci mezi svými příslušnými orgány správy a svými ústředními bankami.

Komise dává Radě doporučení, jak uskutečnit tuto spolupráci.

2. Aby byla usnadněna koordinace politiky členských států v oblasti měnové v celém rozsahu nezbytném pro fungování společného trhu, zřizuje se Měnový výbor se statutem poradním, jehož úkolem je:

sledovat měnovou a finanční situaci členských států i Společenství, jakož i celkový platební systém členských států a podávat o tom Radě i Komisi pravidelné zprávy;

podávat na žádost Rady nebo Komise anebo z vlastní iniciativy posudky těmto orgánům.

Členské státy a Komise jmenují každý dva členy Měnového výboru.

Článek 106

1. Každý členský stát se zavazuje, že povolí, a to ve měně státu, v němž má sídlo věřitel nebo příjemce, platby vyplývající z pohybu zboží, služeb a kapitálu, jakož i převody kapitálu a mezd v takové míře, v jaké je pohyb zboží, služeb, kapitálu a osob mezi členskými státy liberalizován na základě této smlouvy.

Členské státy prohlašují, že jsou ochotny přistoupit k rozsáhlejší liberalizaci platebního styku, než je stanoveno v předchozím odstavci, pokud jim to dovolí jejich celková hospodářská situace a zvláště stav jejich platební bilance.

2. Pokud pohyb zboží, služeb a kapitálu jsou omezeny pouze omezením plateb z nich vyplývajících, budou se za účelem postupného rušení těchto omezení uplatňovat obdobně ustanovení kapitol, které se týkají odstraňování kvantitativních omezení, liberalizace služeb a volného pohybu kapitálu.

3. Členské státy se zavazují, že mezi sebou nezavedou žádná nová opatření omezující převody vyplývající z neviditelných transakcí uvedených v Příloze III této smlouvy.

Postupné rušení platných omezení se provádí v souladu s ustanoveními článků 63–65 včetně, pokud není upraveno ustanoveními odstavců 1 a 2 tohoto článku anebo kapitolou, která se týká volného pohybu kapitálu.

4. V případě potřeby členské státy koordinují mezi sebou opatření, kterých je třeba k umožnění plateb a převodů zmíněných v tomto článku. Tato opatření nesmějí nepříznivě ovlivnit cíle vytyčené v této kapitole.

Článek 107

1. Každý členský stát bude pokládat svou politiku v oblasti měnových kursů za otázku společného zájmu.

2. Jestliže členský stát přistoupí k takové úpravě svého měnového kursu, která je neslučitelná s cíli vytyčenými v článku 104 a vážně narušuje podmínky soutěže, může Komise po vyslechnutí názoru Měnového výboru zmocnit jiné členské státy, aby na dobu přísně vymezenou učinily nutná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti určí Komise, a jimiž by se důsledkům takové změny čelilo.

Článek 108

V případě obtíží nebo vážného nebezpečí obtíží v platební bilanci některého členského státu, které jsou vyvolány buď celkovou nerovnováhou bilance, nebo druhem deviz, jež má tento stát k dispozici, a které by zejména mohly ohrozit fungování společného trhu nebo postupné uskutečňování společné obchodní politiky, prozkoumá Komise neodkladně situaci tohoto státu, jakož i opatření, která učinil nebo by mohl učinit v souladu s ustanoveními článku 104 při využití všech prostředků, jež má k dispozici. Komise uvede, jaká opatření příslušnému státu doporučuje učinit.

Jestliže by kroky členským státem podniknuté a opatření Komisí doporučená nepostačila k odstranění nastalých obtíží nebo nebezpečí obtíží, doporučí Komise po vyslechnutí názoru Měnového výboru Radě odpovídající vzájemnou pomoc, a doporučí jí i odpovídající metody, jimiž takové pomoci může být dosaženo.

Komise informuje průběžně Radu o situaci a jejím vývoji.

2. Rada usnesením přijatým kvalifikovanou většinou povoluje vzájemnou pomoc; vydává směrnice nebo rozhodnutí určující podmínky a podrobnosti takové pomoci, která může mít formu zejména:

a) sladěného přístupu, pokud jde o jiné mezinárodní organizace, na něž se členské státy mohou obrátit;

b) nezbytných opatření čelících změně směru obchodních styků v případě, že stát, který je nesnázích, udržuje nebo znovu zavádí kvantitativní omezení vůči třetím zemím;

c) omezeného úvěru poskytnutého jinými členskými státy, pokud s tím tyto státy souhlasí.

V průběhu přechodného období může se vzájemná pomoc provádět kromě toho též ve formě zvláštního snížení celních poplatků nebo zvýšení kontingentů za účelem usnadnění vzrůstu dovozu ze státu, který je v nesnázích, s výhradou souhlasu států, které by taková opatření měly učinit.

3. Jestliže vzájemná pomoc Komisí doporučená nebyla Radou povolena anebo jestliže povolená vzájemná pomoc a učiněná opatření nejsou dostačující, Komise zmocní stát, který je v nesnázích, aby učinil ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise určí.

Rada může usnesením přijatým kvalifikovanou většinou toto zmocnění odvolat nebo jeho podmínky a podrobnosti změnit.

Článek 109

1. V případě, že v platební bilanci nastane náhlá krize a že nedojde okamžitě k rozhodnutí ve smyslu článku 108 odstavce 2, může příslušný stát učinit prozatímně nutná ochranná opatření. Tato opatření smějí působit pouze co nejmenší poruchy ve fungování společného trhu a nesmějí mít větší dosah, než jaký je nezbytně nutný k odstranění náhle vznikajících obtíží.

2. Komise a ostatní členské státy budou informovány o těchto ochranných opatřeních nejpozději v okamžiku, kdy vstoupí v platnost. Komise může doporučit Radě vzájemnou pomoc ve smyslu článku 108.

3. Po vyjádření Komise a po vyslechnutí názoru Měnového výboru může Rada usnesením přijatým kvalifikovanou většinou rozhodnout, že příslušný stát má upravit, zastavit nebo zrušit zmíněná ochranná opatření.

OBCHODNÍ POLITIKA

Článek 110

Zřízením celní unie mezi sebou hodlají členské státy přispět v souladu se svým společným zájmem k harmonickému rozvoji světového obchodu, postupnému zrušení omezení mezinárodního obchodu a k snížení celních překlad.

Společná obchodní politika přihlíží k příznivému vlivu, jímž zrušení cel mezi členskými státy může působit na vzrůst konkurenční schopnosti podniků těchto států.

Článek 111

V průběhu přechodného období uplatňují se s výhradou článků 115 a 116 tato pravidla:

1. Členské státy budou koordinovat své obchodní styky s třetími státy tak, aby po uplynutí přechodného období byly dány podmínky nutné k uplatňování společné politiky v oblasti zahraničního obchodu.

Komise předkládá Radě návrhy týkající se způsobů, jak postupovat k dosažení společného vystupování v průběhu přechodného období a jak při sjednocování obchodní politiky.

2. Komise dává Radě doporučení k celnímu jednání s třetími státy o společném celním sazebníku.

Rada zmocňuje Komisi k zahájení jednání.

Komise vede tato jednání v poradním styku se zvláštním výborem, který Rada jmenuje, aby jí pomáhal při plnění tohoto úkolu, a v rámci směrnic, jež jí Rada může dát.

3. Při výkonu pravomoci, kterou jí tento článek svěřuje, usnáší se Rada v průběhu prvních dvou etap jednomyslně a později kvalifikovanou většinou.

4. Členské státy činí v poradním styku s Komisí veškerá opatření, jež směřují zejména k vzájemnému přizpůsobení platných tarifních dohod s třetími státy tak, aby vstoupení společného celního sazebníku v platnost nebylo zdržováno.

5. Členské státy si kladou za cíl sjednotit mezi sebou své seznamy liberalizovaných výrobků vzhledem k třetím státům nebo skupinám třetích států na úrovni co možná nejvyšší. Za tím účelem dává Komise členským státům veškerá vhodná doporučení.

Jestliže členské státy přistoupí ke zrušení nebo snížení kvantitativních omezení vůči třetím státům, jsou povinny uvědomit o tom napřed Komisi a počínat si stejně i vůči ostatním členským státům

Článek 112

1. S výhradou závazků, jež členské státy převzaly v rámci jiných mezinárodních organizací, budou systémy podpor poskytovaných členskými státy vývozu do třetích zemí před uplynutím přechodného období uvedeny v soulad v rozsahu nutném k zajištění toho, že soutěž mezi podniky Společenství nebude narušena.

Na návrh Komise vydává Rada směrnice k tomu potřebné, a to do konce druhé etapy jednomyslným usnesením, a později usnesením přijatým kvalifikovanou většinou.

2. Předchozí ustanovení neplatí pro refundace celních poplatků nebo dávek rovnocenného účinku ani pro refundace nepřímých daní, včetně daně z obratu, spotřebních daní a jiných nepřímých dávek, které se povolují při vývozu některého zboží z některého členského státu do státu třetího, pokud tyto refundace nepřevyšují dávky, jímž byly tyto výrobky přímo nebo nepřímo podrobeny.

Článek 113

1. Po uplynutí přechodného období bude se společná obchodní politika zakládat na jednotně stanovených zásadách, zejména pokud jde o úpravy celních sazeb uzavírání celních a obchodních dohod, zavádění jednotné praxe pokud jde o liberalizační opatření, vývozní politiku, jakož i o obchodněpolitická ochranná opatření, včetně opatření v případech dumpingu a subvencování.

2. Komise dává ve věci provádění této společné obchodní politiky Radě návrhy.

3. Je-li třeba sjednat dohody s třetími státy, Komise dá doporučení Radě, která ji zmocní zahájit potřebná jednání.

Komise vede tato jednání v poradním styku se Zvláštním výborem, který Rada jmenovala, aby jí pomáhal při plnění tohoto úkolu v rámci směrnic, jež jí Rada může dát.

4. Při výkonu pravomoci, kterou jí tento článek svěřuje, usnáší se Rada kvalifikovanou většinou.

Článek 114

Dohody zmíněné v článku 111 odstavec 2 a v článku 113 uzavírá jménem Společenství Rada, která se v průběhu prvních dvou etap usnáší jednomyslně a později kvalifikovanou většinou.

Článek 115

K zajištění toho, aby provádění obchodně politických opatření, jež v souladu s touto smlouvou učiní některý členský stát, nebylo rušeno změnou směru obchodu, anebo v případě, že rozdílnosti mezi těmito opatřeními vyvolá hospodářské obtíže v některém státě nebo v několika státech, doporučí Komise metody, jimiž by ostatní členské státy mohly potřebnou spolupráci zajistit. Nestačí-li to, zmocní Komise členský stát, aby učinil nutná ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Komise určí.

V naléhavém případě mohou členské státy v průběhu přechodného období učinit samy nutná opatření, o nichž uvědomí ostatní členské státy, jakož i Komisi, přičemž Komise může rozhodnout, že tato opatření mají být pozměněna nebo odvolána.

Při výběru takových opatření je třeba dát přednost těm, která vyvolávají nejmenší poruchy v působení společného trhu a která náležitě přihlížejí k nutnosti uspořádat co nejvíce zavedení společného celního sazebníku.

Článek 116

Od konce přechodného období budou členské státy ve všech otázkách zvláště významných pro společný trh postupovat v rámci mezinárodních organizací hospodářské povahy pouze společně. Za tím účelem bude Komise předkládat Radě, jež o tom bude rozhodovat kvalifikovanou většinou, návrhy týkající se rozsahu a provádění těchto společných kroků.

V průběhu přechodného období se členské státy radí s cílem sladit svůj postup a zaujmout, pokud je to možno, společné stanovisko.

Hlava III

SOCIÁLNÍ POLITIKA

Kapitola 1

USTANOVENÍ SOCIÁLNÍ

Článek 117

Členské státy se shodují v tom, že je nutno podporovat zlepšování životních a pracovních podmínek a zaměstnanosti pracujících s cílem jejich postupného sladění a zlepšení.

Věří, že takový vývoj bude výsledkem nejen působení společného trhu, který usnadní sladění sociálních systémů, ale též výsledkem postupů stanovených touto smlouvou a výsledkem sbližování právních a správních předpisů.

Článek 118

S výhradou jiných ustanovení této smlouvy a v souladu s jejími obecnými cíli je úkolem Komise posilovat úzkou spolupráci mezi členskými státy v oblasti sociální, zejména v otázkách, jež se týkají:

zaměstnanosti,

pracovního práva a pracovních podmínek,

získávání a zvyšování odborné kvalifikace,

sociálního zabezpečení,

ochrany proti pracovním úrazům a nemocem z povolání,

hygieny práce,

práva odborového sdružování a sjednávání kolektivních smluv mezi zaměstnavateli a pracujícími.

Za tím účelem Komise úzce spolupracuje s členskými státy zpracováním studií, podáváním posudků a organizováním porad, a to jak pokud jde o problémy vznikající v měřítku vnitrostátním, tak pokud jde o problémy, jež se týkají mezinárodních organizací.

Před podáním posudků zmíněných v tomto článku vyslechne Komise názor Hospodářského a sociálního výboru.

Článek 119

Každý členský stát zajistí v průběhu první etapy uplatnění zásady stejné odměny mužů a žen za stejnou práci a bude ji nadále udržovat.

Odměnou ve smyslu tohoto článku se rozumí obvyklá základní či minimální mzda nebo plat a veškeré přídavky, jež zaměstnavatel přímo nebo nepřímo, v hotovosti nebo v naturáliích vyplácí pracovníkovi z titulu pracovního poměru.

Rovnost odměňování mužů a žen bez diskriminace vyžaduje:

- a) aby odměna za stejnou práci byla vypočítávána při úkolové mzdě na základě stejných měrných jednotek,
- b) aby odměna za práci při časové mzdě byla stejná při stejné práci.

Článek 120

Členské státy se vynasnaží zachovat rovnocennost existujících systémů placené dovolené.

Článek 121

Rada může jednomyslným usnesením po vyslechnutí názoru Hospodářského a sociálního výboru pověřit Komisi úkoly, které se týkají provádění společných opatření, zejména pokud jde o sociální zabezpečení migrujících dělníků, o nichž jednají články 48 – 51 včetně.

Článek 122

Komise věnuje ve své výroční zprávě Shromáždění zvláštní kapitolu vývoji sociální situace ve Společenství.

Shromáždění může vyzvat Komisi k vypracování zpráv o jakýchkoliv specifických problémech souvisejících se sociálními podmínkami.

Kapitola 2

EVROPSKÝ SOCIÁLNÍ FOND

Článek 123

Aby možnosti zaměstnávání pracovních sil ve společném trhu byly rozšířeny a přispělo se tak ke zvyšování životní úrovně, zřizuje se v rámci ustanovení dále uvedených Evropský sociální fond, jehož úkolem bude rozšiřovat příležitosti k zaměstnávání a zvyšovat mobilitu pracovníků v rámci Společenství jak pokud jde o zeměpisné přemísťování, tak o změnu profese.

Článek 124

Správa Fondu náleží Komisi.

Komisi je pro tento účel nápomocen výbor, jehož předsedou je člen Komise a členy jsou představitelé vlád, odborových organizací a organizací zaměstnavatelů.

Článek 125

1. Na žádost členského státu uhradí Fond, v rámci úpravy stanovené v článku 127, 50 % výdajů, které tento stát nebo některá veřejně právní instituce učinily po vstoupení této smlouvy v platnost, za účelem:

- a) zajištění nového produktivního zaměstnání pracovníkům

- odborným přeškolením,
- příspěvkem na přesídlení;

b) poskytování pomoci pracovníkům, jejichž zaměstnání je úzce nebo zčásti omezeno nebo dočasně přerušeno v důsledku konverze podniku na jinou činnost, aby jim bylo umožněno udržet stejnou úroveň mezd do doby, kdy budou znovu plně zaměstnáni.

2. Účast Fondu na výdajích spojených s odborným přeškolením je vázána podmínkou, že nezaměstnané pracovníky nelze zaměstnávat jinak než v novém povolání a že byli v povolání, pro něž byli přeškoleni, produktivně zaměstnáni po dobu nejméně šesti měsíců.

Účast Fondu na příspěvcích na přesídlení je vázána podmínkou, že nezaměstnaní pracovníci byli ke změně bydliště uvnitř Společenství donuceni a ve svém novém bydlišti našli produktivní zaměstnání na dobu nejméně šesti měsíců.

Příspěvek ve prospěch pracovníků v případě konverze podniku na jinou činnost je vázán na tyto podmínky:

- a) že příslušní pracovníci jsou opět plně zaměstnáni v tomto podniku po dobu nejméně šesti měsíců,
- b) že příslušná vláda napřed předložila plán sestavený takový podnikem pro tuto specifickou konverzi a její financování, a
- c) že Komise tento plán konverze předběžně schválila.

Článek 126

Po uplynutí přechodného období může Rada po vyžádání posudku Komise a po vyslechnutí názoru Hospodářského a sociálního výboru a Shromáždění:

- a) rozhodnout kvalifikovanou většinou, že celé příspěvky nebo část příspěvků zmíněných v článku 125 nebudou již poskytovány,
- b) stanovit jednomyslně, jaké nové úkoly mohou být Fondu svěřeny v rámci jeho pravomocí a povinností, jak jsou vymezeny v článku 123.

Článek 127

Na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Hospodářského a sociálního výboru a Shromáždění vydává Rada kvalifikovanou většinou nařízení nutná k provádění článků 124 – 126 včetně; určí zejména způsob a podmínky povolování pomoci Fondu v souladu s ustanoveními článku 125, jakož i podrobnosti a kategorie podniků, jejichž pracovníci mají nárok na pomoc podle článku 125 odstavec 1 b.

Článek 128

Na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Hospodářského a sociálního výboru stanoví Rada obecné zásady provádění společné politiky odborného výcviku, která by mohla přispívat k harmonickému rozvoji jak ekonomik jednotlivých států, tak společného trhu.

HLAVA IV

EVROPSKÁ INVESTIČNÍ BANKA

Článek 129

Zřizuje se Evropská investiční banka, která je právnickou osobou.

Členy Evropské investiční banky jsou členské státy.

Status Evropské investiční banky je předmětem Protokolu připojeného k této smlouvě.

Článek 130

Úkolem Evropské investiční banky je přispívat k tomu, aby se společný trh vyváženě a nerušeně rozvíjel v zájmu Společenství pomocí kapitálového trhu při využití vlastních prostředků. Za tím účelem usnadňuje Banka poskytováním půjček a záruk na nevýdělečném základě financování dále uvedených projektů ve všech odvětvích hospodářství:

a) projektů rozvoje méně rozvinutých oblastí;

b) projektů modernizace nebo konverze podniků anebo rozvinutí nových činností potřebných k postupnému zavedení společného trhu, které pro svůj rozsah nebo pro svou povahu nemůže být plně kryto různými prostředky financování, jež jsou k dispozici v jednotlivých členských státech;

c) projektů společného zájmu pro více členských států, které pro svůj rozsah nebo povahu nemohou být plně kryty různými prostředky financování, jež jsou k dispozici v jednotlivých členských státech.

Část IV

PŘIDRUŽENÍ ZÁMOŘSKÝCH ZEMÍ A ÚZEMÍ

Článek 131

Členské státy souhlasí s tím, že ke Společenství budou přidruženy neevropské země a území, které mají zvláštní vztahy k Belgii, Francii, Itálii a Nizozemsku. Tyto země a území, nazývané dále „země a území“, jsou vypočítány v Příloze IV této smlouvy.

Účelem přidružení je podporovat hospodářský a sociální rozvoj zemí a území a založit úzké hospodářské vztahy mezi nimi a Společenstvím jako celkem.

V souladu se zásadami vytyčenými v preambuli této smlouvy má přidružení především umožnit podporování zájmů obyvatel těchto zemí a území a jejich prosperity tak, aby byly vedeny k hospodářskému, sociálnímu a kulturnímu rozvoji, o který usilují.

Článek 132

Přidružení sleduje tyto cíle:

1. Členské státy uplatňují při svých obchodních stycích se zeměmi a územími ten režim, který si poskytují navzájem mezi sebou na základě této smlouvy.
2. Každá země nebo území uplatňují na svůj obchod s členskými státy a jinými zeměmi a územími ten režim, který uplatňují vůči evropskému státu, s nímž mají zvláštní vztahy.
3. Členské státy přispívají na investice, které vyžaduje postupný rozvoj těchto zemí a území.
4. U investic financovaných Společenstvím je účast na soutěžích a dodávkách umožněna za stejných podmínek všem fyzickým i právnickým osobám, které jsou příslušníky členských států nebo zemí a území.
5. Ve vztazích mezi členskými státy a zeměmi a územími je právo jejich příslušníků, firem a společností usazovat se upraveno v souladu s ustanoveními a pravidly území v kapitole o právu usazování, a to na základě nediskriminace, s výhradou zvláštní úpravy provedené na základě článku 136.

Článek 133

1. Zboží, které má svůj původ v zemích a územích, nebude při dovozu do členských států zatěžováno žádnými cly, k čemuž dojde mezi členskými státy podle ustanovení této smlouvy postupně.
2. Cla ukládaná při dovozu do zemí a území na zboží dovážené z členských států a z jiných zemí a území budou postupně zrušena v souladu s články 12, 13, 14, 15 a 17.
3. Země a území mohou však vybírat cla, která jsou určena ke krytí potřeb v souvislosti s jejich rozvojem a industrializací anebo která, majíce fiskální povahu, mají přispět k jejich rozpočtu.

Cla zmíněná v předchozím odstavci budou však postupně snižována až na úroveň těch cel, kterým je podrobeno zboží dovážené z členského státu, s nímž příslušná země nebo území udržuje zvláštní vztahy. Procenta a rychlost snižování cel stanoveného v této smlouvě platí pro rozdíl, který je mezi clem, jemuž podléhají výrobky pocházející z členského státu, jenž s příslušnou zemí nebo územím udržuje zvláštní vztahy, a tím clem, jemuž při vstupu do dovážející země nebo území podléhá stejný výrobek pocházející ze Společenství.

4. Odstavec 2 neplatí pro země a území, které v důsledku zvláštních mezinárodních závazků, jimž podléhají, uplatňují již v době vstoupení této smlouvy v platnost nediskriminující celní sazebník.

5. Stanovení nebo úprava cel, jimž podléhá zboží dovážené do zemí nebo území, nesmí vést, právně nebo fakticky, k přímé ani nepřímé diskriminaci zboží dováženého z různých členských států.

Článek 134

Jestliže výše cel platných pro zboží pocházející ze státu třetího při dovozu do některé země nebo území by při uplatnění článku 133 odstavec 1 mohla vyvolat změnu směru obchodu ke škodě některého z členských států, může tento stát požádat Komisi, aby navrhla ostatním členským státům opatření nutná k nápravě.

Článek 135

S výhradou ustanovení týkajících se veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku bude se svoboda pohybu pracovníků ze zemí a území uvnitř členských států a v zemích a územích pracovníků z členských států řídit pozdějšími úmluvami, jež budou uzavřeny později a jednomyslně schváleny členskými státy.

Článek 136

Pro první období pěti let od vstoupení této smlouvy v platnost stanoví způsoby a postup řízení při přidružování zemí a území ke Společenství Prováděcí dohoda připojená k této smlouvě.

Před vypršením dohody zmíněné v předchozím článku rozhodne Rada jednomyslným usnesením na základě získaných zkušeností a zásad stanovených v této smlouvě o opatřeních nutných pro další období.

Část pátá

INSTITUTE SPOLEČENSTVÍ

Hlava I

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE INSTITUCÍ

Kapitola 1

INSTITUTE

Oddíl I

Článek 137

Shromáždění složené ze zástupců lidu států spojených ve Společenství vykonává poradní a dohlížecí pravomoci, které mu jsou svěřeny touto smlouvou.

Článek 138

1. Shromáždění tvoří delegáti, jmenovaní příslušnými zákonodárnými sbory z jejich členů postupem, který stanoví každý členský stát.

2. Počet těchto delegátů se stanoví takto:

Belgie 14

Německo 36

Francie 36

Itálie 36

Lucembursko 6

Nizozemsko 14

3. Shromáždění vypracuje návrhy, které by umožnily volby s všeobecným hlasováním podle jednotného řádu ve všech členských státech.

Rada rozhodne jednomyslným usnesením o opatřeních, která doporučí členským státům k přijetí v souladu s jejich příslušnými ústavními předpisy.

Článek 139

Shromáždění zasedá jednou ročně. Schází se automaticky třetí úterý v říjnu.

Shromáždění se může sejít k mimořádnému zasedání na žádost většiny svých členů anebo na žádost Rady nebo Komise.

Článek 140

Shromáždění zvolí ze svých členů svého předsedu a další funkcionáře.

Členové Komise se mohou účastnit všech schůzí a mohou se ujímat slova jménem Komise, kdykoli o to požádají.

Komise odpovídá ústně nebo písemně na otázky, které jí položí Shromáždění nebo jeho členové.

Shromáždění vyslechne Radu za podmínek, které Rada stanoví ve svém jednacím řádu.

Článek 141

Nestanoví-li tato smlouva jinak, usnáší se Shromáždění prostou většinou odevzdaných hlasů.

Kvorum stanoví jednací řád.

Článek 142

Shromáždění se usnáší na svém jednacím řádu většinou hlasů členů, kteří je tvoří.

Protokoly Shromáždění se zveřejňují za podmínek stanovených tímto řádem.

Článek 143

Shromáždění projednává ve veřejném zasedání všeobecnou výroční zprávu, kterou mu předkládá Komise.

Článek 144

Jestliže byl Shromáždění podán návrh na vyslovení nesouhlasu s činností Komise, může Shromáždění rozhodnout o tomto návrhu teprve po uplynutí nejméně tří dnů od jeho předložení a pouze veřejným hlasováním.

Jestliže návrh na vyslovení nesouhlasu je přijat dvěma třetinami odevzdaných hlasů a většinou členů Shromáždění, vzdají se členové Komise kolektivně svých funkcí. Budou však dále vyřizovat běžné záležitosti, dokud nebudou nahrazeni v souladu s článkem 158.

Oddíl II

Rada

Článek 145

Aby bylo zajištěno splnění cílů vytyčených touto smlouvou za podmínek smlouvou vymezených, Rada:

zajišťuje koordinaci obecné hospodářské politiky členských států,

je oprávněna přijímat usnesení.

Článek 146

Radu tvoří představitelé členských států. Každá vláda vysílá do Rady jednoho ze svých členů.

Funkci předsedy zastávají postupně všichni členové Rady vždy po dobu šesti měsíců v abecedním pořadí členských států.

Článek 147

Radu svolává její předseda z vlastního podnětu, na žádost některého z jejích členů nebo Komise.

Článek 148

1. Nestanoví-li tato smlouva jinak, Rada přijímá usnesení hlasy většiny svých členů.
2. Pro usnesení Rady, která vyžadují kvalifikovanou většinu, budou se hlasy jejích členů vážit takto:

Belgie 2

Francie 4

Německo 4

Itálie 4

Lucembursko 1

Nizozemsko 2

Usnesení je řádně přijato, jestliže získalo:

12 hlasů v případě, že se podle této smlouvy má Rada usnášet na návrh Komise;

12 hlasů vyjadřujících kladné hlasování nejméně čtyř členů ve všech jiných případech.

Přijetí usnesení vyžadujících jednomyslnost není na překážku, jestliže se přítomní nebo zastoupení členové zdrží hlasování.

Článek 149

Jestliže podle této smlouvy Rada projednává formální návrh Komise, může se usnést na změně návrhu pouze jednomyslným hlasováním.

Dokud se Rada neusnesla, může Komise svůj původní návrh měnit, zejména v případě, kdy k tomuto návrhu bylo dotázáno Shromáždění.

Článek 150

Při hlasování může být každý člen Rady zmocněn hlasovat nejvýše za jednoho z ostatních členů.

Článek 151

Rada se usnáší na svém jednacím řádu.

Tento řád může počítat s ustavením výboru složeného z představitelů členských států. Rada určuje poslání a pravomoc tohoto výboru.

Článek 152

Rada může požádat Komisi, aby podnikla jakákoliv šetření, která považuje za žádoucí k uskutečnění společných cílů, a aby jí předložila vhodné návrhy.

Článek 153

Rada stanoví po vyjádření Komise pravidla upravující činnost výborů předvídaných touto smlouvou.

Článek 154

Rada stanoví usnesením přijatým kvalifikovanou většinou platy, náhrady a penze předsedy a členů Komise a předsedy, soudců, veřejných zástupců a tajemníka Soudu. Podobně stanoví stejnou většinou veškeré částky, které mají být vyplaceny jako odměny.

Oddíl III

Komise

Článek 155

Aby bylo zajištěno působení a rozvoj společného trhu, Komise:

bdí nad plněním ustanovení této smlouvy, jakož i opatření, která učinily instituce Společenství na jejím základě;

formuluje doporučení nebo posudky o otázkách, jež jsou předmětem této smlouvy, jestliže to smlouva výslovně stanoví nebo jestliže to Komise považuje za nutné;

má vlastní rozhodovací pravomoc a může se podílet na utváření opatření přijímaných Radou a Shromážděním za podmínek stanovených v této smlouvě;

vykonává pravomoc, kterou jí svěří Rada k zajištění uplatnění pravidel, jež Rada stanoví.

Článek 156

Komise uveřejní každý rok, nejméně jeden měsíc před zahájením zasedání Shromáždění, souhrnnou zprávu o činnosti Společenství.

Článek 157

1. Komise je složena z devíti členů, kteří se vybírají na základě své celkové schopnosti a na jejichž nezávislost se lze plně spolehnout.

Počet členů Komise může být jednomyslným usnesením Rady změněn.

Členy Komise mohou být pouze příslušníci členských států.

V Komisi mohou být současně nejvýše dva členové téže státní příslušnosti.

2. Při výkonu svých funkcí jsou členové Komise v obecném zájmu Společenství zcela nezávislí.

Při výkonu svých povinností nežádají ani nepřijímají pokyny od žádné vlády ani jakékoli jiné instituce. Zdržují se jakékoli činnosti neslučitelné s povahou svých funkcí. Každý členský stát se zavazuje respektovat tuto zásadu nesnažit se ovlivňovat členy Komise při plnění jejich úkolů.

Členové Komise nemohou po dobu, po níž zastávají své funkce, vykonávat žádné jiné povolání za plat ani bezplatně. Při nastoupení svých funkcí přijímají slavnostní závazek, že jak během svého funkčního období, tak po jeho skončení budou respektovat povinnosti z toho vyplývající, zejména povinnost postupovat čestně a zdrženlivě, pokud jde o přijímání určitých míst a určitých výhod po skončení svých funkcí. V případě jakéhokoli porušení těchto povinností může Soud na žádost Rady nebo Komise vyslovit u příslušného člena podle okolností buď ztrátu funkce za podmínek článku 160, nebo ztrátu práva na penzi nebo jiných výhod penzi nahrazujících.

Článek 158

Členové Komise jsou jmenováni dohodou mezi vládami členských států.

Jejich funkční období trvá čtyři roky. Mohou být znovu jmenováni.

Článek 159

Kromě pravidelného vystřídání ve funkci nebo úmrtím končí funkce člena Komise individuálně demisí nebo zbavením funkce.

Místo takto uprázdněné bude obsazeno pro zbytek funkčního období. Rada může jednomyslným usnesením rozhodnout, že takové uprázdněné místo není třeba obsazovat.

Kromě případu zbavení funkce podle článku 160 zůstávají členové Komise ve funkci, dokud nebyla zajištěna jejich náhrada.

Článek 160

Jestliže některý člen Komise již nevyhovuje podmínkám vyžadovaným pro výkon jeho funkcí nebo se dopustí vážného poklesku, může jej Soud na žádost Rady nebo Komise prohlásit za zbaveného funkce.

V takovém případě jej může Rada jednomyslným usnesením prozatímně suspendovat ve výkonu funkcí a zajistit za něj náhradu až do rozhodnutí Soudu.

Soud ho může na žádost Rady nebo Komise prozatímně suspendovat ve výkonu funkcí.

Článek 161

Předseda Komise a jeho dva místopředsedové se určují ze členů Komise na dva roky stejným postupem, jaký je stanoven pro jmenování členů Komise. Mohou být jmenováni znovu.

Kromě případu vystřídaní celé Komise se taková jmenování uskuteční po vyslechnutí názoru Komise.

V případě demise nebo úmrtí budou předseda a místopředsedové nahrazeni pro zbytek funkčního období za podmínek stanovených v odstavci 1.

Článek 162

Rada a Komise se radí navzájem a organizují ve společné dohodě způsoby své spolupráce.

Komise stanoví svůj jednací řád tak, aby zajistila vlastní činnost i činnost svých služeb v souladu s ustanoveními této smlouvy. Postará se o zveřejnění tohoto řádu.

Článek 163

Komise se usnáší většinou počtu členů stanoveného v článku 157.

Schůze Komise je platná pouze tehdy, je-li přítomen počet členů stanovený v jejím jednacím řádu.

Oddíl IV

Soud

Článek 164

Soud zajišťuje zachování práva při vkladu a aplikaci této smlouvy.

Článek 165

Soud je složen ze sedmi soudců.

Soud zasedá v plenárním zasedání. Může však vytvářet ze sebe senáty složené ze tří nebo pěti soudců, aby buď prováděly určitá šetření, nebo aby rozsuzovaly určité druhy případů za podmínek upravených řádem, který k tomu bude vydán.

Soud však vždy zasedá v plenárním zasedání, má-li rozhodovat o věcech, které naň byly vzneseny některým členským státem nebo některou z institucí Společenství, jakož i o prejudiciálních otázkách, které mu byly předloženy ve smyslu článku 177.

Na žádost soudu může Rada jednomyslným usnesením zvýšit počet soudců a provést potřebné úpravy odstavců 2 a 3 tohoto článku a odstavce 2 článku 167.

Článek 166

Soudy jsou nápomocni dva veřejní zástupci. Úkolem veřejného zástupce je uvádět veřejně, s veškerou nestranností a v plné nezávislosti, odůvodněné závěry o všech věcech předložených Soudu, s cílem napomáhat Soudu při výkonu poslání, jak je mu určeno v článku 164.

Na žádost Soudu může Rada jednomyslným usnesením zvýšit počet veřejných zástupců a provést potřebné úpravy v odstavci třetím článku 167.

Článek 167

Soudci a veřejní zástupci, vybraní z osob, u nichž je zaručeno, že budou postupovat naprosto nezávisle, a jež splňují podmínky požadované v jejich zemích pro výkon nejvyšších soudních funkcí, anebo z osob, které jsou všeobecně uznávanými znalci práva, jmenují se společnou dohodou vlád členských států na šest let.

Soud bude částečně obsazován znovu každá tři léta. Střídavě jsou vyměňováni tři a čtyři soudci. Tři soudci, jejichž místa mají být znovu obsazena koncem prvého tříletého období, budou určeni losem.

Soudci a veřejní zástupci, jejichž období skončilo, mohou být znovu jmenováni.

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudu na tři léta. Tento předseda může být zvolen znovu.

Článek 168

Soud jmenuje svého tajemníka a určuje jeho právní postavení.

Článek 169

Jestliže Komise má za to, že některý členský stát porušil některou z povinností, které pro něj vyplývají z této smlouvy, vydá o tom odůvodněný posudek, když předtím umožnila tomuto státu podat své připomínky.

Jestliže se příslušný stát ve lhůtě Komisí stanovené tomuto posudku nepodrobí, může Komise vznést věc na Soud.

Článek 170

Každý z členských států se může obrátit k Soudu, jestliže má za to, že některý jiný členský stát porušil některý ze svých závazků, které pro něj vyplývají z této smlouvy.

Členský stát, dříve než předloží proti jinému členskému státu žalobu pro porušení povinností, které pro něj vyplývají z této smlouvy, předloží tuto otázku Komisi.

Komise vydá zdůvodněný posudek, když předtím dala zúčastněným státům možnost, aby vzájemně předložily své písemné i ústní připomínky.

Jestliže Komise nevydá svůj posudek do tří měsíců poté, co jí byla předložena, neexistence posudku nebrání předložení věci Soudu.

Článek 171

Jestliže Soud uzná, že členský stát porušil některý ze závazků, které pro něj vyplývají z této smlouvy, je tento stát povinen učinit opatření, jež provedení nálezů Soudu vyžaduje.

Článek 172

Řád stanovený Radou na základě ustanovení této smlouvy může Soudu svěřit pravomoc závazně rozhodovat o sankcích, které tento řád stanoví.

Článek 173

Soud bdí nad zákonností aktů Rady a Komise kromě doporučení a posudků. Za tím účelem má pravomoc rozhodovat o stížnostech podaných členskými státy, Radou nebo Komisí pro nepřislusnost, porušení podstatných formálních náležitostí, porušení této smlouvy nebo jakéhokoli pravidla týkajícího se jejího provádění, anebo pro zneužití moci.

Kterákoli fyzická nebo právnická osoba může za týchž podmínek podat stížnost proti rozhodnutím, která jsou jí určena, jakož i proti rozhodnutí, která, třeba byla učiněna ve formě obecného pravidla nebo rozhodnutí určeného osobě jiné, se jí bezprostředně a osobně dotýkají.

Stížnosti zmíněné v tomto článku musí být podány do dvou měsíců, a to podle okolností od uveřejnění příslušného aktu, jeho sdělení stěžující si straně anebo, nedošlo-li k takovému uveřejnění, ode dne, kdy se tato strana o něm dozvěděla.

Článek 174

Jestliže Soud shledá stížnost odůvodněnou, prohlásí příslušný akt od počátku neplatným.

Jde-li však o obecná pravidla, Soud označí, považuje-li to za nutné, ony účinky neplatného pravidla, které mají být pokládány za trvale platné.

Článek 175

V případě, že Komise nebo Rada porušením této smlouvy rozhodnutí nevydají, mohou se členské státy a jiné instituce Společenství obrátit k Soudu, aby toto porušení zjistil.

Tato stížnost je přípustná jen tehdy, jestliže byla příslušná instituce napřed vyzvána, aby jednala. Jestliže po uplynutí dvou měsíců po takové výzvě nezaujala instituce stanovisko, stížnost může být podána do dalších dvou měsíců.

Kterákoli fyzická či právnická osoba se může za podmínek uvedených v předchozích odstavcích obrátit k Soudu se stížností na některou z institucí Společenství proto, že opomenul vydat určitý akt, kromě doporučení a posudku.

Článek 176

Instituce, od níž vyšel akt Soudem zrušený nebo jejíž opomenutí jednat bylo prohlášeno za odporující této smlouvě, je povinna učinit opatření nutná k provedení rozhodnutí Soudu.

Tato povinnost není na újmu oné povinnosti, která by vyplývala z aplikace odstavce 2 článku 215.

Článek 177

Soud má pravomoc činit prozatímní rozhodnutí

- a) o výkladu této smlouvy,
- b) o platnosti a výkladu aktů institucí Společenství,
- c) o výkladu statutů těles zřízených aktem Rady, jestliže to tyto statuty stanoví.

Jestliže je taková otázka vznesena před soudem některého členského státu, může tento soud, považuje-li rozhodnutí o této otázce za nutné k vydání svého rozsudku, požádat Soud o rozhodnutí o této otázce.

Jestliže je taková otázka vznesena v případě, který má být řešen vnitrostátním soudem, z jehož rozhodnutí není opravných prostředků vnitrostátního práva, pak je tento soud povinen předložit věc Soudu.

Článek 178

Soud je příslušný projednávat spory týkající se náhrady škody stanovené v článku 215 odstavci 2.

Článek 179

Soud je příslušný rozhodovat o všech sporech mezi Společenstvím a jeho zaměstnanci v mezích a za podmínek stanovených v zaměstnaneckém řádu nebo vyplývajících z předpisů platných pro tyto zaměstnance.

Článek 180

Soud je příslušný v mezích dále uvedených rozhodovat o sporech, které se týkají:

- a) plnění závazků členských států, jež vyplývají ze Statutu Evropské investiční banky; Správní rada Banky má v tomto směru pravomoc, kterou článek 169 přiznává Komisi;
- b) usnesení Rady guvernérů Banky; každý členský stát, Komise a Správní rada Banky mohou v této věci podat stížnost za podmínek stanovených v článku 173;
- c) usnesení Správní rady Banky; stížnost proti těmto usnesením mohou za podmínek stanovených v článku 173 podat pouze členské státy nebo Komise, a to pouze pro porušení postupu stanoveného v článku 21 odstavců 2 a 5–7 včetně Statutu Investiční banky.

Článek 181

Soud je příslušný rozhodovat na základě kompromisní doložky obsažené v soukromoprávní nebo veřejnoprávní smlouvě uzavřené Společenstvím nebo jeho jménem.

Článek 182

Soud je příslušný rozhodovat o každém sporu mezi členskými státy, který souvisí s předmětem této smlouvy, jestliže je mu tento spor předložen na základě zvláštní dohody mezi stranami.

Článek 183

S výhradou příslušnosti přiznané Soudu touto smlouvou nejsou spory, v nichž Společenství je stranou, vyloučeny z příslušnosti vnitrostátních soudů pouze z toho důvodu.

Článek 184

Ve sporu, který se týká nařízení Rady nebo Komise, může každá strana bez ohledu na to, že lhůta stanovená v odstavci třetím článku 173 uplynula, použít prostředků stanovených v odstavci prvním článku 173 k tomu, aby se domáhala před Soudem uznání nepoužitelnosti tohoto nařízení.

Článek 185

Podání stížnosti Soudu nemá odkladný účinek. Jestliže však Soud má za to, že okolnosti to vyžadují, může nařídit odklad provedení napadeného aktu.

Článek 186

Ve věcech, které mu byly předloženy, může Soud nařídit nezbytná prozatímní opatření.

Článek 187

Rozhodnutí Soudu jsou vykonatelná za podmínek stanovených v článku 192.

Článek 188

Statut Soudu se stanoví ve zvláštním protokolu.

Soud ustanoví svá pravidla řízení. Tato pravidla podléhají jednomyslnému schválení Radou.

Kapitola 2

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ PRO NĚKOLIK INSTITUCÍ

Článek 189

Ke splnění svých úkolů a za podmínek stanovených v této smlouvě Rada a Komise vydávají nařízení a směrnice, činí rozhodnutí a dávají doporučení nebo posudky.

Nařízení má obecnou platnost. Je závazné po všech stránkách a platí přímo v každém členském státě.

Směrnice zavazuje každý stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba forem a prostředků se ponechává orgánům vnitrostátním.

Rozhodnutí je závazné po všech stránkách pro toho, kdo je v něm jmenován.

Doporučení a posudky nejsou závazné.

Článek 190

Nařízení, směrnice a rozhodnutí Rady a Komise musí být podrobně zdůvodněny a musí se odvolávat na návrhy nebo posudky, které jim podle této smlouvy musí předcházet.

Článek 191

Nařízení budou zveřejněna v Úředním listě Společenství. Vstupují v platnost v den, který sama stanoví, anebo, není-li takový den stanoven, dvacátého dne po zveřejnění.

Směrnice a rozhodnutí se oznamují těm, jimž jsou určeny, a nabývají účinnosti tímto oznámením.

Článek 192

Rozhodnutí Rady nebo Komise, která ukládají peněžní závazek osobám jiným než státu, jsou exekucním titulem.

Exekuce se řídí pravidly civilního soudního řádu platného ve státě, na jehož území se provádí. Exekuční doložku připojí, bez jakékoli jiné kontroly než prověření autentičnosti titulu, vnitrostátní orgán, který vláda každého z členských států k tomu určí a který oznámí Komisi a Soudu.

Když byly tyto formality na žádost dotčené strany provedeny, může tato strana pokračovat v exekuci tím, že se obrátí přímo k orgánu příslušnému podle vnitrostátního zákonodárství.

Exekuce může být zastavena jen na základě rozhodnutí Soudu. Kontrola zákonnosti exekučních opatření podléhá však pravomoci vnitrostátních orgánů.

Kapitola 3

HOSPODÁŘSKÝ A SOCIÁLNÍ VÝBOR

Článek 193

Zřizuje se Hospodářský a sociální výbor s poradní funkcí.

Výbor je složen z představitelů různých kategorií hospodářského a sociálního života, zejména z představitelů výrobců, zemědělců, dopravců, dělníků, obchodníků, řemeslníků, příslušníků svobodných povolání a představitelů veřejných zájmů.

Článek 194

Počet členů Výboru se stanoví takto:

Belgie 12

Francie 24

Německo 24

Itálie 24

Lucembursko 5

Nizozemsko 12

Členy Výboru jmenuje na čtyři roky Rada jednomyslným usnesením. Mohou být jmenováni znovu.

Členové Výboru jsou jmenováni osobně a nesmějí od nikoho přijímat příkazy.

Článek 195

1. Pro jmenování členů Výboru dodá každý členský stát Radě seznam obsahující dvojnásobný počet kandidátů, než je počet míst připadajících na jeho příslušníky.

Složení Výboru musí odpovídat nutnosti zajistit přiměřené zastoupení různým kategoriím hospodářského a sociálního života.

2. Rada se s Výborem radí. Může si vyžádat posudek evropských organizací reprezentujících různé hospodářské a sociální úseky, jež jsou zainteresovány na činnosti Společenství.

Článek 196

Výbor zvolí ze svých členů svého předsedu a další funkcionáře na dobu dvou let.

Stanoví svůj jednací řád a předkládá jej Radě k jednomyslnému schválení.

Výbor svolává jeho předseda na žádost Rady nebo Komise.

Článek 197

Výbor má specializované odbory pro hlavní úseky, jichž se tato smlouva týká.

Má zejména odbor zemědělský a odbor dopravní, které jsou předmětem zvláštních předpisů obsažených v hlavách týkajících se zemědělství a dopravy.

Specializované odbory vyvíjejí svou činnost v rámci obecné pravomoci Výboru. Specializované odbory nemohou být konzultovány na Výboru nezávisle.

V rámci Výboru mohou být zřízeny také podvýbory, jejichž úkolem je vypracovávat v určitých otázkách nebo v určitých tématech návrhy posudků a předkládat je k projednání Výboru.

Jednací řád upravuje podrobnosti složení a vymezuje kompetenci specializovaných odborů a podvýborů.

Článek 198

Rada nebo Komise jsou povinny vyslechnout názor Výboru v případech, které tato smlouva stanoví. Tyto instituce mohou vyslechnout názor Výboru, kdykoli to považují za vhodné.

Rada nebo Komise, považují-li to za vhodné, mohou Výboru k předložení jeho posudku stanovit lhůtu, která nesmí být kratší deseti dnů počínající od sdělení, jež bylo za tím účelem zasláno předsedovi. Není-li po uplynutí stanovené lhůty posudek k dispozici, mohou jednat bez něj.

Posudky Výboru a posudky specializovaného odboru, jakož i zápis o jejich jednání se postupují Radě a Komisi.

Hlava II

Ustanovení finanční

Článek 199

Pro každý finanční rok musí být veškeré příjmy a výdaje Společenství, včetně těch, které se vztahují k Evropskému sociálnímu fondu, zařazeny do odhadů, zpracovávaných pro každé finanční období, a uvedeny v rozpočtu.

Rozpočet musí vyrovnávat příjmy a výdaje.

Článek 200

1. Rozpočtové příjmy zahrnují, kromě jiných příjmů, finanční příspěvky členských států, jejichž rozdělení se stanoví podle této stupnice:

Belgie – 7,9

Francie – 28

Itálie – 28

Lucembursko – 0,2

Německo – 28

Nizozemsko – 7,9

2. Rozdělení finančních příspěvků členských států určených ke krytí výdajů Evropského sociálního fondu stanoví se však podle této stupnice:

Belgie – 8,8

Francie – 32

Itálie – 20

Lucembursko – 0,2

Německo – 32

Nizozemsko – 7

3. Stupnice mohou být měněny jednomyslným usnesením Rady.

Článek 201

Komise bude zkoumat, za jakých podmínek by finanční příspěvky členských států stanovené v článku 200 mohly být nahrazeny vlastními příjmy Společenství, zejména příjmy, jež vyplynou ze společného celního sazebníku, až tento sazebník bude definitivně zaveden.

Za tím účelem předloží Komise návrhy Radě.

Rada může jednomyslným usnesením stanovit opatření, která doporučí členským státům k přijetí v souladu s jejich příslušnými ústavními předpisy.

Článek 202

Výdaje pojaté do rozpočtu se schvalují na dobu trvání jednoho finančního roku, pokud nařízení vydané k provedení článku 209 nestanoví jinak.

Za podmínek, které budou stanoveny na základě článku 209, mohou být veškeré úvěry, které zůstaly na konci finančního roku nepoužity, kromě úvěrů určených na platy zaměstnancům, převedeny do dalšího období, nikoli však dále než do konce příštího finančního roku.

Úvěry se specifikují v kapitolách shrnujících výdaje podle jejich povahy nebo určení a rozdělují se, pokud je toho třeba, v souladu s nařízením vydaným k provedení článku 209.

Výdaje Shromáždění, Rady, Komise a Soudu jsou předmětem oddělených částí rozpočtu, což nevylučuje zvláštní úpravu určitých výdajů společných.

Článek 203

1. Finanční rok začíná 1. ledna a končí 31. prosince.

2. Každá z institucí Společenství vypracuje předběžný odhad svých výdajů. Komise shrne tyto odhady v jediný předběžný návrh rozpočtu. Připojí k němu své vyjádření, které může obsahovat odhady odlišné.

Komise předloží předběžný návrh rozpočtu Radě nejpozději 30. září roku, který příslušnému rozpočtovému roku předchází.

Rada, kdykoli zamýšlí od předběžného návrhu se uchýlit, poradí se s Komisí a podle potřeby s jinými institucemi, jichž se věc týká.

3. Rada schvaluje usnesením přijatým kvalifikovanou většinou návrh rozpočtu a předkládá jej Shromáždění.

Návrh rozpočtu má být předložen Shromáždění nejpozději do 31. října roku, který příslušnému rozpočtovému roku předchází.

Shromáždění je oprávněno navrhopvat Radě změny v návrhu rozpočtu.

4. Jestliže ve lhůtě jednoho měsíce po oznámení návrhu rozpočtu Shromáždění vyjádří svůj souhlas s ním nebo jestliže své vyjádření Radě nesdělí, pokládá se návrh rozpočtu za schválený.

Jestliže Shromáždění v této lhůtě navrhne změny, bude návrh takto pozměněný předložen Radě. Rada návrh projedná s Komisí, a podle potřeby s jinými institucemi, jichž se věc týká, a schválí definitivně rozpočet usnesením přijatým kvalifikovanou většinou.

5. Při schvalování oné části rozpočtu, která se týká Evropského sociálního fondu, váží se hlasy členů Rady takto:

Belgie – 8

Francie – 32

Itálie – 20

Lucembursko – 1

Německo - 32

Nizozemsko – 7

Usnesení je platné, jestliže dostalo nejméně 67 hlasů.

Článek 204

Jestliže na počátku finančního roku nebyl rozpočet ještě odhlasován, je možno činit výdaje podle ustanovení nařízení vydaného k provedení článku 209 po měsících podle kapitol nebo jiných oddílů rozpočtu až do výše jedné dvanáctiny úvěrů povolených v rozpočtu na minulý finanční rok, a to za podmínky, že toto opatření nedá Komisi k dispozici úvěry větší, než je jedna dvanáctina úvěrů předvidaných v návrhu rozpočtu, který se připravuje.

Rada může usnesením přijatým kvalifikovanou většinou dát zmocnění k výdajům přesahujícím jednu dvanáctinu s výhradou, že budou splněny ostatní podmínky stanovené v odstavci prvním.

Členské státy platí každý měsíc prozatímně podle klíče přijatého pro předešlý finanční rok částky nutné k tomu, aby bylo zajištěno provedení tohoto článku.

Článek 205

Komise realizuje rozpočet v souladu s ustanoveními nařízení vydaného k provedení článku 209 na vlastní odpovědnost a v mezích přidělených úvěrů.

Nařízení stanoví zvláštní způsoby, jimiž se každá instituce účastní na uskutečňování svých vlastních výdajů.

V rámci rozpočtu může Komise přesunovat, v mezích a za podmínek stanovených nařízením vydaným k provedení článku 209, úhrady, buď z jedné kapitoly do druhé, nebo z jednoho oddílu do druhého.

Článek 206

Vyúčtování všech příjmů a výdajů rozpočtu bude zkoumat kontrolní komise, složená z revizních komisařů, u kterých je záruka, že budou postupovat naprosto nezávisle, pod předsednictvím jednoho ze svých členů. Počet komisařů stanoví Rada jednomyslným usnesením na dobu pěti let. Jejich odměnu určuje Rada usnesením přijatým kvalifikovanou většinou.

Účelem revizí účtů, které se provádějí podle dokladů a v případě potřeby na místě, je zjistit, zda příjmy a vydání jsou zákonné a správné, a přesvědčit se, zda finance jsou řádně spravovány. Kontrolní komise vypracuje po uzávěrce každého finančního roku zprávu, kterou schvaluje většinou svých členů.

Komise předkládá každoročně Radě a Shromáždění účty za uplynulý finanční rok, které se týkají provádění rozpočtu, spolu se zprávou kontrolní komise. Kromě toho jim též předkládá finanční bilanci vykazující aktiva a pasíva Společenství.

Rada uděluje usnesením přijatým kvalifikovanou většinou Komisi absolutorium z provádění rozpočtu. Své rozhodnutí sdělí Shromáždění.

Článek 207

Rozpočet se sestavuje v účetní jednotce stanovené v souladu s předpisy nařízení vydaného k provedení článku 209.

Finanční příspěvky stanovené v odstavci 1 článku 200 dávají státy k dispozici ve své národní měně.

Volné zůstatky těchto příspěvků se ukládají ve státních pokladnách členských států nebo u ústavů jimi určených. Po dobu tohoto uložení si uložené prostředky udržují hodnotu odpovídající paritě platné v den uložení vzhledem k účetní jednotce zmíněné v prvním odstavci.

Tyto volné prostředky mohou být investovány za podmínek, které budou předmětem dohody mezi Komisí a příslušným členským státem.

Nařízení vydané k provedení článku 209 stanoví technické podmínky, za kterých se provádějí finanční operace vztahující se k Evropskému sociálnímu fondu.

Článek 208

Komise je oprávněna, s tou výhradou, že to oznámí orgánům příslušných států, převádět aktiva ve měně jednoho z členských států do měny jiného členského státu, pokud je to nutné k tomu, aby jich mohlo být použito k cílům, pro něž jsou podle této smlouvy určena. Komise se, jak jen je to možné, vyhne provádění takových převodů, jestliže má ve měně, které je zapotřebí, prostředky volné nebo takové, které lze uvolnit.

Komise udržuje styk s každým členským státem prostřednictvím orgánu, který stát k tomu určí. Při provádění finančních operací používá služeb emisní banky příslušného členského státu nebo jiného finančního ústavu jím schváleného.

Článek 209

Rada jednomyslným usnesením, přijatým na návrh Komise:

- a) vydává finanční nařízení upravující zejména způsob sestavování a provádění rozpočtu a předkládání a prověřování účtů;
- b) stanoví způsoby a postup řízení, jimiž se příspěvky členských států dávají k dispozici Komisi;
- c) stanoví pravidla a organizuje kontrolu odpovědnosti schvalujících účetních úředníků.

Část šestá

USTANOVENÍ VŠEOBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Článek 210

Společenství je právníckou osobou.

Článek 211

Společenství má v každém z členských států nejširší právní způsobilost, jakou vnitrostátní zákonodárství přiznává právníckým osobám; může zejména nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem svým jménem. Pro tento účel je zastupováno Komisí.

Článek 212

Rada určuje jednomyslným usnesením v součinnosti s Komisí a po vyslechnutí názoru ostatních institucí, o něž jde, služební statut úředníků, jakož i zaměstnanecký řád jiných zaměstnanců.

Po uplynutí čtyř let po vstoupení této smlouvy v platnost může Rada tento statut a řád měnit usnesením přijatým kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po vyslechnutí názoru jiných institucí, o něž jde.

Článek 213

Ke splnění úkolů, které jí jsou svěřeny, může si Komise opatřovat veškeré informace a provádět veškerá potřebná šetření v mezích a za podmínek stanovených Radou v souladu s ustanovením této smlouvy.

Článek 214

Členové institucí Společenství, členové výborů, jakož i úředníci a jiní zaměstnanci Společenství jsou povinni, a to i po skončení svých funkcí, neprozrazovat takové informace, které jsou podle své povahy úředním tajemstvím, zejména údaje vztahující se k podnikům a týkající se jejich obchodních styků nebo způsobu výpočtu jejich výrobních nákladů.

Článek 215

Odpovědnost Společenství ze smluv se řídí právem platným pro příslušnou smlouvu.

Ve věcech mimosmluvní odpovědnosti je Společenství povinno nahradit, v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států, škody způsobené jeho institucemi nebo jeho zaměstnanci při výkonu jejich funkcí.

Osobní odpovědnost zaměstnanců vůči Společenství je upravena předpisy, které stanoví služební statut nebo zaměstnanecký řád pro ně platný.

Článek 216

Sídlo institucí Společenství se určuje vzájemnou dohodou vlád členských států.

Článek 217

Pravidla pro používání jazyků v institucích Společenství stanoví Rada jednomyslným usnesením, aniž by tím byla dotčena pravidla obsažená v jednacím řádu Soudu.

Článek 218

Společenství požívá na území členských států imunit a výsad potřebných k tomu, aby mohlo plnit své úkoly, a to za podmínek stanovených ve zvláštním protokolu.

Článek 219

Členské státy se zavazují, že spory týkající se výkladu nebo provádění této smlouvy nebudou řešit jinými způsoby než těmi, které smlouva stanoví.

Článek 220

Členské státy zahájí mezi sebou v případě potřeby jednání za tím účelem, aby ve prospěch svých příslušníků zajistily: ochranu osob, jakož i požívání a ochranu práv za podmínek přiznávaných každým státem jeho vlastním příslušníkům; vyloučení dvojího zdanění uvnitř Společenství;

vzájemné uznávání firem nebo společností ve smyslu odstavce 2 článku 58, trvání jejich právní osobnosti v případě přenesení sídla z jedné země do druhé a možnost slučovat společnosti podléhající vnitrostátnímu právu různých členských států;

zjednodušení formalit, jimž podléhá vzájemné uznání a výkon soudních rozhodnutí a rozhodčích výroků.

Článek 221

Do tří let po vstoupení této smlouvy v platnost upraví členské státy vnitrostátními opatřeními finanční účast příslušníků jiných členských států na kapitálu společností ve smyslu článku 58, bez újmy provádění jiných ustanovení této smlouvy.

Článek 222

Tato smlouva se nijak nedotýká pravidel stavu, formy či typu vlastnictví platných v členských státech.

Článek 223

1. Ustanovení této smlouvy nejsou na překážku uplatňování těchto pravidel:

a) žádný členský stát není povinen sdělovat údaje, jejichž vyznění by podle jeho názoru bylo v rozporu s ochranou podstatných zájmů jeho bezpečnosti;

b) každý členský stát může učinit opatření, která považuje za nutná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti a která se týkají výroby zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodu s nimi; tato opatření nesmějí zhoršovat podmínky soutěže na společném trhu, pokud jde o výrobky, jež neslouží k účelům výslovně vojenským.

2. V průběhu prvního roku po vstupu této smlouvy v platnost určí Rada jednomyslným usnesením seznam výrobků, na něž se vztahují ustanovení odstavce 1b.

3. Rada může jednomyslným usnesením na návrh Komise v tomto seznamu provádět změny.

Článek 224

Členské státy se navzájem radí s cílem činit společně nutná opatření, jež by zabránila tomu, aby fungování společného trhu bylo dotčeno opatřeními, která by některý členský stát byl nucen učinit v případě vážných místních nepokojů ohrožujících veřejný pořádek, v případě války nebo vážného mezinárodního napětí vyvolávajícího nebezpečí války, anebo proto, aby dostál smluvním závazkům, jež přijal za účelem udržování mezinárodního míru a bezpečnosti.

Článek 225

Jestliže opatření učiněná za okolností předvídaných v člancích 223 a 224 povedou k narušení podmínek soutěže na společném trhu, prozkoumá Komise s příslušným státem podmínky, za kterých by tato opatření mohla být přizpůsobena pravidlům stanoveným touto smlouvou.

Výjimkou z postupu řízení stanoveného v člancích 169 a 170 může se Komise nebo kterýkoli členský stát obrátit přímo k Soudu, jestliže má za to, že jiný členský stát zneužívá pravomoci povolených v člancích 223 a 224. Soud pak rozhoduje v neveřejném zasedání.

Článek 226

1. V průběhu přechodného období v případě vážných a trvalých obtíží na některém úseku hospodářské činnosti, anebo obtíží, které by mohly vést k vážnému zhoršení hospodářské situace v některé oblasti, může členský stát požádat o zmocnění učinit mimořádná opatření, jež by umožnila odstranit poruchu a přizpůsobit příslušný úsek hospodářství společného trhu.
2. Na žádost příslušného státu určí Komise neodkladně v urychleném řízení mimořádná opatření, která považuje za nutná, a stanoví současně přesné podmínky a způsob jejich provedení.
3. Opatření povolená podle odstavce 2 mohou zahrnovat odchylky od pravidel této smlouvy v míře potřebné a na dobu zcela nezbytnou pro dosažení cílů vytyčených v odstavci 1. Na prvním místě je přitom třeba volit takové prostředky, jež co nejméně narušují působení společného trhu.

Článek 227

1. Tato smlouva platí pro Království belgické, Spolkovou republiku Německo, Francouzskou republiku, Italskou republiku, Velkovévodství lucemburské a Království nizozemské.

2. Pokud jde o Alžírsko a francouzské zámořské departementy, nabudou ihned po vstupu této smlouvy v platnost účinnosti zvláštní i obecná ustanovení této smlouvy, která se týkají:

volného pohybu zboží,

zemědělství, s výjimkou odstavce 4 článku 40,

liberalizace služeb,

pravidel soutěže,

mimořádných opatření předvídaných v článcích 108, 109 a 226,

institucí.

Podmínky provádění jiných ustanovení této smlouvy určí Rada jednomyslným usnesením na návrh Komise nejpozději do dvou let po jejím vstupu v platnost.

Institute Společenství budou v rámci pravidel řízení stanovených touto smlouvou a zejména článkem 226 zajišťovat možnost hospodářského a sociálního rozvoje těchto oblastí.

3. Zámořské země a území, jejichž seznam je připojen v Příloze IV této smlouvy, jsou předmětem zvláštního systému přidružení, který je stanoven ve čtvrté části této smlouvy.

4. Ustanovení této smlouvy platí i pro evropská území, za jejichž zahraniční vztahy odpovídá členský stát..

Článek 228

1. V případech, kdy ustanovení této smlouvy počítají s uzavřením dohod mezi Společenstvím a jedním nebo několika státy nebo některou mezinárodní organizací, sjednává tyto dohody Komise. S výhradou pravomoci přiznané v této oblasti Komisi uzavírá tyto dohody Rada, a to po vyslechnutí názorů Shromáždění v těch případech, kdy to tato smlouva stanoví.

Rada, Komise nebo členský stát si mohou vyžádat předběžný posudek Soudu o tom, je-li zamýšlená dohoda slučitelná s ustanoveními této smlouvy. Dohoda, která byla předmětem záporného posudku Soudu, může vstoupit v platnost jen za podmínek stanovených v článku 236.

2. Dohody uzavřené za podmínek právě uvedených jsou závazné pro instituce Společenství i pro členské státy.

Článek 229

Komise je povinna zajistit veškerý potřebný styk s orgány Organizace spojených národů, jejich odbornými organizacemi a s orgány Všeobecné dohody o clech a obchodu.

Zajišťuje též potřebné spojení se všemi mezinárodními organizacemi.

Článek 230

Společenství naváže veškerou potřebnou spolupráci s Radou Evropy.

Článek 231

Společenství naváže s Organizací pro evropskou hospodářskou spolupráci úzkou součinnost, jejíž způsoby budou určeny vzájemnou dohodou.

Článek 232

1. Ustanovení této smlouvy nemění ustanovení smlouvy o zřízení Evropského společenství uhlí a oceli, zejména pokud jde o práva a povinnosti členských států, pravomoc institucí zmíněného společenství a pravidla stanovená zmíněnou smlouvou pro fungování společného trhu uhlí a oceli.

2. Ustanovení této smlouvy neruší závazky vyplývající ze smlouvy o zřízení Evropského společenství pro atomovou energii.

Článek 233

Ustanovení této smlouvy nebrání existenci a další činnosti regionálních unií mezi Belgií a Lucemburskem a mezi Belgií, Lucemburskem a Nizozemskem, pokud cílů těchto regionálních unií není dosahováno uplatňováním této smlouvy.

Článek 234

Práva a závazky vyplývající z úmluv uzavřených před vstoupením této smlouvy v platnost mezi jedním nebo několika členskými státy na jedné straně a jedním nebo několika třetími zeměmi na straně druhé nejsou ustanoveními této smlouvy dotčeny.

Pokud jsou tyto úmluvy neslučitelné s touto smlouvou, použije příslušný členský stát či členské státy všech vhodných prostředků k odstranění neslučitelností. V případě potřeby poskytnou si členské státy vzájemnou pomoc k dosažení tohoto cíle a bude-li toho třeba, zaujmou společné stanovisko.

Při provádění úmluv zmíněných v prvním odstavci budou členské státy přihlížet k tomu, že výhody poskytované v této smlouvě každým z členských států jsou nedílnou součástí zřízení Společenství a jsou proto neodlučitelně spojeny s vytvořením společných institucí, se svěřením pravomoci těmto institucím a s poskytováním stejných výhod všemi ostatními členskými státy.

Článek 235

Jestliže se ukáže, že k tomu, aby ve fungování společného trhu bylo dosaženo některého z cílů Společenství, je potřeba akce Společenství, a jestliže přitom tato smlouva nestanoví potřebnou pravomoc k takové akci, učiní vhodná opatření Rada jednomyslným usnesením na návrh Komise a po vyslechnutí názoru Shromáždění.

Článek 236

Vláda každého členského státu anebo Komise mohou předkládat Radě návrhy na změnu této smlouvy.

Jestliže se Rada po vyslechnutí názoru Shromáždění a podle potřeby též Komise vyjádří kladně o svolání konference představitelů vlád členských států, svolá předseda Rady tuto konferenci, aby ve vzájemné dohodě rozhodla o změnách, jež je v této smlouvě třeba provést.

Změny vstoupí v platnost poté, co je všechny členské státy budou ratifikovat v souladu se svými příslušnými ústavními předpisy.

Článek 237

Každý evropský stát může požádat, aby byl přijat za člena Společenství. Žádost předloží Radě, která si vyžádá vyjádření Komise a rozhodne jednomyslným usnesením.

Podmínky přijetí za člena a přizpůsobení této smlouvy, které by bylo v takovém případě nutné, budou předmětem dohody mezi členskými státy a státem žádajícím. Tato dohoda se předkládá k ratifikaci všem smluvním státům v souladu s jejich ústavními předpisy.

Článek 238

Společenství může uzavřít s třetím státem, sdružením států nebo mezinárodní organizací dohody vytvářející sdružení, z něhož vyplývají vzájemná práva a závazky, společné a zvláštní postupy řízení.

Tyto dohody uzavírá Rada jednomyslným usnesením a po vyslechnutí názoru Shromáždění.

Jestliže tyto dohody vyžadují změny této smlouvy, musí být tyto změny napřed přijaty postupem stanoveným v článku 236.

Článek 239

Protokoly, které budou ve vzájemné dohodě mezi členskými státy připojeny k této smlouvě, jsou její nedílnou součástí.

Článek 240

Tato smlouva se uzavírá na neomezenou dobu.

USTAVENÍ INSTITUCÍ

Článek 241

Rada se sejde do jednoho měsíce po vstoupení této smlouvy v platnost.

Článek 242

Rada učiní všechna potřebná opatření k tomu, aby Hospodářský a sociální výbor byl ustaven do tří měsíců po její první schůzi.

Článek 243

Shromáždění se sejde do dvou měsíců po první schůzi Rady na vyzvání předsedy Rady, aby zvolilo své předsednictvo a určilo svůj jednací řád. Až do zvolení předsednictva předsedá mu nejstarší člen.

Článek 244

Soud začne vykonávat své funkce, jakmile jeho členové budou jmenováni. První jmenování jeho předsedy platí na tři roky za stejných podmínek jako jmenování členů.

Soud určí svůj jednací řád do tří měsíců poté, co začal vykonávat své funkce.

K Soudu se lze obrátit teprve poté, co jednací řád bude zveřejněn. Lhůty stanovené pro podání stížnosti se počítají teprve od tohoto dne.

Předseda Soudu vykonává pravomoc, kterou mu tato smlouva svěřuje, od svého jmenování.

Článek 245

Komise začne vykonávat své funkce a převezme úkoly, které jí tato smlouva svěřuje, jakmile její členové budou jmenováni.

Po převzetí funkcí provede Komise šetření k získání celkového přehledu o hospodářské situaci Společenství a naváže spojení k tomu nutná.

Článek 246

1. První finanční rok trvá ode dne vstoupení této smlouvy v platnost do 31. prosince. Jestliže však smlouva vstoupí v platnost v druhé polovině roku, bude finanční rok trvat až do 31. prosince roku následujícího.

2. Až do schválení rozpočtu na první finanční rok budou členské státy poskytovat Společenství bezúročné zálohy, které budou odečteny od finančních příspěvků stanovených k realizaci rozpočtu.

3. Až do vydání statutu úředníků a zaměstnaneckého řádu pro ostatní zaměstnance Společenství, o nichž se zmiňuje článek 212, získává každá instituce potřebné zaměstnance sama a uzavírá za tím účelem krátkodobé smlouvy. Každá instituce projedná s Radou otázky týkající se počtu zaměstnanců, odměn a rozdělení míst.

USTANOVENÍ ZÁVĚREČNÁ

Článek 247

Tato smlouva bude ratifikována vysokými smluvními stranami v souladu s jejich příslušnými ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Italské republiky.

Tato smlouva vstoupí v platnost první den měsíce následujícího po tom, co uloží ratifikační listiny ten signatářský stát, který tak učiní jako poslední. Jestliže je však uloží méně než patnáct dní před počátkem příštího měsíce, vstoupí smlouva v platnost až první den měsíce následujícího po tomto uložení.

Článek 248

Tato smlouva, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce francouzském, v jazyce německém, v jazyce italském a v jazyce holandském, přičemž všechna čtyři znění jsou stejně autentická, bude uložena v archívech vlády Italské republiky, která vydá její ověřený opis každé z vlád ostatních signatářských států.

Na důkaz čehož podepsaní zplnomocněnci připojili k této smlouvě své podpisy.

Dáno v Římě dvacátého pátého března tisíc devět set padesát sedm.

PROTOKOL O STATUTU EVROPSKÉ INVESTIČNÍ BANKY

Vysoké smluvní strany,

přejíce si stanovit Statut Evropské investiční banky, zmíněný v článku 129 smlouvy,

dohodly se na dále uvedených ustanoveních, která se připojují k této smlouvě.

Článek 1

Evropská investiční banka, zřízená článkem 129 smlouvy a označovaná dále „Banka“, se tímto ustavuje a vykonává své funkce a činnost v souladu s ustanoveními této smlouvy a tohoto statutu.

Sídlo Banky určují vzájemnou dohodou vlády členských států.

Článek 2

Úkoly Banky stanoví článek 130 smlouvy.

Článek 3

V souladu s článkem 129 smlouvy jsou členy Banky:

Království belgické,

Spolková republika Německo,

Republika francouzská,

Velkovévodství lucemburské,

Království nizozemské.

Článek 4

1. Banka je vybavena kapitálem jedné miliardy účetních jednotek, které upíší členské státy v těchto částkách:

Německo – 300 miliónů

Belgie – 86,5 miliónu

Francie – 300 miliónů

Nizozemsko – 71,5 miliónu

Itálie – 240 miliónů

Lucembursko – 2 milióny

Hodnota účetní jednotky je 0,888 670 88 gramů ryzího zlata.

Členské státy nesou odpovědnost pouze do výše své kvóty upsaného a nevyplaceného kapitálu.

2. Přijetí nového člena povede ke zvýšení upsaného kapitálu, odpovídajícímu přínosu nového člena.
3. Rada guvernérů se může jednomyslně usnést na zvýšení upsaného kapitálu.
4. Kvóta upsaného kapitálu nemůže být postoupena ani dána v zástavu a je nezabavitelná.

Článek 5

1. Členské státy splatí 25 % upsaného kapitálu v pěti stejných splátkách, které budou splaceny nejpozději dva měsíce, deset měsíců, šestnáct měsíců, třicet měsíců a třicet měsíců po vstoupení smlouvy v platnost.

Každá splátka se skládá z jedné čtvrtiny ze zlata nebo z volně směnitelné měny a ze tří čtvrtin z měny národní.

2. Správní rada může požadovat splacení zbývajících 75 % upsaného kapitálu, pokud se toto splacení stalo nutným, aby Banka mohla dostát svým závazkům vůči svým věřitelům.

Každý členský stát zaplatí částku úměrnou své kvótě upisovaného kapitálu ve měně, kterou Banka potřebuje ke splnění svých závazků.

Článek 6

1. Na návrh Správní rady může Rada guvernérů kvalifikovanou většinou rozhodnout, že členské státy poskytnou Bance zvláštní zúročitelné půjčky v tom případě a v takové míře, v jaké bude Banka takovou půjčku potřebovat k financování určitých projektů, jestliže Správní rada prokáže, že není schopna opatřit si potřebné prostředky na kapitálovém trhu za vhodných podmínek vzhledem k povaze a předmětu projektů, které mají být financovány.

2. Zvláštní půjčky lze požadovat teprve po započetí čtvrtého roku po vstoupení smlouvy v platnost. Nesmějí přesahovat 400 miliónů účetních jednotek celkově nebo 100 miliónů účetních jednotek ročně.

3. Doba trvání zvláštních půjček bude stanovena v poměru k době trvání úvěrů nebo záruk, které Banka hodlá s pomocí těchto půjček poskytnout; nesmí přesáhnout 20 let. Rada guvernérů se může kvalifikovanou většinou usnést, že zvláštní půjčky budou splaceny dříve.

4. Zvláštní půjčky budou úrokovány 4 % ročně, ledaže by Rada guvernérů s přihlédnutím k vývoji a k úrovni úrokové sazby na kapitálových trzích rozhodla stanovit sazbu jinou.

5. Zvláštní půjčky poskytnou členské státy v poměru odpovídajícím kapitálu, jež upsaly; vyplácejí je ve své národní měně do šesti měsíců po tom, co k tomu byly vyzvány.

6. V případě likvidace Banky budou zvláštní půjčky členských států splaceny teprve po vyrovnání ostatních dluhů Banky.

Článek 7

1. V případě, že by se parita měny jednoho členského státu v poměru k účetní jednotce stanovené v článku 4 snížila, tento stát přizpůsobí výši svého kapitálového podílu splaceného ve své národní měně úměrně změně parity tím, že zaplatí ve prospěch Banky dodatečnou vyrovnávací částku. Částka, která má být přizpůsobena, však nesmí překročit úhrnnou částku půjček poskytnutých Bankou v příslušné měně a v této měně účtovaných, jakož i pohledávek Banky v této měně. Vyrovnání bude provedeno do dvou měsíců anebo, odpovídá-li půjčkám, ke dnům splatnosti těchto půjček.

2. V případě, že by se parita měny členského státu v poměru k účetní jednotce stanovené v článku 4 zvýšila, bude částka kapitálového podílu splaceného tímto státem v jeho národní měně přizpůsobena úměrně změně parity tím, že Banka provede zpětnou výplatu ve prospěch tohoto státu. Částka, která má být vyrovnána, nesmí přesahovat úhrnnou částku půjček, které Banka poskytla a účtovala v příslušné měně, jakož i pohledávek Banky v této měně. Tento plat bude proveden do dvou měsíců anebo, odpovídá-li půjčkám, ke dnům splatnosti těchto půjček.

3. Parita měny členských států v poměru k účetní jednotce stanovené v článku 4 je poměr mezi váhou ryziho zlata obsaženého v této účetní jednotce a váhou ryziho zlata odpovídajícího paritě této měny oznámené Mezinárodnímu měnovému fondu. Není-li takové parity, bude tato parita odvozena z výměnného kursu v poměru k některé měně vyjádřené ve zlatě nebo směnitelné za zlato, jehož členský stát používá pro běžné platy.

4. Rada guvernérů může rozhodnout, že pravidla stanovená v odstavcích 1 a 2 nebudou prováděna, jestliže dochází ke změně úměrné parity všech měn států, které jsou členy Mezinárodního měnového fondu nebo členy Banky.

Článek 8

Banku řídí Rada guvernérů, Správní rada a Výbor ředitelů.

Článek 9

1. Radu guvernérů tvoří ministři určené členskými státy.

2. Rada guvernérů vydává obecné směrnice týkající se úvěrové politiky Banky, zejména pokud jde o cíle, o jejichž dosažení bude třeba usilovat při postupném uskutečňování společného trhu.

Rada guvernérů zajišťuje provádění těchto směrnic.

3. Rada guvernérů mimo jiné:

a) rozhoduje o zvýšení upsaného kapitálu v souladu s odstavcem 3 článku 4 a odstavcem 2;

b) vykonává pravomoc zmíněnou v článku 6 v otázce zvláštních půjček;

c) vykonává pravomoc zmíněnou v člancích 11 a 13, pokud jde o jmenování a zbavení úřadu člena Správní rady a Výboru ředitelů a pravomoci stanovené v druhé větě odst. 1 článku 13;

d) povoluje výjimku uvedenou v článku 18 odstavec 1;

e) schvaluje výroční zprávu vypracovanou Správní radou;

f) schvaluje roční bilanci, jakož i účet ztráty a zisku;

g) vykonává pravomoc a náležitosti uvedené v člancích 7, 14, 17, 26 a 27;

h) schvaluje jednací řád Banky.

4. Rada guvernérů má pravomoc činit jednomyslně v rámci smlouvy a tohoto statutu veškerá rozhodnutí, která se týkají zastavení činnosti Banky a její případné likvidace.

Článek 10

S výhradou jiného ustanovení tohoto statutu rozhoduje Rada guvernérů většinou svých členů. Hlasování Rady guvernérů se řídí ustanoveními článku 148 smlouvy.

Článek 11

1. Správní rada má výlučnou pravomoc rozhodovat o poskytování půjček a záruk a o uzavírání půjček; stanoví úrokovou míru půjček jakož i provize ze záruk; dozírá na řádnou správu Banky; zajišťuje, že Banka bude řízena v souladu s ustanoveními smlouvy a Statutu i s obecnými směrnici vydanými Radou guvernérů.

Na konci finančního roku je povinna podat Radě guvernérů zprávu a po schválení ji uveřejnit.

2. Správní rada je složena z dvanácti členů a dvanácti alternátů.

Členy ustanovuje na dobu pěti let Rada guvernérů po jmenování členskými státy, resp. Komisí, a to:

tři členy jmenované Spolkovou republikou Německou;

tři členy jmenované Francouzskou republikou;

tři členy jmenované Italskou republikou;

dva členy jmenované ve vzájemné dohodě států Beneluxu;

jednoho člena jmenovaného Komisí.

Člena je možné jmenovat znovu.

Každému členu je nápomocen alternát ustanovený za stejných podmínek a stejným postupem jako člen.

Alternáti se mohou účastnit schůzí Správní rady; nemají právo hlasovací, ledaže zastupují člena v případě, že nemůže vykonávat své funkce.

Předseda, nebo v jeho nepřítomnosti jeden z místopředsedů, předsedá schůzi Správní rady, avšak neúčastní se hlasování.

Členové Správní rady se vybírají z osob, u nichž je zaručeno, že jsou k tomu způsobilé a že budou zachovávat plnou nezávislost; jsou odpovědní pouze Bance.

3. Zbavit člena úřadu může Rada guvernérů usnesením přijatým kvalifikovanou většinou, a to pouze v případě, že již nevyhovuje podmínkám nutným k výkonu funkce.

Neschválení výroční zprávy vyžaduje, aby Správní rada odstoupila.

4. V případě uprázdnění místa, které nastalo úmrtím, dobrovolným individuálním nebo kolektivním vzdáním se úřadu anebo zbavením úřadu, bude místo znovu obsazeno podle pravidel stanovených v odstavci 2. Kromě případu znovuobsazování všech míst obsazují se uprázdněná místa pro zbytek funkčního období.

5. Rada guvernérů stanoví odměny členům Správní rady. Určuje jednomyslně, jaká činnost je případně neslučitelná s funkcemi člena nebo alternáta.

Článek 12

1. Každý člen má ve Správní radě jeden hlas.

2. S výhradou jiných ustanovení tohoto statutu usnáší se Správní rada prostou většinou svých členů s hlasem rozhodujícím. Kvalifikovanou většinou se rozumí většina nejméně osmi hlasů. Jednací řád Banky určuje kvorum nutné k platnosti usnesení Správní rady.

Článek 13

1. Výbor ředitelů je složen z předsedy a dvou místopředsedů jmenovaných na dobu šesti let Radou guvernérů na návrh Správní rady. Mohou být jmenováni znovu.

2. Na návrh Správní rady přijatý kvalifikovanou většinou může Rada guvernérů usnesením přijatým rovněž kvalifikovanou většinou zbavit členy Výboru ředitelů jejich funkce.

3. Výbor ředitelů zajišťuje pod pravomocí předsedy a pod kontrolou Správní rady vedení běžných záležitostí Banky.

Připravuje rozhodnutí Správní rady, zejména pokud jde o uzavírání půjček a poskytování úvěrů a záruk; zajišťuje provedení těchto rozhodnutí.

4. Výbor ředitelů vydává své posudky o projektech půjček a záruk, jakož i o projektech výpůjček většinou hlasů.

5. Rada guvernérů určuje odměnu členů Výboru ředitelů a stanoví, jaká činnost je neslučitelná s jejich funkcí.

6. Předseda, a pokud nemůže svou funkci vykonávat, jeden z místopředsedů, zastupuje Banku před soudy nebo mimo soudy.

7. Úředníci a jiní zaměstnanci Banky podléhají pravomoci předsedy. Předseda je přijímá a propouští. Při výběru personálu je povinen přihlížet nejen k osobním schopnostem a odborné kvalifikaci, nýbrž i k spravedlivému zastoupení příslušníků členských států.

8. Výbor ředitelů a personál Banky jsou odpovědní pouze Bance a ve výkonu své funkce jsou plně nezávislí.

Článek 14

1. Výbor složený ze tří členů jmenovaných Radou guvernérů na základě jejich způsobilosti každoročně prověřuje, zda jsou operace a knihy Banky řádně vedeny.

2. Tento výbor potvrzuje, že bilance a účet ztráty a zisku jsou v souladu s účty a doklady a že správně vyjadřují situaci Banky, pokud jde o její aktiva a pasíva.

Článek 15

Banka udržuje styk s každým členským státem prostřednictvím orgánu, který tento stát určí. Při provádění finančních operací obrací se k emisní bance příslušného státu nebo k jiným finančním ústavům, které tato banka schválila.

Článek 16

1. Banka spolupracuje se všemi mezinárodními organizacemi, jež vyvíjejí činnost v obdobných oborech.
2. Banka naváže veškerá spojení potřebná pro spolupráci s bankovními a finančními institucemi zemí, ve kterých provádí své operace.

Článek 17

Na žádost některého členského státu nebo Komise anebo z úřední povinnosti vykládá nebo doplňuje Rada guvernérů směrnice, které vydala na základě článku 9 tohoto statutu, a to za stejných podmínek, za jakých byly stanoveny.

Článek 18

1. V rámci úkolů vytyčených v článku 130 smlouvy povoluje Banka půjčky svým členům nebo soukromým či veřejným podnikatelům na plánované investice, které mají být uskutečněny na evropském území členských států, pokud prostředky z jiných zdrojů nejsou za přiměřených podmínek dosažitelné.

Nicméně na základě výjimky povolené jednomyslně Radou guvernérů na návrh Správní rady může Banka poskytnout půjčky na plánované investice, které mají být uskutečněny zcela nebo zčásti mimo evropské území členských států.

2. Poskytnutí půjčky je podle možností vázáno podmínkou, že současně bude použito též jiných prostředků financování.
3. Jestliže půjčka byla povolena nikoli členskému státu, nýbrž jinému podniku nebo instituci, podmíní Banka poskytnutí této půjčky buď zárukou členského státu, na jehož území bude projekt uskutečněn, nebo jinými dostatečnými zárukami.
4. Banka může přejímat záruku na výpůjčky uzavřené veřejnými nebo soukromými podniky anebo institucemi k uskutečnění operací zmíněných v článku 130 smlouvy.
5. Úhrnná částka nesplacených půjček a záruk poskytnutých Bankou nesmí převyšovat 250 % částky upsaného kapitálu.
6. Banka se pojistí proti riziku změny kursů tím, že ke smlouvám o půjčkách a zárukách připojí doložky, které bude považovat za vhodné.

Článek 19

1. Úroková míra půjček, které má Banka poskytnout, jakož i provize ze záruk budou přizpůsobovány podmínkám převládajícím na kapitálovém trhu a musí být propočítány tak, aby příjmy z nich plynoucí umožňovaly Bance dostát svým závazkům, krýt své náklady a vytvořit rezervní fond podle článku 24.

2. Banka nepovoluje snížení úrokové míry. V případě, že snížení úrokové míry je žádoucí vzhledem k zvláštní povaze projektu, který má být financován, může příslušný členský stát nebo třetí strana povolit slevu úroku, pokud je poskytnutí této slevy slučitelné s pravidly stanovenými v článku 92 smlouvy.

Článek 20

Při svých operacích, které se týkají půjček a záruk, bude Banka zachovávat tyto zásady:

1. Zajišťuje, aby jejich fondů bylo používáno co nejracionálněji v zájmu Společenství.

Může povolit půjčky nebo převzít záruky za půjčky pouze:

a) jestliže splácení úroků a umořování je pokrýváno výnosem provozu, pokud jde o projekty prováděné podniky ve výrobním sektoru, anebo jsou zajištěny závazkem, který převzal stát, v němž se projekt uskutečňuje, či jiným způsobem, pokud jde o projekty jiné,

b) a jestliže provedení projektu přispívá k zvýšení všeobecné hospodářské produktivity a působí příznivě k uskutečnění společného trhu.

2. Nesmí nabývat žádné účasti na podnicích ani přijímat žádnou odpovědnost za jejich řízení, ledaže by to vyžadovala ochrana jejich práv a bylo tak zajištěno splácení zapůjčených prostředků.

3. Může postupovat své pohledávky na kapitálovém trhu a požadovat za tím účelem od svých dlužníků vydání obligací nebo jiných cenných papírů.
4. Ani Banka, ani členské státy nesmějí ukládat podmínky, podle kterých by měly zapůjčené prostředky být spotřebovány na území určitého členského státu.
5. Může vázat poskytované půjčky na podmínku, že bude vypsána mezinárodní soutěž.
6. Nefinancuje, zcela ani zčásti, žádný projekt, s nímž nesouhlasí členský stát, na jehož území má být tento projekt uskutečněn.

Článek 21

1. Žádosti o půjčku nebo záruku mohou se podávat Bance buď prostřednictvím Komise, nebo prostřednictvím členského státu, na jehož území bude projekt uskutečněn. Podniky se mohou k Bance obracet se žádostí o půjčku nebo záruku též přímo.
 2. Jestliže se žádost podává prostřednictvím Komise, bude předložena k vyjádření členskému státu, na jehož území bude projekt uskutečněn. Jestliže se žádost podává prostřednictvím státu, bude předložena k vyjádření Komisi. Jestliže žádost podává přímo podnik, bude předložena příslušnému členskému státu i Komisi.
- Příslušné členské státy a Komise mohou podat své vyjádření nejpozději do dvou měsíců. Nedojde-li v této době odpověď, může Banka mít za to, že příslušný projekt nevyvolává námitek.
3. O žádostech na půjčku nebo záruku, které jí předložil Výbor ředitelů, rozhoduje Správní rada.
 4. Výbor ředitelů zkoumá, zda žádosti o půjčku nebo záruku, které mu byly předloženy, odpovídají podmínkám tohoto statutu, zejména podmínkám článku 20. Jestliže se Výbor ředitelů vysloví pro poskytnutí půjčky nebo záruky, předloží Správní radě návrh smlouvy; své příznivé vyjádření může vázat na podmínky, které považuje za podstatné. Jestliže se Výbor ředitelů vysloví proti poskytnutí půjčky nebo záruky, předloží Správní radě příslušné dokumenty spolu se svým vyjádřením.
 5. V případě nepříznivého vyjádření Výboru ředitelů může Správní rada povolit příslušnou půjčku nebo záruku pouze jednomyslným usnesením.
 6. V případě nepříznivého vyjádření Komise může Správní rada povolit příslušnou půjčku nebo záruku pouze jednomyslným usnesením, přičemž člen ustanovený do své funkce na základě jmenování Komisí se zdrží hlasování.
 7. V případě záporného vyjádření Výboru ředitelů i Komise nemůže Správní rada příslušnou půjčku nebo záruku povolit.

Článek 22

1. Banka si vypůjčuje na mezinárodním kapitálovém trhu prostředky potřebné k plnění svých úkolů.
 2. Banka si může vypůjčit na kapitálovém trhu některého členského státu v rámci právních předpisů upravujících vnitrostátní emise nebo, není-li takových předpisů v členském státě, na základě porady a dosažení dohody o zamýšlené půjčce s příslušným členským státem.
- Příslušné orgány členského státu mohou odmítnout souhlas jen tehdy, hrozí-li kapitálovému trhu tohoto státu vážné poruchy.

Článek 23

1. Disponibilních prostředků, jichž nemá okamžitě zapotřebí ke krytí svých závazků, může Banka použít za těchto podmínek:
 - a) může investovat na peněžních trzích;
 - b) s výhradou ustanovení odstavce 2 článku 20 může kupovat a prodávat cenné papíry, které vydala buď sama, nebo její dlužníci;
 - c) může provádět jakékoli jiné finanční operace, které mají vztah k jejím úkolům.
2. S výhradou ustanovení článku 25 neprovádí Banka při správě svých investic žádnou devizovou arbitráž, kterou by přímo nevyžadovalo provádění jejích půjček nebo plnění závazků, jež převzala z titulu půjček, které emitovala, nebo záruk, jež převzala.
3. V oblastech zmíněných v tomto článku působí Banka v dohodě s příslušnými úřady členských států nebo s jejich emisní bankou.

Článek 24

1. Postupně bude vybudován rezervní fond ve výši až 10 % upsaného kapitálu. Jestliže to odůvodňuje stav závazků Banky, může Správní rada rozhodnout o zřízení dalších rezerv. Dokud tento rezervní fond nebude plně vybudován, budou do něho odváděny:

- a) úroky placené z půjček, které Banka poskytla, podle částek, které členské státy mají platit podle článku 5;
- b) úroky placené z půjček, které Banka poskytla, podle částek získaných splacením půjček, pokud těchto příjmů není třeba k plnění závazků nebo ke krytí výloh Banky.

2. Prostředky rezervního fondu musí být investovány tak, aby jich mohlo být kdykoli použito pro účely tohoto fondu.

Článek 25

1. Banka bude vždy oprávněna převádět aktiva ve měně jednoho členského státu do měny některého jiného členského státu, aby tak mohla provádět finanční operace odpovídající jejím úkolům, tak jak jsou stanoveny v článku 130 smlouvy s přihlédnutím k článku 23 tohoto statutu. Banka se podle možností vyvaruje provádění takových transakcí, má-li volné nebo uvolnitelné prostředky ve měně, které má zapotřebí.

2. Bez souhlasu příslušného členského státu nesmí Banka směnit za devizy států třetích ty prostředky, jež má v jeho měně.

3. Banka může volně disponovat částí svého kapitálu splaceného ve zlatě nebo směnitelných devizách, jakož i devizami vypůjčenými na trzích mimo Společenství.

4. Členské státy se zavazují, že dlužníkům Banky dají k dispozici devizy potřebné k splacení kapitálu a úroků z půjček zaručených Bankou na projekty, které mají být uskutečněny na jejich území.

Článek 26

Jestliže některý členský stát nesplní své členské povinnosti vyplývající z tohoto statutu, zejména povinnost zaplatit svou kvótu nebo své zvláštní půjčky, anebo povinnost zajistit splacení úroků a umořování svých půjček, může Rada guvernérů zastavit usnesením přijatým kvalifikovanou většinou poskytování půjček nebo záruk tomuto členskému státu nebo jeho příslušníkům.

Toto rozhodnutí nezbavuje stát ani jeho příslušníky jejich povinností k Bance.

Článek 27

1. Jestliže Rada guvernérů rozhodne zastavit činnost Banky, bude neodkladně ukončena veškerá činnost, kromě operací nutných k řádnému zabezpečení použití, ochrany a zachování majetku, jakož i vyrovnání závazků.

2. V případě likvidace jmenuje Rada guvernérů likvidátory a dá jim pokyny k provedení likvidace.

Článek 28

1. Banka požívá v každém členském státě nejširší právní způsobilosti přiznávané právnickým osobám příslušným vnitrostátním právem; může zejména nabývat a zcizovat i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

Výsady a imunity přiznané Bance stanoví protokol zmíněný v článku 218 smlouvy.

2. Majetek Banky nepodléhá rekvizici nebo vyvlastnění v jakékoli formě.

Článek 29

Spory mezi Bankou na jedné straně a jejími věřiteli, dlužníky nebo třetími stranami na druhé straně budou rozhodovat příslušné vnitrostátní soudy, s výhradou pravomoci přiznané Soudu.

Banka si zvolí domicil v každém členském státě. Může však v kterékoli smlouvě provést zvláštní volbu domicilu nebo přijmout v té věci rozhodčí řízení.

Vlastnictví a pohledávky Banky mohou být zabaveny nebo podrobeny nucené exekuci pouze na příkaz Soudu.

Dáno v Římě dne 25. března 1957.

PROTOKOL O URČITÝCH PRAVIDLECH TÝKAJÍCÍCH SE FRANCIE

Vysoké smluvní strany,

přejíce si upravit v souladu s obecnými cíli smlouvy určité zvláštní otázky, jež v současné době existují,

dohodly se na dále uvedených pravidlech, která se připojují k této smlouvě:

I

POPLATKY A SUBVENCE

1. Komise a Rada prošetří každoročně systém vývozních subvencí a zvláštních poplatků z dovozu, který se uplatňuje ve frankové oblasti.

U příležitosti tohoto šetření oznámí jim francouzská vláda opatření, která hodlá učinit za účelem snížení a zracionalizování výše těchto subvencí a poplatků.

Uvědomí dále Radu a Komisi o veškerých nových poplatcích, které hodlá zavést v důsledku pokračující liberalizace, a o veškerých úpravách subvencí a poplatků, které hodlá provést v mezích nejvyšší poplatkové sazby platné 1. ledna 1957. Tato různá opatření mohou být předmětem projednávání v těchto institucích.

2. Má-li Rada za to, že nedostatek jednotnosti poškozuje určité průmyslové úseky jiných členských států, může usnesením přijatým kvalifikovanou většinou na návrh Komise požádat francouzskou vládu, aby učinila určitá opatření k sjednocení poplatků a subvencí v každé ze tří skupin: suroviny, polotovary a hotové výrobky. V případě, že by francouzská vláda tato opatření neprovedla, zmocní Rada usnesením rovněž přijatým kvalifikovanou většinou ostatní členské státy, aby učinily ochranná opatření, jejichž podmínky a podrobnosti Rada určí.

3. V případě, že bilance běžných platů frankové oblasti byla v rovnováze po dobu delší jednoho roku a že její měnové rezervy dosáhly výše považované za uspokojivou, zejména s ohledem na její zahraniční obchod, může Rada usnesením přijatým kvalifikovanou většinou na návrh Komise rozhodnout, že francouzská vláda má zrušit systém poplatků a subvencí.

V případě, že by se Komise a francouzská vláda nedohodly o tom, zda lze výši měnových rezerv frankové oblasti považovat za uspokojivou, obrátí se se žádostí o vyjádření k osobě nebo instituci, kterou ve vzájemné dohodě zvolí jako rozhodčího. V případě neshody určí tohoto rozhodčího předseda Soudu.

Zrušení poplatků a subvencí takto rozhodnuté musí být provedeno za takových podmínek, aby neohrozilo rovnováhu platební bilance; především může být prováděno postupně. Jakmile dojde ke zrušení, uplatní se plně ustanovení smlouvy.

Výraz „bilance běžných platů“ se rozumí ve smyslu přijatém mezinárodními institucemi a Mezinárodním měnovým fondem, totiž jako bilance obchodní spolu s neviditelnými transakcemi, které mají povahu příjmu nebo poskytování služeb.

II

ODMĚŇOVÁNÍ ZA PŘESČASOVOU PRÁCI

Členské státy mají za to, že zřízení společného trhu povede na konci první etapy k situaci, kdy jak základ, nad který se další pracovní hodiny odměňují zvláště, tak i průměrná výše těchto přídatků za přesčasové hodiny v průmyslu budou odpovídat tomu, co platí ve Francii, a to podle průměru roku 1956.

V případě, že by tato situace na konci první etapy nenastala, je Komise povinna zmocnit Francii, aby v průmyslových oborech, které jsou dotčeny nerovností ve způsobu odměňování za přesčasové hodiny, učinila ochranná opatření, jejichž podmínky a způsoby Komise určí, ledaže by v průběhu této etapy průměrná výše úrovně mezd v týchž oborech v jiných členských státech převyšovala, v poměru k průměru roku 1956, to zvýšení, které nastalo ve Francii, o procento, jež stanoví Komise se schválením Rady přijatým kvalifikovanou většinou.

Dáno v Římě dne 25. března 1957.

III

PROVÁDĚCÍ ÚMLUVA TÝKAJÍCÍ SE PŘIDRUŽENÍ ZÁMOŘSKÝCH ZEMÍ A ÚZEMÍ KE SPOLEČENSTVÍ

Vysoké smluvní strany,

přejíce si uzavřít prováděcí úmluvu zmíněnou v článku 136 smlouvy,

dohodly se na dále uvedených ustanoveních, která tvoří přílohu smlouvy.

Článek 1

Členské státy se účastní za podmínek dále stanovených opatření k podpoře sociálního a hospodářského rozvoje zemí a území vyjmenovaných v Příloze IV smlouvy a doplňují tak vlastní úsilí odpovědných orgánů těchto zemí a území.

Za tím účelem se zřizuje Fond pro rozvoj zámořských zemí a území, do něhož členské státy budou po pět let platit roční příspěvky stanovené v Příloze A této úmluvy.

Fond bude spravován Komisí.

Článek 2

Orgány odpovědné za země a území předkládají Komisi po dohodě s místními úřady nebo s představiteli obyvatelstva příslušných zemí a území sociální a hospodářské projekty, které má podle jejich žádosti financovat Společenství.

Článek 3

Komise vypracuje každoročně obecné programy, ve kterých budou prostředky, které jsou k dispozici podle Přílohy B této úmluvy, přiděleny různým kategoriím projektů.

Obecné programy zahrnují projekty financování:

- a) určitých sociálních institucí, zejména nemocnic, zařízení pro vyučování nebo technický výzkum, institucí usnadňujících volbu povolání a pokrok v nich u obyvatelstva, o něž jde;
- b) hospodářských investic všeobecného významu, které přímo souvisejí s provedením některého programu zahrnujícího specifické produktivní rozvojové projekty.

Článek 4

Na počátku každého finančního roku stanoví Rada kvalifikovanou většinou po poradě s Komisí ty částky, které mají být určeny k financování

- a) sociálních institucí uvedených v článku 3 a;
- b) hospodářských investic všeobecného významu, uvedených v článku 3 b.

Rozhodnutí Rady musí směřovat k racionálnímu zeměpisnému rozdělení částek, které jsou k dispozici.

Článek 5

1. Komise určuje rozdělení částek, které jsou k dispozici ve smyslu článku 4 a, a mezi různé žadatele žádající o financování sociálních institucí.

2. Komise vypracuje návrhy na financování projektů hospodářských investic, které posuzuje podle článku 4 b.

Tyto návrhy předloží Radě.

Jestliže v průběhu jednoho měsíce žádný členský stát nepožádá, aby Rada návrhy prozkoumala, považují se návrhy za schválené.

Jestliže Rada návrhy zkoumá, rozhodne kvalifikovanou většinou do dvou měsíců.

3. Částky nepřidělené v jednom roce se převádějí na léta další.

4. Přidělené částky se dávají k dispozici orgánům odpovědným za provedení prací. Komise dozírá na to, aby jich bylo použito v souladu se stanoveným určením a za hospodářských podmínek co nejvýhodnějších.

Článek 6

Rada stanoví usnesením přijatým kvalifikovanou většinou na návrh Komise do šesti měsíců po vstoupení smlouvy v platnost podrobnosti o vyžadování a poukazování finančních příspěvků, o rozpočtování a správě prostředků Fondu rozvoje.

Článek 7

Kvalifikovaná většina v článcích 4, 5 a 6 činí 67 hlasů. Jednotlivé členské státy disponují tímto počtem hlasů:

Belgie – 11 hlasů

Itálie – 11 hlasů

Německo – 33 hlasů

Lucembursko – 1 hlas

Francie – 33 hlasů

Nizozemsko – 11 hlasů

Článek 8

V každé zemi nebo území bude právo usazování postupně rozšířeno na příslušníky a společnosti jiných členských států, než je stát, který má s touto zemí nebo územím zvláštní vztahy. Podrobnosti určí v průběhu prvního období roku provádění této úmluvy Rada usnesením přijatým kvalifikovanou většinou na návrh Komise tak, aby veškerá diskriminace byla postupně odstraněna v průběhu přechodového období.

Článek 9

V obchodních stycích mezi členskými státy a zeměmi nebo územími platí celní režim stanovený v článcích 133 a 134 smlouvy.

Článek 10

Členské státy uplatňují při svých obchodních stycích se zeměmi nebo územími po dobu platnosti této úmluvy ta ustanovení kapitoly o odstranění kvantitativních omezení mezi členskými státy, která v téže době uplatňují ve svých stycích navzájem.

Článek 11

1. V každé zemi nebo území, kde platí dovozní kontingenty, budou za rok po vstoupení této úmluvy v platnost kontingenty přístupné státům jiným než státu, s nímž země nebo území má zvláštní vztahy, přeměněny v globální kontingenty přístupné bez diskriminace členským státům. Od téhož dne budou tyto kontingenty každoročně zvyšovány podle článku 32 odstavec 1, 2, 4, 5, 6 a 7 a článku 33 smlouvy.

2. Jestliže globální kontingent pro některé neuvolněné zboží nedosahuje 7 % celkového dovozu do země nebo území, stanoví se kontingent ve výši 7 % tohoto dovozu nejpozději za rok po vstoupení této smlouvy v platnost. Tento kontingent se bude každoročně zvyšovat podle ustanovení uvedených v odstavci 1.

3. Jestliže pro dovoz určitého zboží do země nebo území není povolen žádný kontingent, určí Komise svým rozhodnutím podrobnosti povolení a rozšiřování kontingentů přístupných jiným členským státům.

Článek 12

Jestliže se dovozní kontingenty členských států týkají jak dovozu z některého státu, který má s některou zemí nebo územím zvláštní vztahy, tak i dovozu z této země nebo území, bude část dovozu pocházející ze země a území tvořit globální kontingent, založený na statistice dovozu. Tento kontingent se určí v průběhu prvního roku platnosti této úmluvy a zvyšuje se podle pravidel uvedených v článku 10.

Článek 13

Ustanovení článku 10 nebrání zákazům nebo omezením dovozu, vývozu nebo tranzitu, které jsou odůvodněny požadavky veřejné mravnosti, veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví a života lidí, živočišstva nebo rostlin, ochrany národních kulturních statků umělecké, historické nebo archeologické ceny, nebo ochrany průmyslového a obchodního vlastnictví. Tyto zákazy nebo omezení nesmějí však sloužit k svévolné diskriminaci ani skrytému omezení obchodu.

Článek 14

Po skončení platnosti této úmluvy, dokud nebudou stanovena pravidla přidružování pro další období, zůstanou kontingenty dovozu do země a území na jedné straně a do členských států na straně druhé, pokud jde o zboží pocházející z některé země

nebo území, na úrovni stanovené pro pátý rok. Podobně zůstane v platnosti úprava práva usazování platná na konci pátého roku.

Článek 15

1. Dovoz zelené kávy z třetích zemí do Itálie a do zemí Beneluxu na jedné straně a banánů do Německé spolkové republiky na straně druhé bude upraven celními kontingenty za podmínek stanovených v protokolech připojených k této úmluvě.

2. Jestliže platnost této úmluvy skončí dříve, než bude uzavřena dohoda nová, budou platit pro členské státy až do uzavření této dohody, pokud jde o banány, kakaové boby a zelenou kávu, ty celní kontingenty, na než se vztahuje celní sazba platná na počátku druhé etapy a jež se rovnají objemu dovozu ze zemí třetích za poslední rok, za který jsou k dispozici statistiky.

Tyto kontingenty budou případně zvýšeny úměrně ke vzrůstu spotřeby v dovozních státech.

3. Členské státy s celními kontingenty, na než se vztahují celní sazby platné v době vstoupení smlouvy v platnost podle protokolů o dovozu zelené kávy a banánů ze třetích států, mají právo žádat pro toto zboží místo úpravy uvedené v předchozím odstavci, aby tyto celní kontingenty byly ponechány na výši, které dosáhly ke dni, kdy úmluva vypršela.

Tyto kontingenty budou případně zvýšeny za podmínek uvedených v odstavci 2.

4. Komise stanoví na žádost příslušných států objem celních kontingentů zmíněných v odstavcích právě uvedených.

Článek 16

Ustanovení článků 1 až 8 včetně této úmluvy platí pro Alžírsko a francouzské zámořské departementy.

Článek 17

Aniž by tím bylo dotčeno provádění ustanovení článků 14 a 15, je tato úmluva uzavřena na dobu pěti let.

PROTOKOL O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH

Vysoké smluvní strany Smlouvy o zřízení Evropského hospodářského společenství,

přihlížeje k tomu, že podle ustanovení článku 218 této smlouvy požívá Společenství na území členských států imunit a výsad nutných k plnění svých úkolů, a to za podmínek stanovených ve zvláštním Protokolu,

přihlížeje dále k tomu, že podle ustanovení článku 28 Protokolu o Statutu Evropské investiční banky požívá Banka výsad a imunit stanovených v Protokolu zmíněném v předchozím odstavci,

jmenovaly k sepsání tohoto protokolu jako své zplnomocněnce:

(jména zplnomocněnců),

kterí se po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli na těchto ustanoveních, jež tvoří přílohu ke Smlouvě o zřízení Evropského hospodářského společenství:

Kapitola I

MAJETKOVÉ PŘEDMĚTY, NEMOVITOSTI, POHLEDÁVKY A OPERACE SPOLEČENSTVÍ

Článek 1

Místnosti a budovy Společenství jsou nedotknutelné. Nepodléhají prohlídkám, rekvizicím a vyvlastnění. Movitý majetek a pohledávky Společenství nesmějí být předmětem žádného opatření správního nebo soudního donucení bez zmocnění Soudu.

Článek 2

Archívy Společenství jsou nedotknutelné.

Článek 3

Společenství, jeho pohledávky, příjmy a jiný majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států učiní, kdykoli to bude možné, opatření nutná k tomu, aby byly navraceny nebo nahrazeny částky nepřímých daní a prodejních poplatků, které jsou součástí ceny nemovitých nebo movitých statků, jestliže Společenství provádí pro své oficiální používání větší koupě a cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Provádění těchto ustanovení nesmí však vyvolat porušení podmínek soutěže uvnitř Společenství.

Žádné osvobození se nepovoluje pokud jde o daně, poplatky a dávky, které jsou pouze náhradou za služby veřejně prospěšné.

Článek 4

Společenství je osvobozeno ode všech celních poplatků, zákazů a omezení dovozu i vývozu, pokud jde o předměty určené pro jeho oficiální potřebu; předměty takto dovezené nebudou postoupeny ani za úplaty ani darem na území státu, do něhož byly dovezeny, leda za podmínek schválených vládou tohoto státu.

Společenství je rovněž osvobozeno od veškerých celních poplatků a veškerých zákazů a omezení dovozu i vývozu, pokud jde o jeho publikace.

Kapitola II

SPOJE A CESTOVNÍ PRŮKAZY

Článek 5

Pro své oficiální spoje a zasilání všech svých dokumentů požívají orgány Společenství na území všech členských států takového postavení, jaké tento stát přiznává diplomatickým misím.

Oficiální korespondence a jiná oficiální sdělení orgánů Společenství nesmějí být podrobovány cenzuře.

Článek 6

Cestovní průkazy, jejichž formu stanoví Rada a jež budou úřady členských států uznávat za platné pro cestovní účely, mohou předšedové institucí Společenství vydávat jejich funkcionářům a úředníkům za podmínek stanovených statutem v článku 212 smlouvy.

Komise může uzavírat dohody za tím účelem, aby tyto průkazy byly uznávány za platné cestovní doklady na území třetích států.

Kapitola III

ČLENOVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

Článek 7

Členové shromáždění ubírající se na místo zasedání Shromáždění nebo se z něho vracějící nebudou podrobováni žádným správním nebo jiným omezením pohybu.

Členům Shromáždění budou v oboru celní a devizové kontroly přiznávány:

- a) jejich vlastní vládou stejné výhody, jaké přiznává vysokým funkcionářům, kteří se odebírají do zahraničí v dočasném oficiálním poslání;
- b) vládami ostatních členských států stejné výhody, jaké přiznávají představitelům cizích vlád v dočasném oficiálním poslání.

Článek 8

Členové Shromáždění nesmějí být vyšetřováni, zatčeni nebo stíháni pro své projevy nebo pro hlasování při výkonu svých funkcí.

Článek 9

Po dobu zasedání Shromáždění požívají jeho členové:

- a) na území domovského státu imunit přiznávaných členům parlamentu této země;
- b) na území všech ostatních členských států vynětí z jakéhokoli způsobu zadržení a soudního stíhání.

Této imunity požívají též na cestě na místo zasedání Shromáždění a při návratu z něho.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistižení při páčání vážného trestného činu a imunita nebrání Shromáždění, aby použilo svého práva některého svého člena imunity zbavit.

Kapitola IV

PŘEDSTAVITELÉ ČLENSKÝCH STÁTŮ, KTERÍ SE ÚČASTNÍ PRACÍ INSTITUCÍ SPOLEČENSTVÍ

Článek 10

Představitelé členských států, kteří se účastní prací institucí Společenství, jakož i jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu svých funkcí a v průběhu svých cest na místo nebo z místa zasedání obvyklých výsad, imunit nebo úlev.

Tento článek platí také pro členy poradních orgánů Společenství.

Kapitola V

ÚŘEDNÍCI A ZAMĚSTNANCI SPOLEČENSTVÍ

Článek 11

Na území všech členských států a bez rozdílů své příslušnosti úředníci a zaměstnanci Společenství uvedení v č. 212 smlouvy:

a) jsou s výhradou ustanovení článku 179 a 215 Smlouvy vyňati ze soudní jurisdikce pro činy, včetně ústních a písemných projevů, které vykonali ve své úřední funkci; této imunity požívají i po skončení svých funkcí;

b) nepodléhají, stejně jako jejich manželé a jejich rodinní příslušníci ve společné domácnosti, předpisům omezujícím imigraci a formalitám hlášení cizinců;

c) požívají, pokud jde o měnové nebo devizové předpisy, úlev obvykle přiznávaných úředníkům mezinárodních organizací;

d) požívají práva volně dovézt ze země svého posledního bydliště nebo ze země, jejímiž jsou příslušníky, své bytové zařízení a předměty osobní potřeby v době, kdy se ujímají svých funkcí v příslušné zemi, jakož i práva v době ukončení svých funkcí v této zemi své bytové zařízení a předměty osobní potřeby opět volně vyvézt, v obou případech s výhradou, že vláda příslušné země může stanovit podmínky, které pokládá za nutné.

Článek 12

Za podmínek a v postupu řízení, které stanoví Rada usnesením na návrh Komise do jednoho roku po vstoupení smlouvy v platnost, podléhají úředníci a zaměstnanci Společenství ve prospěch Společenství daní z platů, mezd a jiných požitků Společenstvím vyplácených.

Pokud jde o platy, mzdy a jiné požitky vyplácené Společenstvím, jsou osvobozeni od daní státních.

Článek 13

Pokud jde o uplatňování daní z příjmů a z majetku, poplatků dědických, jakož i úmluv směřujících k odstranění dvojího zdanění, které budou uzavřeny mezi členskými státy Společenství, bude se mít za to, a to jak v zemi pobytu, tak i v zemi daňového bydliště, že úředníci a zaměstnanci Společenství, kteří si zřídí výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Společenství bydliště na území členského státu jiného, než byl stát jejich daňového bydliště v době jejich vstupu do služeb Společenství, podrželi své bydliště v zemi naposled zmíněné, pokud tato země je členem Společenství. Toto ustanovení se vztahuje i na manžela, pokud nevykonává vlastní výdělečné povolání, jakož i na děti, které jsou živeny a vychovávány osobami v tomto článku uvedenými.

Movitý majetek osob uvedených v předchozím článku, který je na území státu pobytu, je osvobozen od dědických daní v tomto státě; pro stanovení této daně pohlíží se na něj tak, jako by byl na území daňového bydliště, s výhradou práv třetích států a případného provádění ustanovení mezinárodních úmluv, jež se týkají dvojího zdanění.

Bydliště nabyté výlučně z důvodů výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací nebere se při provádění ustanovení tohoto článku v úvahu.

Článek 14

Rada určí jednomyslným usnesením na návrh Komise, který jí Komise podá do jednoho roku po vstoupení smlouvy v platnost,

pravidla o sociálním zabezpečení úředníků a zaměstnanců Společenství.

Článek 15

Rada na návrh Komise a po vyslechnutí jiných zainteresovaných orgánů určí kategorie úředníků a zaměstnanců Společenství, pro které platí zcela nebo zčásti ustanovení článků 11, 12 odstavec 2 a 13.

Jména, hodnosti a adresy úředníků pojatých do těchto kategorií sdělují se pravidelně vládám členských států.

Kapitola VI

VÝSADY A IMUNITY MISÍ POVĚŘENÝCH U SPOLEČENSTVÍ

Článek 16

Členský stát, na jehož území je sídlo Společenství, poskytuje misím třetích států pověřeným u Společenství obvyklé diplomatické imunity.

Kapitola VII

USTANOVENÍ VŠEOBECNÁ

Článek 17

Výsady, imunity a úlevy poskytují se úředníkům a zaměstnancům Společenství výlučně v zájmu Společenství.

Každá instituce Společenství je povinna zřeknout se imunity poskytované některému úředníku nebo zaměstnanci, kdykoli má za to, že zřeknutí se této imunity není v rozporu se zájmy Společenství.

Článek 18

Při provádění tohoto protokolu jednají orgány Společenství v dohodě s odpovídajícími úřady příslušných států.

Článek 19

Články 11–14 včetně a článek 17 platí též pro členy Komise.

Článek 20

Články 11–14 včetně a článek 17 platí též pro soudce, veřejné zástupce, tajemníka a pomocné zpravodaje Soudu, aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 3 Protokolu o Statutu Soudu týkající se imunity a pravomoci soudců a veřejných zástupců.

Článek 21

Tento protokol platí též pro Evropskou investiční banku, členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se účastní jejích prací, aniž by tím byla dotčena ustanovení Protokolu o Statutu Banky.

Evropská investiční banka bude mimoto osvobozena od jakýchkoli daní a podobných dávek při svém založení a při zvyšování kapitálu, jakož i od různých formalit, kterým by tyto operace podléhaly ve státě jejího sídla. Rovněž při jejím zrušení a likvidaci nebudou vybírány žádné dávky. Činnost Banky a jejích orgánů, prováděná za podmínek Statutu, nebude také podrobována žádným daním z obrátu.

Na důkaz čehož podepsaní zplnomocněnci připojili k tomuto Protokolu své podpisy.

Dáno v Bruselu dne 17. dubna 1957.

PROTOKOL O STATUTU SOUDU EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

Vysoké smluvní strany Smlouvy o zřízení Evropského hospodářského společenství,

přejíce si stanovit Statut Soudu zmíněný v článku 188 této smlouvy,

jmenovaly za tím účelem jako své zplnomocněnce:

(jména zplnomocněnců),

kteří, vyměňivše si navzájem své plné moci, jež byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli se na dále uvedených ustanoveních, jež tvoří přílohu ke Smlouvě o zřízení Evropského hospodářského společenství.

Článek 1

Soud zřízený článkem 4 smlouvy se ustaví a bude vykonávat své funkce v souladu s ustanoveními smlouvy a tohoto protokolu.

HLAVA I

POSTAVENÍ SOUDCŮ A VEŘEJNÝCH ZÁSTUPCŮ

Článek 2

Každý soudce je povinen složit před nastoupením svých funkcí na veřejném zasedání slib, že bude vykonávat své funkce s plnou nestranností a svědomitostí a že neporuší tajnost jednání Soudu.

Článek 3

Soudci jsou vyňati z pravomoci soudů. Pokud jde o jejich činy, včetně ústních a písemných projevů, které vykonali při výkonu svých funkcí, požívají imunity i po skončení svých funkcí.

Soud může rozhodnutím plenárního zasedání tuto imunitu zrušit.

V případě, kdy se po zrušení imunity vede proti některému soudci trestní řízení, může tento soudce být v každém z členských států postaven před takový soud, který je příslušný k trestnímu řízení proti členům nejvyšších soudních instancí v tomto členském státě.

Článek 4

Soudci nesmějí vykonávat žádnou politickou nebo správní funkci.

Nesmějí, ledaže by Rada povolila mimořádnou výjimku z tohoto pravidla, vykonávat žádné povolání za úplatu či bezplatně.

Skládají při nastoupení svého úřadu slavnostní slib, že budou po dobu trvání svých funkcí i po jejich ukončení zachovávat povinnosti vyplývající z jejich úřadu, zejména povinnost postupovat čestně a zdrženlivě, pokud jde o přijímání určitých funkcí a určitých výhod po ukončení jejich funkčního období.

V případě pochybnosti rozhoduje Soud.

Článek 5

Kromě pravidelného znovuoobsazování míst a případů úmrtí končí se funkce soudce v jednotlivých případech rezignací.

V případě, že některý soudce rezignuje, zašle své oznámení o rezignaci předsedovi Soudu, aby je předložil předsedovi Rady. Tímto předložením se místo uprazdňuje.

Kromě případů, na které se vztahuje článek 6, zastává každý soudce svůj úřad do té doby, dokud nenastoupí jeho nástupce.

Článek 6

Soudci nemohou být zbaveni úřadu ani jim nemůže být odňat nárok na penzi nebo jiné výhody nahrazující penzi, ledaže by přestali podle jednomyslného názoru soudců a veřejných zástupců Soudu vyhovovat požadovaným podmínkám nebo plnit povinnosti vyplývající z jejich úřadu. Soudce, o něhož jde, se těchto jednání neúčastní.

Tajemník Soudu sdělí rozhodnutí Soudu předsedům Shromáždění a Komise a oznámí je předsedovi Rady.

V případě rozhodnutí o zbavení některého soudce jeho funkcí uprazdňuje se místo oznámením tohoto rozhodnutí.

Článek 7

Soudce jmenovaný na volné místo po členu Soudu, jehož funkční období neuplynulo, je jmenován na zbytek funkčního období svého předchůdce.

Článek 8

Ustanovení článků 2 až 7 včetně platí i pro veřejné zástupce.

HLAVA II

ORGANIZACE

Článek 9

Tajemník Soudu skládá Soudu slib, že bude vykonávat své funkce s plnou nestranností a svědomitostí a že zachová tajnost jednání Soudu.

Článek 10

Soud zařídí, aby tajemník byl zastupován v případě, že nemůže vykonávat svou funkci.

Článek 11

Soudu budou přiděleni úředníci a další zaměstnanci, aby mohl plnit své úkoly. Podléhají tajemníku Soudu pod pravomocí předsedy.

Článek 12

Na návrh Soudu může Rada jednomyslným usnesením zavést jmenování pomocných zpravodajů a upravit jejich postavení. Pomocní zpravodajové mohou být za podmínek stanovených jednacím řádem povoláni k tomu, aby se účastnili šetření ve věcech Soudu předložených a spolupracovali se soudcem, který působí jako zpravodaj.

Pomocné zpravodaje jmenuje Rada z osob, u kterých je zaručena plná nezávislost a jež mají potřebnou právní kvalifikaci. Skládají před Soudem slib, že budou vykonávat své funkce s plnou nestranností a svědomitostí a že zachovají tajnost jednání Soudu.

Článek 13

Soudci, veřejní zástupci a tajemník se musí zdržovat v sídle Soudu.

Článek 14

Soud vykonává svou činnost stále. Trvání soudních prázdnin Soud stanoví s ohledem na své povinnosti.

Článek 15

Soud může platně rozhodovat jen v lichém počtu soudců. Usnesení soudu z plenárního zasedání jsou platná, pokud se jich zúčastní pět soudců.

Usnesení senátů jsou platná, jen jsou-li přijata třemi soudci; v případě zaneprázdnění jednoho soudce ze senátu může být povolán jiný soudce, který je členem jiného senátu, za podmínek stanovených procesním řádem.

Článek 16

Soudci a veřejní zástupci se nemohou zúčastnit řešení žádného případu, v němž dříve vystupovali jako zástupci, poradci nebo advokáti jedné ze stran nebo o němž byli vyzváni rozhodnout jako členové soudu či vyšetřovací komise nebo v kterékoli jiné funkci.

Jestliže nějaký soudce nebo veřejný zástupce má ze zvláštního důvodu za to, že se nemůže zúčastnit rozhodování o rozsudku nebo posuzování určitého případu, oznámí to předsedovi. V případě, že se předseda domnívá, že nějaký soudce nebo veřejný zástupce nemá ze zvláštního důvodu zasedat nebo rozhodovat v určitém případě, upozorní na to takovou osobu.

V případě obtíží při aplikaci tohoto článku rozhoduje Soud.

Jedna strana nemůže uvádět státní příslušnost soudce nebo skutečnost, že soudce její národnosti není členem Soudu nebo některého jeho senátu, za tím účelem, aby žádala změnu složení Soudu nebo některého jeho senátu.

HLAVA III

ŘÍZENÍ

Článek 17

Státy a instituce Společenství zastupuje před Soudem zmocněnec, který je jmenován pro každou záležitost; zmocněnci může být nápomocen právní poradce nebo advokát zapsaný v seznamu advokátů některého členského státu.

Jiné strany musí být zastoupeny advokátem zapsaným v seznamu advokátů některého členského státu.

Zmocněnci, právní zástupci a advokáti vystupující před Soudem požívají práv a záruk nezbytných k nezávislému výkonu jejich funkcí za podmínek, které určí jednací řád.

Soud má vůči právním poradcům a advokátům, kteří před ním vystupují, pravomoc v této věci obvykle přiznávanou soudům a tribunálům, a to za podmínek, které určí týž jednací řád.

Profesoři, kteří jsou příslušníky členských států, jejichž zákonodárství jim přiznává právo vystupovat před soudy, požívají u Soudu práv, která tento článek přiznává advokátům.

Článek 18

Řízení před Soudem má dvě části: písemnou a ústní.

Písemné řízení zahrnuje doručení žalobních spisů, písemných podání, žalobních odpovědí a objasnění a případně i replik, jakož i veškerých průvodních listin a dokladů nebo jejich ověřených opisů stranám, jakož i institucím Společenství, jejichž rozhodnutí je předmětem sporu.

Doručení zařídí tajemník v pořadí a ve lhůtách stanovených jednacím řádem.

Ústní řízení zahrnuje přednesení zprávy soudce, který je zpravodajem, vyslechnutí zmocněnců, právních poradců a advokátů, jakož i závěry veřejného zástupce a podle potřeby i svědků a znalců.

Článek 19

Řízení před Soudem se zahajuje žalobou podanou tajemníku soudu. Žaloba musí obsahovat jméno a bydliště žalujícího a postavení toho, kdo žalobu podepsal, označení strany, proti níž se žaloba podává, předmět sporu, závěry a stručný výklad žaloby.

K žalobě musí být v případě potřeby přiložen akt, jehož zrušení se požaduje nebo v případě zmíněném v článku 175 smlouvy písemný důkaz o datu výzvy v tomto článku zmíněné. Jestliže tento důkaz nebyl k žalobě připojen, vyzve tajemník příslušnou stranu, aby jej v přiměřené lhůtě dodala, přičemž žaloba nesmí být odmítnuta proto, že tato vada byla napravena teprve po uplynutí lhůty předepsané pro podání žaloby.

Článek 20

V případech uvedených v článku 177 smlouvy oznámí příslušný vnitrostátní soud Soudu své rozhodnutí, jímž bylo řízení zastaveno a věc předložena Soudu. Toto rozhodnutí oznámí pak tajemník Soudu příslušným stranám, členským státům a Komisi, a je-li předmětem sporu platnost nebo výklad aktu Rady, také Radě.

Do dvou měsíců od tohoto naposled zmíněného oznámení mají strany, členské státy, Komise a podle okolností i Rada právo předložit Soudu písemná podání nebo objasnění.

Článek 21

Soud může vyzvat strany, aby předložily veškeré dokumenty a poskytly veškeré informace, které považuje za žádoucí. V případě odmítnutí vezme to v úvahu.

Soud může rovněž požádat členský stát a orgány Společenství, které nejsou stranami sporu, o veškeré údaje, jež považuje za nutné pro účely řízení.

Článek 22

Soud může kdykoli požádat kteroukoli osobu, těleso, úřad, výbor nebo orgán podle své volby o podání odborného posudku.

Článek 23

Svědkové mohou být vyslechnuti za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 24

Vůči svědkům, kteří odpírají plnit svědeckou povinnost, vykonává Soud pravomoc v této věci soudům obecně přiznávanou a může ukládat peněžité tresty za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 25

Svědci a znalci mohou být vyslechnuti pod přísahou ve formě, kterou stanoví jednací řád, anebo způsobem, který stanoví právní řád domovského státu svědka nebo znalce.

Článek 26

Soud může přikázat, aby svědek nebo znalec byl vyslechnut soudním orgánem svého trvalého bydliště.

Tento příkaz se zašle k provedení příslušnému soudnímu orgánu způsobem, který stanoví jednací řád. Písemnosti, které jsou výsledkem poskytnutí této právní pomoci, vrací se Soudu tímž způsobem.

Soud ponese příslušné výlohy s výhradou, že je případně přenese na strany.

Článek 27

Každý členský stát posuzuje každé porušení slibu svědky nebo znalci jako stejný delikt spáchaný před vnitrostátním civilním soudem. Na oznámení Soudu stíhá pachatele tohoto deliktu před příslušným vnitrostátním soudem.

Článek 28

Jednání je veřejné, ledaže by Soud z vážných důvodů rozhodl buď z úřední povinnosti, nebo na návrh stran jinak.

Článek 29

V průběhu projednávání může Soud vyslýchat znalce, svědky, jakož i samy strany. Za strany mohou však ústně jednat pouze jejich zmocněnci.

Článek 30

O každém jednání sepisuje se protokol podepsaný předsedou a tajemníkem.

Článek 31

Pořadí projednávání stanoví předseda.

Článek 32

Porady Soudu jsou a zůstanou tajné.

Článek 33

Rozsudky musí být odůvodněny. Uvádějí se v nich jména soudců, kteří rozhodovali.

Článek 34

Rozsudky podpisuje předseda a tajemník. Vyhlašují se ve veřejném zasedání.

Článek 35

Soud činí rozhodnutí o výlohách.

Článek 36

Předseda Soudu může ve zkráceném řízení, které se v případě potřeby odchyluje od určitých pravidel obsažených v tomto statutu a bude upraveno jednacím řádem, rozhodovat buď o odkladu vykonatelnosti stanoveném v článku 185 Smlouvy, nebo o použití prozatímních opatření podle článku 186, nebo o odkladu nucené exekuce v souladu s článkem 192, poslední odstavec.

Nemůže-li předseda vykonávat svou funkci, zastoupí jej jiný soudce za podmínek stanovených jednacím řádem.

Příkaz vydaný předsedou nebo jeho zástupcem je povahy pouze prozatímní a nikterak neprejudikuje rozhodnutí Soudu o podstatě věci.

Článek 37

Členské státy a orgány Společenství mohou ve sporech předložených Soudu vstoupit do řízení.

Totéž právo má každá jiná osoba, která prokáže zájem na rozhodnutí sporu Soudu předloženého, s výjimkou sporů mezi členskými státy, sporů mezi institucemi Společenství nebo sporů mezi členskými státy a institucemi Společenství. Podání o vstupu do řízení se omezují na podporu návrhů jedné ze stran sporu.

Článek 38

Jestliže žalovaná strana nepodá, ačkoli byla řádně vyrozuměna, písemné návrhy, bude proti ní vydán rozsudek pro zmeškání. Proti rozsudku se lze odvolat do jednoho měsíce po jeho oznámení. S výhradou opačného rozhodnutí Soudu nemá stížnost odkladný účinek na provedení rozsudku vydaného pro zmeškání

Článek 39

Členské státy, instituce Společenství a kterékoli osoby fyzické nebo právnické mohou v případech a za podmínek, které budou stanoveny jednacím řádem, vznést námitky třetí strany proti rozsudkům, jež byly vydány bez jejich slyšení, jestliže tyto rozsudky porušují jejich práva.

Článek 40

V případě pochybností o smyslu a dosahu některého rozsudku náleží Soudu podat jeho výklad na žádost kterékoli strany nebo kterékoli instituce Společenství, jestliže prokáží, že mají na věci oprávněný zájem.

Článek 41

Obnovu řízení lze od Soudu žádat jen z toho důvodu, že byla zjištěna některá skutečnost rozhodujícího významu, která před vynesením rozsudku nebyla známa Soudu ani straně, která o obnovu žádá.

Řízení o obnově se zahajuje rozhodnutím Soudu, které výslovně konstatuje existenci nové skutečnosti, přiznává jí význam odůvodňující obnovení řízení a prohlašuje proto žádost za přípustnou.

Po uplynutí deseti let po vydání rozsudku nelze podat žádost o obnovu řízení.

Článek 42

Jednací řád stanoví mimořádné lhůty z důvodu vzdálenosti.

Zánik nároku pro uplynutí lhůty nelze uplatňovat, jestliže dotyčná strana prokáže neodvratnou náhodu nebo vyšší moc.

Článek 43

Žaloby proti Společenství z mimosmluvní odpovědnosti se promlčují za pět let poté, co nastala událost, na níž se zakládají. Promlčení se staví buď žalobou podanou Soudu, nebo předběžnou žádostí, kterou poškozený může předložit příslušnému orgánu Společenství. V tomto posledním případě musí být žaloba podána v dvouměsíční lhůtě stanovené v článku 173; podle okolností platí tu ustanovení článku 175 odstavec 2.

Článek 44

Jednací řád Soudu zmíněný v článku 188 Smlouvy obsahuje kromě ustanovení určených tímto statutem též veškerá jiná ustanovení k tomu, aby byl prováděn a podle potřeby i doplňován.

Článek 45

Rada může jednomyslným usnesením provádět v ustanoveních tohoto statutu doplňující úpravy, které mohou být nutné vzhledem k opatřením, jež Rada učiní podle článku 165, poslední odstavec smlouvy.

Článek 46

Předseda Rady ihned po složení přísahy určí losem soudce a veřejné zástupce, jejichž místa budou znovu obsazena na konci prvního tříletého období v souladu s odstavci 2 a 3 článku 167 smlouvy.

Na důkaz čehož podepsaní zplnomocněnci připojili k tomuto protokolu své podpisy.

Dáno v Bruselu dne 17. dubna 1957.